

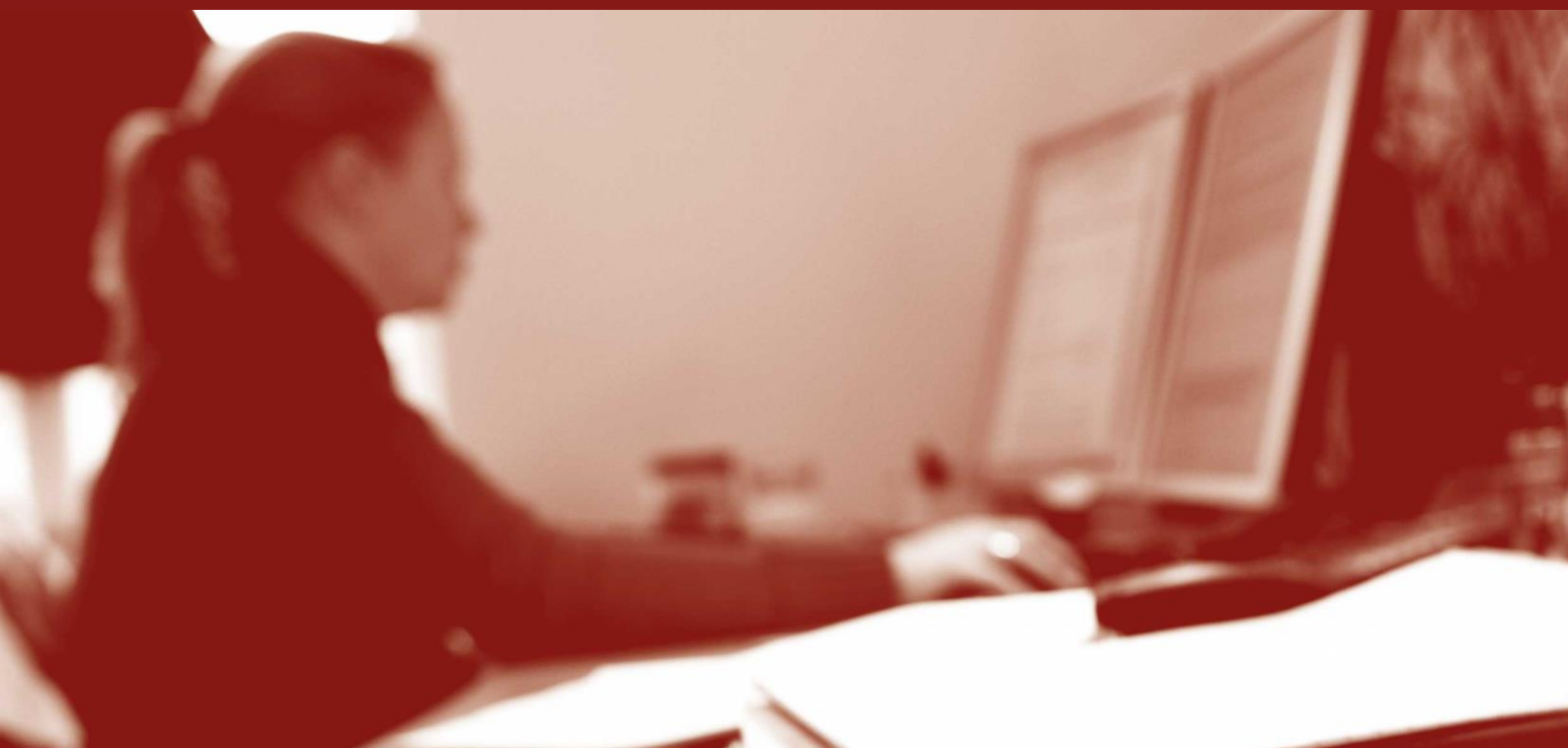
Ankestyrelsens praksisundersøgelse om

Sygedagpengelovens § 7 om uarbejdsdygtighed

April 2016

Ankestyrelsen

INDHOLDSFORTEGNELSE

	Side
1 Forord	1
2 Hovedresultater og anbefalinger	3
2.1 Hovedresultater	3
2.2 Ankestyrelsen anbefaler	6
3 Regler og Ankestyrelsens praksis	7
3.1 Lovgrundlag og praksis	7
4 Materiel vurdering	29
4.1 Samlet vurdering af afgørelsernes korrekthed	29
4.2 Afgørelser, der ikke lever op til regler og praksis fordelt på årsager	29
4.3 Oplysningsgrundlag	30
4.4 Afslag på sygedagpenge fra første fraværsdag	33
4.5 Stop af sygedagpengeudbetalingen efter § 7, stk. 3	39
4.6 Stop af sygedagpengeudbetalingen efter § 7, stk. 4	43
4.7 Stop efter § 7, stk. 3 og stk. 4, fordelt på beskæftigede og ledige	46
4.8 Stop af sygedagpengeudbetalingen efter § 7, stk. 5	47
4.9 Standsningstidspunktet	50
5 Særlige sagsbehandlingsregler (kommunernes opfølgning)	52
5.1 Oplysningsskema	52
5.2 Lægelige oplysninger	53
5.3 Visitation, revisitation og opfølgning	54
5.4 Inddragelse af arbejdsgiver	55
5.5 Retssikkerhedslovens § 7a	57
6 Formel vurdering	60
6.1 Begrundelse	60
6.2 Klagevejledning	62
6.3 Partshøring	64
6.4 Andet til formaliteten	66
Bilag 1 Metode og baggrund	68
Bilag 2 Regelgrundlag	73
Bilag 3 Principafgørelser	94
Bilag 4 Kommunefordelte resultater	105
Bilag 5 Indkaldelsesbreve	107
Bilag 6 Måleskema	119

SYGEDAGPENGELOVENS § 7 OM UARBEJDSDYGTIGHED

Det har ikke været muligt at gøre sidehovederne tilgængelige for personer med et synshandicap. Sidehovederne består blot af et billede og undersøgelsens titel.

Titel Sygedagpengelovens § 7 om uarbejdsdygtighed
Udgiver Ankestyrelsen, april 2016
ISBN nr 978-87-7811-322-1
Layout Identitet & Design AS

Kontakt Ankestyrelsen
Teglholmegade 3, 2450 København SV
Telefon 33 41 12 00
Hjemmeside www.ast.dk
E-mail ast@ast.dk

1 Forord

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering har bedt Ankestyrelsen om at gennemføre en undersøgelse af kommunernes praksis ved anvendelsen af sygedagpengelovens § 7 om uarbejdsdygtighed.

Baggrunden for undersøgelsen er sygedagpengereformen, som trådte i kraft den 1. juli 2014 og som blandt andet har til mål at sikre, at sygemeldte er økonomisk sikrede i hele perioden, hvor de er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom.

Reformen medførte, at revurderingstidspunktet blev rykket frem, så kommunen skal vurdere, om der er grundlag for at forlænge udbetalingen af sygedagpenge, når borgeren har modtaget sygedagpenge i mere end 22 uger i de 9 forudgående måneder.

Udbetaling af sygedagpenge forudsætter bl.a., at borgeren er uarbejdsdygtig på grund af sygdom. Hvis borgeren er uarbejdsdygtig, men der ikke (længere) er grundlag for at forlænge udbetalingen af sygedagpenge, overgår borgeren til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse.

På denne baggrund er vurderingen af uarbejdsdygtighed af afgørende betydning for borgerens forsørgelsesgrundlag. Der blev alene foretaget en mindre redaktionel ændring af § 7 i forbindelse med reformen, og det var med reformen ikke hensigten, at vurderingen efter § 7 skulle være anderledes end før den 1. juli 2014.

Formålet med undersøgelsen er at belyse kommunernes anvendelse af § 7 i praksis, og om sagerne er tilstrækkeligt oplyste på afgørelsestidspunktet. Undersøgelsen har fokuseret på følgende sagskategorier:

- Sager, hvor kommunen giver afslag på sygedagpenge fra første fraværsdag efter et af stykkerne i sygedagpengelovens § 7.
- Sager, hvor kommunen standser udbetalingen til en lønmodtager, der er i beskæftigelse, efter sygedagpengelovens § 7, stk. 3, fordi kommunen vurderer, at borgeren kan stå til rådighed på det brede arbejdsmarked.
- Sager, hvor kommunen standser udbetalingen til en ledig efter sygedagpengelovens § 7, stk. 4, fordi kommunen vurderer, at borgeren kan varetage arbejde inden for det arbejdsområde, vedkommende står til rådighed for.
- Sager, hvor kommunen standser udbetalingen efter sygedagpengelovens § 7, stk. 5, fordi kommunen vurderer, at borgerens helbredsmæssige tilstand er stationær, og pågældende ikke er berettiget til revalidering, ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension.

Desuden har Ankestyrelsen undersøgt, hvornår kommunerne standser udbetalingen af sygedagpenge efter en § 7-vurdering – sker det før, på eller efter revurderingstidspunktet?

Undersøgelsen belyser også, i hvilket omfang kommunerne iagttager de særlige sagsbehandlingsregler i sygedagpengeloven. Det vil sige reglerne om, at kommunen skal indhente oplysningsskema, oplyse sagen lægeligt, foretage visitation, revisitation og opfølgning samt inddrage og informere arbejdsgiver om relevante foranstaltninger.

Ankestyrelsen har desuden undersøgt, om kommunerne anvender retssikkerhedslovens § 7a korrekt, samt om kommunerne iagttager de generelle forvaltningsretlige regler om især begrundelse, klagevejledning og partshøring.

Undersøgelsen belyser også, i hvilket omfang kommunerne træffer afgørelse over for arbejdsgiver, når pågældende har modtaget sygedagpengerefusion og derfor er part i sagen. I de sager har Ankestyrelsen desuden undersøgt, om de generelle forvaltningsretlige regler er overholdt i forbindelse med afgørelsen til arbejdsgiver.

2 Hovedresultater og anbefalinger

Ankestyrelsen har undersøgt 16 kommuners praksis om anvendelse af sygedagpengelovens § 7 om uarbejdsdygtighed.

Der er indgået 115 sager i undersøgelsen. Sagerne fordeler sig på følgende måde:

- 17 sager om afslag fra første sygedag efter et af stykkerne i § 7.
- 48 sager om ophør af udbetalingen af sygedagpenge efter § 7, stk. 3.
- 19 sager om ophør efter § 7, stk. 4.
- 31 sager om ophør efter § 7, stk. 5.

Kommunerne er udvalgt under hensyntagen til geografisk spredning og størrelse.

I dette kapitel gennemgås undersøgelsens hovedresultater og de anbefalinger, som undersøgelsen giver anledning til.

2.1 Hovedresultater

Afsnittet omfatter de overordnede konklusioner om kommunernes praksis i afgørelser om uarbejdsdygtighed efter sygedagpengeloven.

Undersøgelsen viser, at kommunerne overordnet set træffer rigtige afgørelser.

85 procent af afgørelserne overholder sygedagpengelovens betingelser

I 98 ud af 115 sager er de materielle regler efter § 7 overholdt. Det svarer til, at afgørelsen er i overensstemmelse med regler og praksis i 85 procent af sagerne.

Afgørelsen er ikke i overensstemmelse med regler og praksis i 17 af 115 sager, hvilket svarer til 15 procent. Det betyder, at 17 sager ville blive ændret eller hjemvist, hvis afgørelserne havde været påklaget.

Ankestyrelsen vurderer, at 6 af de 17 sager ville være blevet hjemvist, hvis der var tale om en klagesag.

I 11 af de 17 sager ville afgørelsen være blevet ændret, hvis den var påklaget til Ankestyrelsen.

De 17 sager fordeler sig som følger:

- 6 sager vedrører afslag fra første fraværdsdag efter et af stykkerne i § 7, hvor 3 sager ville blive ændret og 3 hjemvist.

- 4 sager vedrører afgørelse om ophør af sygedagpenge efter § 7, stk. 3, hvor 1 sag ville blive ændret og 3 hjemvist.
- 4 sager vedrører afgørelse om ophør af sygedagpenge efter § 7, stk. 4, hvor alle 4 sager ville blive ændret.
- 3 sager vedrører afgørelse om ophør af sygedagpenge efter § 7, stk. 5, hvor alle 3 sager ville blive ændret.

Undersøgelsen viser, at der mangler afgørende oplysninger på afgørelsestidspunktet i 14 sager. I 12 af de 14 sager er det afgørende lægelige oplysninger, der mangler. Afgørelserne ville blive hjemvist eller ændret i alle 12 sager, hvis de havde været påklaget.

Desuden viser undersøgelsen, at kommunerne ofte træffer afgørelse om ophør af sygedagpenge efter § 7, stk. 3, i sager, hvor borgeren er ledig på standsningstidspunktet. Uarbejdsdygtigheden for ledige skal vurderes efter § 7, stk. 4.

Ankestyrelsen har undersøgt 48 sager om stop af sygedagpenge efter § 7, stk. 3. I 14 af de 48 sager var borgeren ledig på standsningstidspunktet, og kommunen kunne standse udbetalingen efter § 7, stk. 4. Vi vurderer, at afgørelserne derfor i nogen grad er korrekte, da borgeren er arbejdsdygtig, men kommunen har anvendt det forkerte stykke i § 7.

I 11 ud af 31 sager om stop af sygedagpenge efter § 7, stk. 5, vurderer Ankestyrelsen, at kommunen ikke kan standse udbetalingen af sygedagpenge efter § 7, stk. 5, men at borgeren er arbejdsdygtig efter § 7, stk. 1, stk. 3 eller stk. 4. Kommunen burde derfor have standset udbetalingen efter en af disse bestemmelser.

Inddragelse og information af arbejdsgiver

Undersøgelsen viser, at kommunerne overordnet set informerer arbejdsgiver om relevante initiativer og træffer afgørelse over for arbejdsgiver i sager, hvor pågældende modtager sygedagpengerefusion.

I 27 ud af 45 sager har kommunen ikke inddraget arbejdsgiver, hvor det er relevant. Ankestyrelsen bemærker, at det er tilfældet i mange sager, hvor der er tale om sygemelding på grund af arbejdspladsproblemer, bl.a. på grund af stress og depression.

Ankestyrelsen bemærker, at kommunerne i højere grad skal inddrage arbejdsgiveren. Det gælder også i sager, hvor borgeren er sygemeldt pga. arbejdspladsproblemer. Ankestyrelsen vurderer, at den manglende inddragelse af arbejdsgiveren ikke påvirker afgørelsens resultat i nogen af sagerne.

Retssikkerhedslovens § 7a

Undersøgelsen viser, at kommunerne i alle sager, hvor det er relevant at tage stilling til retssikkerhedslovens § 7a, har iagttaget bestemmelsen og foretaget en vurdering af borgerens behov for hjælp.

I næsten halvdelen af de sager, hvor det er relevant at tage stilling til § 7a, er vurderingen foretaget senere end to uger før ophør af udbetalingen af sygedagpenge.

Ankestyrelsen bemærker, at det ikke er relevant at tage stilling til § 7a i sager, hvor kommunen giver afslag på sygedagpenge fra første fraværsdag. Det skyldes, at udbetalingen ikke er påbegyndt, og der er derfor ikke tale om ophør af en erhvervsrettet foranstaltning.

I 2 sager vurderer Ankestyrelsen, at anvendelsen af § 7a ikke er korrekt. I de sager er vurderingen foretaget for sent, og kommunen har ikke inddraget borgeren forud for vurderingen. Borgeren kan f.eks. inddrages ved et møde om, hvad der videre skal ske. Den ene sag ville blive hjemvist på grund af manglende lægelige oplysninger, mens den anden sag ville blive stadfæstet, hvis afgørelserne var påklaget.

Formel vurdering

Undersøgelsen viser, at kommunerne generelt overholder forvaltningslovens regler om begrundelse, klagevejledning og partshøring.

Ankestyrelsen bemærker dog, at kommunerne i højere grad bør oplyse, hvilke konkrete forhold der er lagt vægt på i afgørelsen. Det gælder især i afgørelsen til arbejdsgiver.

Desuden skal kommunerne i højere grad henvise til det gældende lovgrundlag, ligesom det skal fremgå klart, hvilket stykke i § 7 afgørelsen er truffet efter.

- I 105 ud af de 114 sager, hvor partshøring af borgeren er relevant, er der foretaget partshøring.
- I 38 ud af 58 sager, hvor partshøring af arbejdsgiver er relevant, er der sket partshøring.
- I 58 ud af 115 sager opfylder begrundelsen til borgeren kun forvaltningslovens krav i nogen grad. Der er typisk tale om manglende henvisning til de faktiske oplysninger i sagen og/eller det relevante lovgrundlag. I 1 sag er begrundelsen ikke i overensstemmelse med forvaltningslovens regler.

- I 33 ud af 52 relevante sager opfylder begrundelsen til arbejdsgiver kun forvaltningslovens krav i nogen grad. Også her er der typisk tale om manglende henvisning til de faktiske oplysninger i sagen og/eller det relevante lovgrundlag. I 5 sager er begrundelsen ikke i overensstemmelse med forvaltningslovens krav.
- I 1 ud af 115 sager har borgeren ikke modtaget klagevejledning. Arbejdsgiver har modtaget klagevejledning i alle sager, hvor det er relevant.
- Ankestyrelsen vurderer, at de formelle mangler ikke i sig selv fører til ugyldighed i nogen af sagerne.

2.2 Ankestyrelsen anbefaler

Undersøgelsen danner grundlag for følgende anbefalinger til kommunerne

- Kommunerne skal være opmærksomme på at indhente relevante oplysninger - herunder lægelige oplysninger om den sygemeldtes tilstand, hvis der er tvivl om, hvorvidt borgeren er uarbejdsdygtig.
- I sager, hvor der gives afslag på sygedagpenge fra første fraværsdag, skal kommunerne være opmærksomme på, om der kan være sket en afgørende forværring i den helbredsmæssige tilstand siden en eventuel tidligere sygemelding.
- Kommunerne skal være opmærksomme på at inddrage arbejdsgiver i sagen - herunder når borgeren er sygemeldt på grund af arbejdspladsproblemer.
- Kommunerne skal ved begrundelsen af afgørelsen være opmærksomme på at henvise til de faktiske forhold, der er lagt vægt på.
- Kommunerne skal træffe afgørelse efter det relevante stykke i § 7. Det skal desuden fremgå af afgørelsen, hvilke bestemmelser afgørelsen er truffet efter.

3 Regler og Ankestyrelsens praksis

Undersøgelsen fokuserer på kommunernes anvendelse af reglerne om uarbejdsdygtighed, der fremgår af sygedagpengelovens § 7.

Dette kapitel indeholder en gennemgang af de regler og principafgørelser, der er centrale for undersøgelsen. For yderligere information er der i bilag 2 en oversigt over reglerne. Af bilag 3 fremgår en oversigt over Ankestyrelsens principafgørelser på de områder, undersøgelsen vedrører.

3.1 Lovgrundlag og praksis

Det er en grundlæggende betingelse for retten til sygedagpenge, at borgeren er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom.

Vurderingen af, om en borger er uarbejdsdygtig på grund af sygdom, sker på grundlag af en samlet vurdering af sygdommen og dens indvirkning på borgerens arbejdsevne.

For borgere i beskæftigelse skal vurderingen af uarbejdsdygtighed som udgangspunkt foretages i forhold til beskæftigelsen før sygemeldingen. Efter tre måneders sygefravær skal vurderingen ske på grundlag af den sygemeldtes uddannelses- og beskæftigelsesområde – den brede vurdering. Den brede vurdering kan foretages på et tidligere eller senere tidspunkt, hvis der er særlige grunde, der taler for det.

Vurderingen af uarbejdsdygtigheden for ledige skal fra første dag foretages i forhold til det arbejdsområde, som den pågældende står til rådighed for.

Udbetalingen af sygedagpenge ophører delvist den dag, hvor borgeren er delvis arbejdsdygtig, og helt den dag, hvor borgeren er helt arbejdsdygtig. Det er tilfældet, uanset om den pågældende genoptager arbejdet eller raskmelder sig. Sygedagpengene kan ophøre tidligere, når den sygemeldtes helbredstilstand er stationær, og kommunen efter en individuel, konkret vurdering af personens arbejdsevne skønner, at den sygemeldte ikke er berettiget til revalidering, ressourceforløb eller visitation til fleksjob eller førtidspension.

Den nye sygedagpengemodel indebærer bl.a., at sygemeldte er økonomisk sikret i hele perioden, hvor de er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom.

Den relevante indsats for at få sygemeldte tilbage på arbejdsmarkedet skal sættes i gang så hurtigt som muligt. Revurderingstidspunktet er på den baggrund rykket frem, så kommunen skal foretage en vurdering af, om sygedagpengene kan forlænges, når der er udbetalt sygedagpenge i mere end 22 uger i de 9 forudgående kalendermåneder. Hvis mindst én af forlængelsesbetingelserne er opfyldte på dette tidspunkt, fortsætter den sygemeldte med at modtage sygedagpenge. Hvis der derimod ikke er grundlag for at

forlænge udbetalingen, overgår den sygemeldte til et jobafklaringsforløb. I begge tilfælde er det en betingelse, at borgeren fortsat er uarbejdsdygtig på grund af sygdom.

Med lovændringen er der ikke tilsigtet en ændret vurdering af uarbejdsdygtigheden. Vurderingen har afgørende betydning for, hvorvidt en borger fortsat er berettiget til sygedagpenge – eller eventuelt jobafklaringsforløb, hvis der ikke (længere) er grundlag for forlængelse af sygedagpengeudbetalingen.

Pr. 5. januar 2015 er reglerne om visitation og opfølgning ændret. De nye regler finder anvendelse, første gang der efter den 5. januar eller senere skal følges op i sygedagpengesagen.

3.1.1 Sygedagpengelovens kapitel 6 – Visitation og opfølgning

Generelt - §§ 8-10 (gælder uanset om visitation og opfølgning er sket før eller fra 5. januar 2015)

Formålet med opfølgningsreglerne er først og fremmest at medvirke til, at den sygemeldte genvinder sin arbejdsevne og vender tilbage til arbejdsmarkedet så hurtigt som muligt.

Kommunen skal i løbende sygedagpengesager, hvor kommunen ikke har modtaget en raskmelding, tilrettelægge og gennemføre et individuelt og fleksibelt opfølgningsforløb under hensyn til sygdommens karakter samt sygemeldtes behov og forudsætninger. Kommunen skal inddrage den sygemeldte i opfølgningen.

Indsatsen skal være sammenhængende og helhedsorienteret. Kommunen skal derfor efter behov inddrage relevante aktører i opfølgningen. Det kan være arbejdsplads, læge, arbejdsløshedskasse, den faglige organisation, revalideringsinstitutioner samt sygehuse og -afdelinger. Kommunen skal have fokus på at udvikle samarbejdet med de praktiserende læger og med arbejdspladserne.

Kommunen skal som led i opfølgningsforløbet, uanset om der er tale om en hel eller delvis sygemelding, indhente oplysningsskema, visitere, holde samtale, foretage en samlet vurdering af behov for indsats og iværksætte den relevante indsats for at fremme gradvis tilbagevenden til arbejde.

Kommunen skal løbende, herunder ved anmeldelsen, visitationen og ved hver opfølgning, vurdere, om betingelserne for at modtage sygedagpenge er til stede, og om der foreligger hel eller delvis uarbejdsdygtighed på grund af sygdom.

Oplysningsskema - § 8, stk. 3, og § 11, stk. 2 (gælder uanset om visitation og opfølgning er sket før eller fra 5. januar 2015)

Kommunen skal inden den første opfølgningssamtale indhente et oplysningsskema fra den sygemeldte i forbindelse med anmeldelse af sygefraværet. I forbindelse med

udfyldelse af oplysningsskemaet skal den sygemeldte svare på en række spørgsmål om sygdommens betydning for arbejdet, herunder arbejde, behandling og eventuel forventet raskmelding. Arbejdsgiveren skal anmelde fraværet til den sygemeldtes opholdskommune via NemRefusion. Det samme gælder for arbejdsløshedskassens anmeldelse af fravær for et ledigt medlem.

Når sygefraværet er anmeldt via NemRefusion, udsendes oplysningsskemaet automatisk fra NemRefusion, og den sygemeldte har otte dage regnet fra afsendelsen af oplysningsskemaet til at udfylde og returnere skemaet til kommunen. I andre tilfælde skal den sygemeldte anmode kommunen om sygedagpenge. Det sker ved at udfylde en blanket, som udleveres af kommunen, hvorefter kommunen sender oplysningsskemaet til den sygemeldte.

Oplysningsskemaet skal bidrage til, at kommunen har et tilstrækkeligt grundlag til at foretage visitation og opfølgning samt forberede den første samtale.

Kommunen visiterer sagen til én af tre visitationskategorier. Det sker på baggrund af oplysningsskemaet og sagens oplysninger i øvrigt.

I bilag 2 findes reglerne for visitationskategorier og opfølgning gældende før den 5. januar 2015.

Der er ikke ved sygedagpengereformen sket væsentlige ændringer i reglerne om oplysningsskema.

Inddragelse af arbejdsgiver - § 9 (gælder uanset om visitation og opfølgning er sket før eller fra 5. januar 2015)

Kommunen skal efter behov inddrage relevante aktører, herunder den sygemeldtes arbejdsgiver, hvis den sygemeldte er i ansættelse. Desuden skal kommunen have fokus på at udvikle samarbejdet med arbejdspladserne.

Hvis den sygemeldte har givet samtykke hertil, skal kommunen informere arbejdsgiveren om relevante initiativer, som kommunen iværksætter for den sygemeldte. Det vil være relevant, hvis der er tale om initiativer, som har betydning i forhold til virksomheden. F.eks. skal kommunen informere arbejdsgiver om iværksættelse af afklarende foranstaltninger, revalidering, fleksjob eller førtidspension.

Visitationskategorier og opfølgning gældende fra den 5. januar 2015 - § 12, § 13, § 13 a, stk. 1-2, og § 13 b, stk. 1-3

Visitationskategorier

Kategori 1: Sager, hvori en fuld raskmelding forventes inden for otte uger regnet fra første fraværsdag.

Kategori 2: Sager, hvori en fuld raskmelding forventes senere end otte uger regnet fra første fraværsdag.

Kategori 3: Sager, hvori en fuld raskmelding forventes senere end otte uger regnet fra første fraværsdag, hvor der ud over de helbredsmæssige forhold er andre udfordringer i forhold til den sygemeldtes muligheder for at vende tilbage til arbejde, herunder sociale forhold, og hvor der vurderes at være behov for at iværksætte en tværfaglig indsats.

De ændrede regler har virkning i forbindelse med den første opfølgningssamtale den 5. januar 2015 eller senere. Sagen kan dog kun være i kategori 1 i de første otte uger af sygefraværet. Det er ikke muligt senere i et længerevarende sygeforløb at revisitere til kategori 1.

Sager i kategori 1

Sygemeldte visiteres til kategori 1, hvis en fuld raskmelding forventes inden for otte uger regnet fra første fraværsdag. Visitationen sker, når kommunen har modtaget den sygemeldtes oplysningsskema, og den sygemeldte har oplyst, at sygefraværet forventes at ophøre inden for de første otte ugers sygefravær, og der ikke er omstændigheder, der peger i anden retning.

Så snart en sygemelding forventes at gå ud over otte uger, skal kommunen visitere til enten kategori 2 eller 3.

Opfølgning i sagskategori 1

Ud over den første opfølgningssamtale inden udgangen af 8. sygeuge er der ikke krav til opfølgningen for sager i kategori 1.

Sager i kategori 2

Sygemeldte visiteres til kategori 2, hvis en fuld raskmelding forventes senere end otte uger regnet fra første fraværsdag, og det samtidig vurderes, at der ikke er tale om en kompleks sag, der kræver en tværfaglig og helhedsorienteret indsats. Det vil typisk være sager med et forholdsvis klart og forudsigeligt forløb, hvor der kun er behov for en sundhedsmæssig og en beskæftigelsesmæssig indsats.

Opfølgning i sagskategori 2

Der skal senest følges op første gang inden udgangen af 8. uge regnet fra 1. sygedag. Herefter skal der følges op mindst hver 4. uge.

Sager i kategori 3

Sygemeldte visiteres til kategori 3, hvis en fuld raskmelding forventes senere end otte uger regnet fra første fraværsdag, og hvor der ud over de helbredsmæssige forhold er andre udfordringer i forhold til den sygemeldtes muligheder for at vende tilbage til

arbejde, herunder sociale forhold, samt at der vurderes at være behov for at iværksætte en tværfaglig indsats. Disse betingelser skal alle være opfyldte.

Selv om der som udgangspunkt er tale om komplekse sager - typisk med et uklart og diffust sygdomsbillede, der ofte inkluderer sociale barrierer - skal det også vurderes, at der på visitationstidspunktet er behov for at iværksætte en tværfaglig indsats. Hvis jobcentret vurderer, at den sygemeldte vil være i stand til selv at klare udfordringerne, vil betingelserne for visitation til kategori 3 ikke være opfyldte.

Opfølgning i sagskategori 3

Sager, der visiteres til kategori 3, skal behandles i rehabiliteringsteamet senest fire uger efter visitationen. Forinden skal rehabiliteringsplanens forberedende del udarbejdes sammen med den sygemeldte. Rehabiliteringsteamet skal komme med indstilling til indsatsen, og den gennemgående og koordinerende sagsbehandler skal efterfølgende udarbejde planens indsatsdel sammen med borgeren.

Der skal - som for kategori 2-sager - senest følges op første gang inden udgangen af 8. uge regnet fra 1. sygedag. Herefter skal der følges op mindst hver 4. uge.

Opfølgningens form - § 13 a, stk. 2 (kategori 1) og § 13 b, stk. 4-5 (kategori 2 og 3)

Kategori 1

Efter lovens § 13 a, stk. 2, er det op til kommunen at tilrettelægge opfølgningen i sager, hvor den sygemeldte er visiteret til kategori 1. Der er derfor ikke krav til, hvornår der skal følges op, og hvordan der følges op eller indholdet af opfølgningen. Kommunen skal sikre, at der bliver fulgt op, hvis sygefraværsperioden varer længere end forudsat og dermed mere end 8 uger. Kommunen skal i den situation indkalde den sygemeldte til samtale, hvor der visiteres til kategori 2 eller 3.

Kategori 2 og 3

Første opfølgning skal - ligesom alle øvrige opfølgninger - foregå som en personlig samtale, medmindre sygdommen forhindrer det.

Samtalerne kan holdes telefonisk, digitalt eller pr. brev, hvis

- 1) den sygemeldte har genoptaget arbejdet delvis,
- 2) den sygemeldte deltager i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller
- 3) sygdommen er til hinder for en individuel samtale.

Hvis den sygemeldte lider af en alvorlig sygdom, og kontakt til den pågældende ikke er hensigtsmæssig eller mulig (f.eks. fordi den pågældende er indlagt), foregår

opfølgningen uden kontakt til den sygemeldte, f.eks. ved at kommunen tager kontakt til sygehuset. Hvis der er tvivl om, hvorvidt personen kan deltage i en personlig samtale, skal kommunen kontakte sygemeldtes egen læge eller sygehuslægen. Lægens anvisninger skal følges, medmindre der er helt særlige grunde til ikke at gøre det. Det skal i øvrigt fremgå af kommunens breve og informationsmateriale, at opfølgningen tilpasses den sygemeldtes helbredstilstand.

Vejledning om visitation og opfølgning m.v. i sygedagpengesager, afsnit 9.1, indeholder en diagnoseliste, som er udarbejdet i samarbejde med Lægeforeningen og større patientforeninger. Patientgrupper på diagnoselisten har ret til at bestemme, at deres sag sættes på stand by.

Revisitation - § 12, stk. 2 og 3

Kommunen skal visitere til kategori 1, når kommunen har modtaget den sygemeldtes oplysningsskema. I de sager, hvor kommunen ikke visiterer ved modtagelsen af oplysningsskemaet, sker visitation til kategori 2 og 3 i forbindelse med den første opfølgningssamtale. Efterfølgende revisiterer kommunen ved hver opfølgning.

Lægeattesten - § 11a og 11b

Kommunen anmoder til brug for den første opfølgning om en lægeattest (LÆ 285) fra den sygemeldtes egen læge, hvis den sygemeldte ikke forventer at blive fuldt ud raskmeldt inden for otte uger regnet fra første fraværsdag, jf. sygedagpengelovens § 11a. Lægeattesten skal indeholde lægens vurdering af den sygemeldtes muligheder for at arbejde og eventuelle behov for skånehensyn. Kommunen skal anmode om lægeattesten straks efter at have modtaget oplysningsskemaet fra den sygemeldte.

Kommunen skal ved anmodning om en lægeattest samtidig sørge for at videregive den sygemeldtes oplysninger, og eventuelle oplysninger fra arbejdsgiveren. Det fremgår af vejledning nr. 9261, pkt. 4.2.5, at kommunen stadig skal gennemføre opfølgningssamtalen, selv om lægeattesten undtagelsesvist ikke foreligger på tidspunktet for samtalen.

Lægeattesten til brug for den første opfølgningssamtale anvendes også i det senere opfølgningsforløb, og ved revurderingen ved 22. fraværsuge. Der skal i opfølgningsforløbet kun indhentes en ny lægeattest, hvis der er tale om væsentlige ændringer i de helbredsmæssige forhold, herunder ændringer med betydning for arbejdsevnen.

Der indhentes en ny lægeattest i forbindelse med revurderingen ved 22. fraværsuge, hvis det af lægeattesten til brug for den første opfølgningssamtale fremgår, at der er tale om et uklart sygdomsbillede, hvor der er behov for yderligere afklaring i sundhedsvæsenet.

§ 11a er indsat i sygedagpengeloven med virkning fra den 5. januar 2015. Lægeattesten skal indhentes inden første opfølgningssamtale ved sygdom i mere end otte uger.

Den sygemeldte har pligt til at medvirke til udfærdigelsen af lægeattesten, men der er ikke sanktioner for den sygemeldte ved forsinkelse eller manglende medvirken ved udarbejdelse af lægeattesten, jf. sygedagpengelovens §§ 11b og 21.

Generelt om betydningen af manglende overholdelse af opfølgningsreglerne

Opfølgningsreglerne er sagsbehandlingsregler, der har karakter af garantiforskrifter for, at der træffes en indholdsmæssigt rigtig afgørelse. En manglende overholdelse af opfølgningsreglerne indebærer, at der er en formodning om, at en afgørelse indholdsmæssigt vil være påvirket heraf. Afgørelsen er derfor ugyldig, medmindre det konkret kan afkræftes, at manglerne har påvirket afgørelsens resultat.

Manglende indkaldelse til personlig opfølgningssamtale inden ophør af udbetaling af sygedagpenge vil ikke i sig selv kunne bevirke, at afgørelsen er ugyldig, når der i øvrigt er sket løbende opfølgning i sagen, jf. Ankestyrelsens principafgørelse **D-10-00**.

Principafgørelse **D-4-02** om uarbejdsdygtighed og ugyldighed

De formelle sagsbehandlingsmangler havde konkret ikke haft betydning for kommunens afgørelse om at standse sygedagpengene og skulle derfor ikke have ugyldighedsvirkning. Ved denne vurdering lagde Ankestyrelsen vægt på, at der på afgørelsestidspunktet ikke længere var materielt grundlag for fortsat udbetaling af sygedagpenge, idet lønmodtageren ikke ud fra en bredere vurdering kunne anses for fuldt uarbejdsdygtig på grund af sygdom, da kommunen traf afgørelse.

Principafgørelse **D-20-05** om mangelfuld sagsbehandling

Sagen drejede sig om, hvorvidt der var grundlag for at ændre eller ophæve Ankestyrelsens afgørelse om ophør af udbetaling af sygedagpenge, fordi lønmodtager ikke ud fra en bredere vurdering var fuldt uarbejdsdygtig på grund af sygdom, og sagsbehandlingen havde været mangelfuld. Højesteret lagde til grund, at kommunen på grundlag af flere opfølgningssamtaler med lønmodtager og af de foreliggende lægelige oplysninger havde vurderet, at lønmodtager kunne vende tilbage til arbejdsmarkedet uden forudgående revalidering eller iværksættelse af andre erhvervsafklarende foranstaltninger. Højesteret lagde samtidig til grund, at kommunens sagsbehandling havde været mangelfuld, idet der ikke var udarbejdet en skriftlig helhedsvurdering efter retssikkerhedsloven og opfølgningsplan efter den dagældende sygedagpengelov, ligesom der ikke var blevet afholdt det foreskrevne antal opfølgningssamtaler med lønmodtager. Højesteret fandt, at disse mangler ikke i sig selv kunne føre til, at kommunens afgørelse var ugyldig, eller at de havde haft betydning for rigtigheden af kommunens afgørelse. Højesteret fandt, at der i øvrigt ikke var grundlag for at tilsidesætte myndighedernes vurdering af, at lønmodtager ikke længere på grund af sygdom var afskåret fra at påtage

sig et passende arbejde - og dermed ikke længere var fuldt uarbejdsdygtig. Højesteret fandt derfor ikke grundlag for at ændre eller ophæve Ankestyrelsens afgørelse.

Indplacering i visitationskategori er en processuel beslutning, der ikke kan klages særskilt over, jf. principafgørelse **181-09**.

3.1.2 Generelt om uarbejdsdygtighed

Vurderingen af, om en person er uarbejdsdygtig i sygedagpengelovens forstand, foretages på baggrund af sygdommen og den betydning, den har for den sygemeldtes arbejdsevne.

Det er afgørende, at borgeren er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom. Det vil derfor ikke medføre ret til sygedagpenge, hvis man ikke kan arbejde på grund af f.eks. sociale forhold eller en anden persons sygdom. Desuden vil et misbrug ikke i sig selv være en sygdom i sygedagpengelovens forstand. Misbruget kan derimod medføre sygdom, som gør borgeren uarbejdsdygtig og dermed berettiget til sygedagpenge.

Se principafgørelserne **D-3-95** om alkoholisme, **D-16-00** om ludomani og **D-34-05** om stofmisbrug.

En lønmodtager vil være delvist uarbejdsdygtig, når vedkommende kun kan udføre arbejdet delvist, eller når to eller flere behandlinger, der er foreskrevet af en læge eller tandlæge, medfører delvist fravær fra arbejdet. En lønmodtager er delvist uarbejdsdygtig, hvis pågældendes fravær er på fire timer eller mere om ugen.

Betingelsen om mindst fire timers fravær om ugen gælder ikke for en person, der er ansat i et fleksjob efter § 70 c i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Udbetalingen af sygedagpenge til en borger ansat i fleksjob efter § 70 c i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats standser desuden, når ansættelsen i fleksjobbet ophører. § 70 c i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats handler om bevilling af midlertidigt fleksjob, og bestemmelsen blev indsat pr. 1. januar 2013.

Hvis en borger under sygemeldingen visiteres til fleksjob og overgår til ledighedsydelse, er vedkommende ikke længere uarbejdsdygtig i sygedagpengelovens forstand og derfor heller ikke berettiget til sygedagpenge. Se i denne forbindelse principafgørelse **D-5-06**.

En selvstændig er delvist uarbejdsdygtig, når det skønnes, at vedkommende højst kan udføre halvdelen af sit normale arbejde.

Oplysningsgrundlaget

Det fremgår af retssikkerhedslovens § 10, at kommunen har ansvaret for, at sager, der behandles efter denne lov, er oplyst i tilstrækkeligt omfang til, at kommunen kan træffe

afgørelse (officialprincippet). Bestemmelsen gælder for oplysningen af alle typer af sager på det sociale område.

Det er som udgangspunkt kommunens ansvar at sørge for, at der bliver indhentet tilstrækkelige oplysninger til, at kommunen kan afgøre, hvilken hjælp borgeren er berettiget til. Er der tvivl om rigtigheden af en oplysning eller vurdering, hører det med til oplysningen af sagen, at kommunen skal forsøge at få denne tvivl afklaret. Kommunen kan herefter ved en bevismæssig vurdering afgøre, om den pågældende oplysning eller vurdering kan lægges til grund i forbindelse med afgørelsen.

Det er en konkret vurdering i hver enkelt sag, hvilke oplysninger, kommunen skal indhente. Det vil ofte kunne udledes af de sociale love, der indeholder betingelserne for, hvornår en borger er berettiget til at modtage hjælp.

Ifølge retssikkerhedslovens § 11a kan kommunen forlange at få oplysninger fra f.eks. sygehuse, læger, psykologer, autoriserede sundhedspersoner i øvrigt og personer, der handler på disses ansvar. Bestemmelsen giver kun adgang til at indhente de oplysninger, der er nødvendige for at behandle en sag. I sygedagpengesager er det oplysninger, som har betydning ved vurderingen af den sygemeldtes aktuelle helbredstilstand og arbejdsevne.

Kommunen skal vurdere konkret, hvorvidt der er behov for at indhente lægelige oplysninger, og om det er nødvendigt at indhente disse på skrift. I nogle tilfælde vil det være tilstrækkeligt at indhente oplysningerne ved en telefonsamtale med lægen og notere oplysningerne i henhold til notatpligten. Det vil afhænge af oplysningernes karakter, hvordan det er mest hensigtsmæssigt at få dem. F.eks. kan det være hensigtsmæssigt at indhente oplysningerne telefonisk, hvis der er brug for en uddybning af en udtalelse.

Ifølge principafgørelse **232-11** om oplysningsgrundlag og oplysningspligt var kommunens pligt til at oplyse sagen ikke opfyldt ved blot at konstatere, at en læge ikke havde besvaret en henvendelse og ikke telefonisk havde ønsket at udtale sig til kommunen om sygemeldtes psykiske lidelse.

Helhedsvurderingen

Det afhænger af en helhedsvurdering, om borgeren må anses for uarbejdsdygtig på grund af sygdom. Sygdommens karakter, borgerens hidtidige tilknytning til arbejdsmarkedet, resultater af eventuelle afklarende foranstaltninger og borgerens egne oplysninger vil være forhold, der indgår i helhedsvurderingen af uarbejdsdygtigheden.

Det er en konkret vurdering, om sagen er tilstrækkeligt oplyst til, at der kan træffes afgørelse om, hvorvidt borgeren er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom. Kommunen må vurdere i den enkelte sag, hvilke oplysninger det er nødvendigt at indhente.

De lægelige oplysninger er ofte et vigtigt element, men det vil ikke altid være nødvendigt at indhente aktuelle lægelige oplysninger for at vurdere, om borgeren er uarbejdsdygtig.

Der vil f.eks. ikke være behov for lægelige oplysninger om den aktuelle helbredsmæssige tilstand, hvis sagens oplysninger om arbejdsevnen og/eller borgerens egne oplysninger viser, at borgeren er arbejdsdygtig.

Nedenfor gennemgås de forskellige elementer, der indgår i vurderingen efter § 7.

Den lægelige dokumentation

Det er en konkret vurdering, om sagen er tilstrækkeligt lægeligt oplyst til, at der kan træffes afgørelse om, hvorvidt borgeren er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom. Som beskrevet ovenfor under afsnittet om oplysningsgrundlaget er det ikke et krav, at der foreligger lægelige oplysninger om den aktuelle helbredsmæssige tilstand, hvis sagen på anden vis er tilstrækkeligt oplyst.

Afhængig af sagens karakter kan der indhentes forskellige former for lægelig dokumentation, ligesom der vil være forskellige behov for på hvilket tidspunkt, der skal indhentes lægelige oplysninger til sagen. Det er vigtigt, at kommunerne er opmærksomme på de krav, der kan stilles til de lægelige oplysninger, som indhentes. Det er også vigtigt, at det er de rigtige spørgsmål, der stilles til lægen. Der skal være fokus på at få belyst den helbedsbetingede funktionsevne og funktionsprognose.

En statusattest fra egen læge eller journaloplysninger fra sygehuset vil ikke altid give en tilstrækkelig beskrivelse af borgerens aktuelle helbredsmæssige situation og funktionsevne. Det gælder f.eks., hvis lægen ikke har set den sygemeldte i konsultationen i længere tid, eller pågældende ikke har gået til kontrol eller lignende på sygehuset. Lægen indkalder ikke borgeren til konsultation før udarbejdelse af en statusattest. Attesten udarbejdes derimod på baggrund af det materiale, lægen allerede har, og en statusattest vil derfor ikke give en retvisende beskrivelse af borgerens aktuelle helbredsmæssige tilstand, hvis lægen ikke har set borgeren i længere tid.

De lægelige og øvrige helbedsfaglige oplysninger i sagen vil typisk indgå med stor vægt ved vurderingen af, om borgeren er uarbejdsdygtig. Se principafgørelse **141-10**, hvor kommunens afgørelse om, at borgeren kunne påtage sig andet arbejde, der tilgodeså hendes skånehensyn, ikke var begrundet ud fra sagens oplysninger. Ankestyrelsen lagde vægt på en specifik helbedsattest, hvoraf fremgik, at der var smerter ved mindste belastning, f.eks. opvask eller løft af mere end to liter mælk. Lægen anbefalede, at kommunen iværksatte foranstaltninger for at undgå kronificering af tilstanden. Kommunen kunne derfor ikke træffe afgørelse om, at borgeren var arbejdsdygtig.

Selvom de lægelige oplysninger er af stor betydning i forhold til vurderingen af uarbejdsdygtigheden, er der tale om en helhedsvurdering, hvori alle relevante elementer må indgå. Sagens samlede oplysninger kan dermed tale i en anden retning end de lægelige oplysninger.

I principafgørelse **D-2-02** om helhedsvurderingen fandt Ankestyrelsen, at det var en væsentlig mangel ved sagsbehandlingen, at kommunen havde vurderet den sygemeldtes uarbejdsdygtighed alene på grundlag af de lægelige oplysninger, og at afgørelsen derfor var ugyldig. Ankestyrelsen lagde vægt på, at der på baggrund af de helbredsmæssige oplysninger, den sygemeldtes alder og manglende tilknytning til arbejdsmarkedet de seneste par år var behov for en nærmere undersøgelse af hans arbejdsevne.

Det er borgerens tilstand på standsningstidspunktet, der er afgørende i forhold til vurderingen af uarbejdsdygtigheden. De lægelige oplysninger i sagen bør derfor beskrive tilstanden på standsningstidspunktet.

Se principafgørelse **D-16-04**, hvor kommunen ikke kunne standse sygedagpengene med den begrundelse, at der ikke længere forelå fuld uarbejdsdygtighed, da det seneste lægelige materiale var fire til seks måneder gammelt. Den sygemeldte havde ved et senere møde i kommunen oplyst, at han fortsat havde mange smerter og bevægeproblemer. Kommunen havde ikke foranlediget yderligere lægeundersøgelse. Hvis en læge har oplyst, at borgeren forventes at blive raskmeldt inden for f.eks. tre måneder, skal kommunen undersøge, om borgeren tre måneder senere rent faktisk er blevet arbejdsdygtig. En ældre lægelig vurdering om fremtidig raskmelding kan ikke stå alene.

Ud fra en konkret vurdering kan der i nogle tilfælde træffes afgørelse om, at borgeren er arbejdsdygtig, selvom der ikke foreligger en opdateret lægelig vurdering. Det vil afhænge af de øvrige oplysninger i sagen, om der er behov for at indhente en aktuel lægelig vurdering af borgerens helbredsmæssige tilstand. I denne forbindelse vil bl.a. den udviste arbejdsevne og borgerens egne oplysninger have betydning.

Det vil desuden ikke være nødvendigt at indhente en aktuel lægelig vurdering, hvis tilstanden er velbeskrevet og stationær ifølge de foreliggende lægelige akter, og det i øvrigt ikke er oplyst, at der skulle være sket en ændring i de helbredsmæssige forhold.

Oplyser borgeren i forbindelse med f.eks. partshøringen om en forværring af tilstanden, skal kommunen indhente oplysninger om denne forværring til brug for vurderingen af uarbejdsdygtigheden.

Hvis kommunen modtager oplysninger efter standsningstidspunktet, må kommunen vurdere, om oplysningerne beskriver borgerens tilstand, som den var på standsningstidspunktet, og om oplysningerne i så fald ændrer kommunens vurdering. Det vil sige, at man ikke kan undlade at inddrage oplysninger alene med den begrundelse, at oplysningerne er indkommet efter standsningstidspunktet.

I tilfælde af at kommunen standser udbetalingen af sygedagpenge efter § 7, og der senere sker ændringer i borgerens tilstand, som medfører ny sygemelding, må kommunen vurdere, om borgeren opfylder betingelserne for udbetaling af sygedagpenge fra den nye første fraværsdag.

Arbejdsevnen

Borgerens udviste arbejdsevne under sygemeldingen vil også indgå med stor vægt i vurderingen af uarbejdsdygtigheden.

Hvis borgeren har genoptaget arbejdet delvist eller har deltaget i afklarende foranstaltninger under sygemeldingen, skal det indgå i vurderingen, hvor mange timer borgeren har kunnet arbejde, og hvor stor effektiviteten har været i disse timer. Det vil også være en del af vurderingen, om de udførte opgaver har været i overensstemmelse med skånebehovene, da en lav udvist arbejdsevne kan have sin baggrund i, at opgaverne har været uforenelige med borgerens lidelse.

Hvis borgerens arbejdsevne på baggrund af de foreliggende oplysninger i sagen er uafklaret, og der er behov for at gennemføre afklarende foranstaltninger, kan udbetalingen af sygedagpenge ikke standses med den begrundelse, at borgeren er arbejdsdygtig.

Principafgørelse **D-9-05** om uarbejdsdygtighed og afklaring af arbejdsevnen
Der forelå fortsat uarbejdsdygtighed i sygedagpengelovens forstand, når der efter en længere sygeperiode var behov for en nærmere undersøgelse af arbejdsevnen ved en arbejdsprøvning eller andre afklarende foranstaltninger.

Principafgørelse **D-23-05** om uarbejdsdygtighed og afklaring af arbejdsevnen
Ankestyrelsen fandt, at kommunen ikke kunne standse udbetalingen af sygedagpenge efter otte måneders sygemelding, da forholdene ikke havde ændret sig efter kommunens beslutning om gennemførelse af en arbejdsprøvning.

Udbetalingen af sygedagpenge kan desuden ikke standses alene med den begrundelse, at borgeren vil kunne stille sig til rådighed på det ordinære arbejdsmarked på deltid. Se principafgørelse **32-15** om uarbejdsdygtighed og stationær tilstand.

Raskmelding

Hvis en borger raskmelder sig til a-kassen, vil det indgå med stor vægt i vurderingen af, om pågældende er uarbejdsdygtig. Der er tale om en konkret og individuel vurdering, hvorfor borgeren ikke kan vurderes arbejdsdygtig alene på baggrund af, at vedkommende har stillet sig til rådighed i sin a-kasse og modtaget arbejdsløshedsdagpenge. Se principafgørelse **177-12** om uarbejdsdygtighed og raskmelding til a-kassen.

Øvrige oplysninger

Den hidtidige tilknytning til arbejdsmarkedet vil også være et kriterie af betydning for vurderingen af uarbejdsdygtigheden. Har borgeren indtil sygemeldingen haft en stabil og langvarig tilknytning til arbejdsmarkedet, vil det være et tegn på ressourcer, hvilket kan tale for, at borgeren burde kunne stå til rådighed. Omvendt kan det tale imod, at borgeren har haft en sporadisk tilknytning til arbejdsmarkedet med mange sygemeldinger.

Desuden er borgerens egne oplysninger et element, der vil indgå i vurderingen af uarbejdsdygtigheden. Det kan dreje sig om borgerens egne forventninger til den fremtidige tilknytning til arbejdsmarkedet eller borgerens oplysninger om ressourcer.

Hvis borgeren har oplyst, at pågældende regner med at blive raskmeldt og er begyndt at søge arbejde, vil det som udgangspunkt tillægges stor vægt. Der vil ikke nødvendigvis være behov for at indhente lægelige oplysninger, der understøtter borgerens oplysninger. Oplysninger om, at borgeren er begyndt at søge arbejde, er imidlertid ikke i sig selv nok til at konkludere, at borgeren er arbejdsdygtig, hvis de samlede oplysninger i sagen taler imod, at borgeren er arbejdsdygtig. Se principafgørelse **161-10**, hvor der ved vurderingen af uarbejdsdygtigheden blev lagt særlig vægt på borgerens egne oplysninger om, at pågældende oplevede positiv fremgang, var begyndt at søge nyt job og mente sig klar til at kunne varetage et job uden det samme ansvarsområde som hos den aktuelle arbejdsgiver.

Se også principafgørelse **106-10**, hvor en oplysning fra borgerens egen læge om, at borgeren søgte arbejde med skånehensyn, og at han ikke var fuldt uarbejdsdygtig ikke i sig selv kunne medføre en standsning af sygedagpenge. Ved vurderingen lagde Ankestyrelsen vægt på de øvrige oplysninger i sagen.

Borgerens egne tilkendegivelser kan føre til, at kommunen og borgeren indgår en aftale om raskmelding og stop af udbetalingen af sygedagpenge. Der er ikke noget til hinder for en aftale herom, hvis der ikke er oplysninger i sagen, der taler væsentligt imod, at borgeren skulle være rask. Kommunen kan også aftale med borgeren, at udbetalingen standser med henvisning til § 7, stk. 5, 2. pkt. En aftale om dette forudsætter imidlertid, at betingelserne i § 7, stk. 5, 2. pkt. er opfyldte. Vi henviser til afsnit 3.1.6 om stop af sygedagpengeudbetalingen efter § 7, stk. 5.

Stop af sygedagpenge

Udbetalingen af sygedagpenge ophører helt, den dag borgeren er fuldt arbejdsdygtig, og delvist den dag borgeren er delvist arbejdsdygtig. Det fremgår af § 7, stk. 5, 1. pkt.

Ved delvis uarbejdsdygtighed har visse sygemeldte ret til fulde sygedagpenge, jf. § 53, stk. 2.

Det er tilfældet for arbejdsløshedsdagpengemodtagere eller modtagere af midlertidig arbejdsmarkedsydelse, der bliver berettiget til sygedagpenge på grund af delvis uarbejdsdygtighed. Det samme gælder for lønmodtagere, der er berettiget til sygedagpenge på grund af delvis uarbejdsdygtighed og bliver ledige uden ret til løn. Endelig gælder det for lønmodtagere, der er berettiget til sygedagpenge på grund af delvis uarbejdsdygtighed, og hvor arbejdsgiveren ikke tilbyder deltidsbeskæftigelse.

Udbetalingen kan ophøre tidligere end det nævnte tidspunktet i § 7, stk. 5, 1. pkt., hvis den helbredsmæssige tilstand er stationær, og kommunen efter en individuel, konkret vurdering af personens arbejdsevne skønner, at den sygemeldte ikke er berettiget til revalidering, ressourceforløb eller visitation til fleksjob eller førtidspension. Det følger af § 7, stk. 5, 2. pkt., som beskrives nærmere under afsnit 3.1.6.

Desuden skal kommunen revurdere borgerens situation på revurderingstidspunktet, jf. § 24, stk. 1, og § 25, stk. 1. Udbetalingen kan forlænges efter dette tidspunkt, hvis en af forlængelsesmulighederne i § 27, stk. 1, eller § 29 er opfyldt. Hvis borgeren er uarbejdsdygtig uden at opfylde forlængelsesbetingelserne efter dette tidspunkt, vil vedkommende være berettiget til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse.

Det skal bemærkes, at det fremgår af principafgørelse **32-15**, at vurderingen af uarbejdsdygtighed er den samme, uanset om den sker på revurderingstidspunktet eller et andet tidspunkt. En sygemeldt kan derfor kun vurderes arbejdsdygtig på revurderingstidspunktet, hvis der foreligger tilstrækkelige oplysninger, herunder lægelige, som underbygger denne vurdering.

3.1.3 Afslag på sygedagpenge fra første fraværsdag

Som udgangspunkt skal kommunen påbegynde udbetalingen af sygedagpenge, når det er konstateret, at de grundlæggende betingelser for sygedagpengeudbetaling – herunder beskæftigelseskravet – er opfyldte. Det vil sige, at kommunen normalt ikke kan udsætte udbetalingen, indtil der er indhentet oplysninger, der bekræfter, at borgeren er uarbejdsdygtig som følge af sygdom.

Kommunen kan kun udsætte påbegyndelsen af udbetalingen af sygedagpenge med henblik på at indhente lægelige akter, hvis der på grund af særlige årsager er væsentlig tvivl om, hvorvidt den sygemeldte er uarbejdsdygtig på grund af sygdom. Se principafgørelse **83-14** om dokumentation for uarbejdsdygtighed og udbetalingstidspunkt.

Det kan være en særlig årsag, hvis borgeren ved ansøgningen har afgivet oplysninger, som kan give anledning til væsentlig tvivl om, hvorvidt vedkommende er uarbejdsdygtig på grund af sygdom. Det vil f.eks. være tilfældet, hvis det fremgår, at fraværet skyldes personlige problemer.

Desuden kan det være en særlig årsag, at borgeren tidligere har været sygemeldt på grund af den samme sygdom, og at borgeren kort tid før den nye sygemelding har raskmeldt sig.

Selvom borgeren tidligere er blevet raskmeldt fra et sygeforløb forårsaget af samme sygdom, foreligger der ikke nødvendigvis særlig årsag til at udsætte påbegyndelsen af udbetalingen af sygedagpenge, da borgerens forhold kan være ændret i mellemtiden. Det vil altid være en konkret vurdering, og udgangspunktet er, at kommunen ikke kan udsætte udbetalingen.

I tilfælde af at kommunen ikke har påbegyndt udbetalingen på grund af særlige omstændigheder, må kommunen vurdere, om borgeren var uarbejdsdygtig og berettiget til sygedagpenge, når den nødvendige dokumentation er modtaget.

Hvis kommunen har påbegyndt udbetalingen, og efterfølgende lægelige akter viser, at den sygemeldte ikke har været uarbejdsdygtig, skal udbetalingen af sygedagpenge ophøre. Kommunen kan træffe afgørelse om tilbagebetaling af de udbetalte sygedagpenge efter sygedagpengelovens § 71, stk. 2, hvis betingelserne herfor er opfyldte.

Der kan også være situationer, hvor kommunen allerede på baggrund af oplysningerne i oplysningsskemaet kan give afslag fra første fraværsdag, og der dermed ikke er behov for at indhente flere oplysninger med henblik på at vurdere, at borgeren ikke var uarbejdsdygtig på grund af sygdom. Det vil f.eks. være tilfældet, hvis borgeren har oplyst, at fraværet skyldes barnets første sygedag.

3.1.4 Stop af sygedagpengeudbetalingen efter § 7, stk. 3

§ 7, stk. 3, fastslår, at vurderingen af uarbejdsdygtigheden som udgangspunkt skal foretages i forhold til beskæftigelsen før sygemeldingen. Det vil sige, at en borger vil være fuldt arbejdsdygtig, når pågældende på fuld tid kan varetage opgaver, som arbejdsgiver tilbyder inden for det aktuelle fagområde.

Efter tre måneders sygefravær skal vurderingen ske på grundlag af den sygemeldtes uddannelses- og beskæftigelsesområde, medmindre der er særlige grunde, der taler for andet med hensyn til tidspunktet for vurderingen.

Når sygemeldingen har været af en vis varighed, er der altså tale om en bred vurdering. Efter den brede vurdering er borgeren arbejdsdygtig, hvis vedkommende kan varetage passende arbejde. Passende arbejde skal forstås som arbejde, borgeren på baggrund af sin uddannelse eller arbejdserfaring ville kunne varetage eventuelt efter en kortere oplæring. Det gælder, selvom borgeren ikke vil kunne få den slags arbejdsopgaver på sin aktuelle arbejdsplads.

Det er udgangspunktet, at den brede vurdering sker efter tre måneders sygemelding, og der skal særlige omstændigheder til, før det kan fraviges.

Udgangspunktet kan fraviges, hvis betingelserne for det er opfyldte i den konkrete sag. Den brede vurdering vil f.eks. skulle ske senere, hvis borgeren fortsat er under ansættelse og forventes at blive raskmeldt til arbejdspladsen.

Bred vurdering fra første fraværsdag

Kommunen kan som hovedregel ikke fra første fraværsdag bedømme uarbejdsdygtigheden på et bredere grundlag end det hidtidige arbejde.

Det vil dog være et helt særligt undtagelsestilfælde, hvis der er tale om en ny sygemelding få dage efter, at kommunen har truffet afgørelse om ophør af udbetaling af sygedagpenge efter en bred vurdering, og hvis pågældende sygemeldes igen fra samme eller lignende arbejde.

Se principafgørelse **3-15**, hvor kommunen kunne foretage en bred vurdering fra første fraværsdag. Ved vurderingen af, at den brede vurdering kunne foretages fra første sygedag, lagde Ankestyrelsen vægt på, at borgeren tidligere havde været sygemeldt på grund af de samme helbredsmæssige problemer, og der var ikke dokumenteret efterfølgende ændringer. Kommunen havde knap to uger før den nye sygemelding truffet afgørelse om, at borgeren ikke længere var uarbejdsdygtig efter en bred vurdering af uarbejdsdygtigheden. Borgeren havde herefter genoptaget sit arbejde, som ikke var i overensstemmelse med skånebehovene, og sygemeldt sig efter en uges arbejde.

Bred vurdering ved arbejdspladsproblemer

Hvis sygdommen er begrundet i arbejdspladsproblemer, og borgeren ikke forventes at vende tilbage til arbejdspladsen, kan den brede vurdering i nogle tilfælde ske tidligere end efter tre måneders fravær. Der skal dog have været tale om sygemelding i en vis periode.

Se principafgørelse **D-4-05** om bredere vurdering, der fastslår, at der ved sygdom i en kortvarig periode på grund af problemer på arbejdspladsen ikke var grundlag for at bedømme en lønmodtagers uarbejdsdygtighed på et bredere grundlag end det arbejde, som lønmodtageren var sygemeldt fra og fortsat berettiget til at vende tilbage til. Dette gjaldt som udgangspunkt uanset, om lønmodtageren kunne forventes at vende tilbage til sit arbejde hos den aktuelle arbejdsgiver eller ej. Først efter en vis sygemeldingsperiode var der grundlag for at foretage en bredere bedømmelse af en lønmodtagers uarbejdsdygtighed. I sag nr. 1 havde borgeren været sygemeldt fra midten af april 2003. Hun var fuldt uarbejdsdygtig i forhold til sin arbejdsplads, men ikke i forhold til enhver arbejdsplads. Borgeren blev anset for opsagt med fratræden den 31. august 2003. Kommunen kunne ikke foretage en bred vurdering allerede fra den 28. maj 2003. I sag nr. 2 blev borgeren sygemeldt den 29. marts 2004. På sygemeldingstidspunktet var han

opsagt med fire måneders varsel. Lægen oplyste, at borgeren ville blive syg, hvis han skulle arbejde på den aktuelle arbejdsplads, men at han kunne søge og søgte andet arbejde. Kommunen kunne foretage en bred vurdering fra den 3. juni 2004.

Principafgørelse **D-8-00** om bredere vurdering – arbejdspladsproblemer

Der kan som udgangspunkt ikke fra starten af en sygeperiode stilles krav om, at en lønmodtagers uarbejdsdygtighed skal bedømmes uafhængigt af den pågældendes ansættelsesforhold. I disse tilfælde er der også behov for, at parterne kan tage stilling til, hvorledes problemerne, der forårsager sygefraværet bedst kan løses, uden at retten til sygedagpenge eller refusion heraf fortabes, fordi lønmodtageren findes at kunne påtage sig arbejde andetsteds. I sagen blev borgeren sygemeldt den 11. november 1997, og kommunen kunne ikke give afslag på refusion på baggrund af en bred vurdering allerede fra den 26. november 1997, selvom borgeren kun var uarbejdsdygtig i forhold til sin aktuelle arbejdsplads.

Principafgørelse **D-9-08** om forhold på virksomheden og bredere vurdering

Borgeren blev sygemeldt den 11. september 2006 og blev fritstillet den 30. oktober 2006. Arbejdsgiveren havde ret til refusion af sygedagpenge indtil den dato, hvor lønmodtager var blevet ubetinget fritstillet, og hvor hun kunne påtage sig arbejde i en anden virksomhed. Lønmodtageren var sygemeldt på grund af stress og nedkørthed på grund af mobning, men ifølge lægeerklæring kun i forhold til den virksomhed, der fritstillede hende. Der var i denne situation særlig grund til at anlægge en bredere vurdering på et tidligere tidspunkt end efter tre måneders sygefravær.

Den brede vurdering i forhold til selvstændige

Principafgørelse **2-15** om bredere vurdering for en selvstændig

Vurderingen af, om en selvstændig er uarbejdsdygtig efter en bred vurdering, skal foretages ud fra samme vilkår som for en lønmodtager. Udbetalingen af sygedagpenge til en selvstændig kan ikke standses efter en bred vurdering, inden der er gået tre måneder, alene med henvisning til at den selvstændige kan varetage et andet arbejde. Det vil dog for selvstændige, i lighed med lønmodtagere, i særlige tilfælde være muligt at fravige udgangspunktet om, at den brede vurdering skal foretages efter tre måneder.

Den brede vurdering ved specielt erhverv

Det forhold, at man er sygemeldt fra et specielt erhverv, kan ikke i sig selv føre til, at der ikke skal ske en bred vurdering af uarbejdsdygtigheden.

Principafgørelse **D-28-08** om bredere vurdering og professionelle sportsudøvere:

En professionel sportsudøver blev sygemeldt på grund af en knæskade. Efter knap et års sygemelding traf kommunen afgørelse om stop af sygedagpengerefusionen ud fra en bred vurdering. Ankestyrelsen vurderede, at en sygemeldt i et specielt erhverv skulle vurderes i forhold til sit uddannelses- og beskæftigelsesmæssige område, når

sygdommen alene var hindrende i forhold til det specielle erhverv. Det kunne ikke føre til et andet resultat, at der var tale om et specielt snævert erhvervsområde i form af professionel sportsudøver med fuldtidskontrakt i det konkrete tilfælde.

3.1.5 Stop af sygedagpengeudbetalingen efter § 7, stk. 4

Vurderingen af uarbejdsdygtigheden for ledige sker i forhold til det arbejdsområde, som den pågældende står til rådighed for.

En ledig skal derfor fra første fraværsdag vurderes i forhold til passende arbejde og ikke kun i forhold til det arbejdsområde, som vedkommende tidligere har varetaget. Det står i modsætning til § 7, stk. 3, hvor der for lønmodtagere i ansættelse som udgangspunkt gælder en periode, hvor deres uarbejdsdygtighed kun skal vurderes i forhold til beskæftigelsen før sygemeldingen.

Det betyder, at en borger, som tidligere har arbejdet som tømrer og sygemeldes fra ledighed, fra første fraværsdag skal vurderes bredt i forhold til passende arbejde og ikke kun i forhold til tømrerarbejde. Hvis borgeren sygemeldes fra et job som tømrer, og bliver ledig under sygemeldingen, skal uarbejdsdygtigheden også vurderes efter § 7, stk. 4, på standsningstidspunktet.

3.1.6 Stop af sygedagpengeudbetalingen efter § 7, stk. 5

Udgangspunktet er, at udbetalingen af sygedagpenge ophører helt den dag, hvor lønmodtageren eller den selvstændige erhvervsdrivende er helt arbejdsdygtig, og delvist den dag, hvor pågældende er delvist arbejdsdygtig.

§ 7, stk. 5, 2. pkt. fastsætter en særlig regel om, at udbetalingen kan ophøre tidligere, når den sygemeldtes helbredstilstand er stationær, og kommunen efter en individuel, konkret vurdering af personens arbejdsevne skønner, at borgeren ikke er berettiget til revalidering, ressourceforløb eller visitation til fleksjob eller førtidspension.

Det vil sige, at hvis kommunen har konkluderet, at borgeren ikke er arbejdsdygtig efter de øvrige stykker i § 7, må kommunen vurdere, hvorvidt betingelserne i § 7, stk. 5, 2. pkt. er opfyldte. Det kunne eksempelvis være relevant at vurdere i en situation, hvor borgeren er sygemeldt fra fuldtidsbeskæftigelse og under sygemeldingen kun har kunnet arbejde 25 timer om ugen, samtidigt med at der ikke er udsigt til en bedring af helbred og arbejdsevne.

Der er ikke noget til hinder for, at kommunen aftaler med borgeren, at vedkommende går i arbejde med f.eks. 25 timer om ugen, og at udbetalingen af sygedagpenge stopper med henvisning til § 7, stk. 5, 2. pkt. En aftale om dette forudsætter imidlertid, at betingelserne i § 7, stk. 5, 2. pkt. er opfyldte.

Helbredsmæssigt stationær

Borgerens helbredsmæssige tilstand skal være stationær, før kommunen kan standse udbetalingen af sygedagpenge efter § 7, stk. 5, 2. pkt.

Det fremgår af Vejledning nr. 9042 af 26. januar 2015 om sygedagpengeperioden og forlængelse, at der lægeligt set er tale om en helbredsmæssigt stationær tilstand, når følgende tre betingelser er opfyldte:

1. den eller de behandlende læger ikke finder behov for yderligere diagnostik,
2. lægerne vurderer, at tilstanden er fyldestgørende behandlet, og
3. der er gået den tid, lægen har angivet for, at behandlingens fulde virkning kan bedømmes.

Standstning af udbetalingen af sygedagpenge efter § 7, stk. 5, 2. pkt., vil derfor forudsætte, at der er tilstrækkelige helbedsfaglige oplysninger til at konkludere, at ovenstående betingelser er opfyldt.

Det faktum, at borgerens lidelse er kronisk, er ikke nødvendigvis ensbetydende med, at tilstanden er stationær. Hvis en lidelse er kronisk, vil det betyde, at den ikke kan helbredes, men altid vil være til stede i et omfang. Selvom en lidelse ikke kan helbredes, kan der stadig være behandlingsmuligheder, der kan medføre en helbredsmæssig bedring og dermed en bedring af funktionsevnen. Så længe der er en realistisk udsigt til bedring af tilstanden, er den helbredsmæssige tilstand ikke stationær.

Kommunens vurdering af arbejdsevnen

Udbetalingen af sygedagpenge kan ikke standses med den begrundelse alene, at den helbredsmæssige tilstand er stationær. Kommunen skal også have vurderet, at borgeren ikke er berettiget til revalidering, ressourceforløb eller visitation til fleksjob eller førtidspension, før § 7, stk. 5, 2. pkt. finder anvendelse.

Det er derfor afgørende for vurderingen, om borgerens endelige arbejdsevne er afklaret.

Det fremgår af Vejledning nr. 9042 af 26. januar 2015 om sygedagpengeperioden og forlængelse om uarbejdsdygtighed, at det, at en lidelse er stationær, og der derfor ikke længere kan forventes en bedring i helbredstilstanden, ikke i alle tilfælde er ensbetydende med, at arbejdsevnen ikke kan udvikle sig. Kun en del af den sygemeldtes arbejdsevne kan nemlig begrundes i helbedsforholdene. Andre forhold har også betydning, herunder bl.a. faktorer som arbejdsmarkedstilknytning, pågældendes arbejdsopgaver, personlighed, familie og netværk i øvrigt.

Hvis der fortsat er behov for at gennemføre foranstaltninger med henblik på at afklare arbejdsevnen, kan udbetalingen af sygedagpenge ikke standses.

Se principafgørelse **D-2-02** om helhedsvurdering og afklarende foranstaltninger.

Principafgørelse **D-9-05** om arbejdsprøvning og arbejdsevne.

Der forelå fortsat uarbejdsdygtighed i sygedagpengelovens forstand, når der efter en længere sygeperiode var behov for en nærmere undersøgelse af arbejdsevnen ved en arbejdsprøvning eller andre afklarende foranstaltninger. Borgeren havde dermed fortsat ret til sygedagpenge.

Principafgørelse **D-14-08** om yderligere foranstaltninger

Sagen omhandlede en 28-årig kvinde, der var uddannet som smørrebrødsjomfru. Hun havde været ledig siden marts 2005. I september 2006 blev hun sygemeldt fra sin A-kasse på grund af smerter i det ene knæ. MR-scanning af knæet havde antydnet en delvis korsbåndslæsion. Hun gik til behandling på hospital med henblik på optræning af knæet og var indstillet til en kikkertundersøgelse af knæet i august 2007. Kommunen standsede udbetalingen af sygedagpenge med virkning fra den 18. juli 2007, da man vurderede, at kvinden kunne påtage sig ikke knæbelastende arbejde. Ankestyrelsen vurderede, at kommunens afgørelse om standsning af sygedagpenge var ugyldig, idet der ikke forud for afgørelsen var taget stilling til, om der var behov for yderligere foranstaltninger for at bringe borgeren tilbage på arbejdsmarkedet. Sagen blev derfor hjemvist til kommunen.

Hvis det ud fra de foreliggende oplysninger om arbejdsevnen er usikkert, om der bliver behov for revalidering, ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension, kan kommunen ikke standse udbetalingen af sygedagpenge med den begrundelse, at borgeren vil kunne forsørge sig selv ved deltidsarbejde, hvis vedkommende tidligere har stået til rådighed på fuld tid.

Principafgørelse **32-15** om uarbejdsdygtighed og stationær tilstand

Kommunen kan ikke standse udbetalingen af sygedagpenge alene med den begrundelse, at borgeren vil kunne stille sig til rådighed på det ordinære arbejdsmarked på deltid. Det er en forudsætning, at den helbredsmæssige tilstand er stationær, og at det er afklaret, at borgeren ikke har behov for revalidering, ressourceforløb eller visitation til fleksjob eller førtidspension. I sag nr. 1 havde borgeren kunnet arbejde ca. 20 timer om ugen i en virksomhedspraktik. Kommunen vurderede, at borgeren ikke var fuldt uarbejdsdygtig på baggrund af de lægelige oplysninger og den udviste arbejdsevne. Kommunen bemærkede, at det ikke var et krav for arbejdsdygtighed, at borgeren skulle arbejde 37 timer om ugen, men udelukkende det timetal, der gav mulighed for at være selvforsørgende. Ankestyrelsen ændrede afgørelsen om ophør af sygedagpenge, da borgeren ikke havde været i stand til at genoptage erhvervsmæssig beskæftigelse på ordinære vilkår i hidtidigt omfang, og da det var uafklaret, om arbejdsevnen kunne øges. I sag nr. 2 havde borgeren været i stand til at arbejde 24 timer om ugen i en praktik. Kommunen vurderede, at borgeren kunne stå til rådighed for ordinær beskæftigelse inden for sit uddannelsesområde med skånehensyn i form af nedsat tid på 24 timer om ugen. Ankestyrelsen hjemviste sagen, da der manglede oplysninger om den

helbredsmæssige tilstand, og da det derfor ikke var muligt at vurdere, om borgeren var arbejdsdygtig. Ankestyrelsen bemærkede i begge sager, at en borger først kan anses for fuldt arbejdsdygtig, hvis vedkommende kan genoptage erhvervsmæssig beskæftigelse på ordinære vilkår i hidtidigt omfang. I den forbindelse blev der henvist til, at en lønmodtager er delvist uarbejdsdygtig, hvis den pågældendes fravær overstiger fire timer pr. uge. Først når den helbredsmæssige tilstand er stationær, og kommunen har konkluderet, at borgeren ikke er berettiget til revalidering, ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension, kan udbetalingen standses efter § 7, stk. 5, 2. pkt.

3.1.7 Retssikkerhedslovens § 7a

Det følger af retssikkerhedslovens § 7a, stk. 1, at kommunen, senest to uger før en erhvervsrettet foranstaltning hører op, skal tage stilling til, om der er behov for yderligere foranstaltninger for at bringe borgeren tilbage til arbejdsmarkedet.

Principafgørelse **D-14-03** fastslår, at stop af udbetalingen af sygedagpenge indebærer ophør af en erhvervsrettet foranstaltning.

Kommunen skal derfor forud for stop af udbetalingen af sygedagpenge tage stilling til, om der er behov for foranstaltninger for at bringe borgeren tilbage til arbejdsmarkedet.

Ved vurderingen skal den sygemeldte og - i det omfang, det er nødvendigt - egen læge, eventuelt faglig organisation, arbejdsgiver og andre relevante parter inddrages. Det fremgår af lovbemærkningerne, at inddragelsen har til formål at sikre, at borgeren er enig i den pågældende foranstaltning, og at det er den mest hensigtsmæssige foranstaltning for borgeren.

Kommunen skal foretage en helhedsvurdering af pågældendes situation for bl.a. at undgå afbrydelser i indsatsen over for sygemeldte med behov for hjælp.

Der er ikke formkrav til § 7a vurderingen eller noget krav om, at borgeren skal indkaldes til en personlig samtale. Af pkt. 61 i Vejledning nr. 73 af 3. oktober 2006 om retssikkerhed og administration på det sociale område fremgår, at det skal fremgå af kommunens journal eller anden registrering, at kommunen forud for sygedagpengeophøret har foretaget en vurdering af, hvad der videre skal ske i sagen.

Retssikkerhedslovens § 7a er en garantiforskrift, der skal sikre, at der træffes en indholdsmæssig rigtig afgørelse. Manglende overholdelse indebærer, at der er en formodning om, at en afgørelse indholdsmæssigt er påvirket. Kan det i en konkret sag ikke afvises, at manglerne har påvirket afgørelsens resultat, er afgørelsen ugyldig.

Har kommunen ikke inddraget § 7a i sagsbehandlingen, vil Ankestyrelsen hjemvise sagen, medmindre det kan påvises, at afgørelsens resultat er korrekt. Det betyder, at manglende overholdelse af § 7a ikke kan give ret til udbetaling af sygedagpenge, hvis

det af sagens oplysninger fremgår, at borgeren ikke opfylder betingelsen om uarbejdsdygtighed.

Principafgørelse **D-14-08** om garantiforskrift og ugyldighed.

Kommunens afgørelse om standsning af sygedagpenge var ugyldig, idet der ikke forud for afgørelsen var taget stilling til, om der var behov for yderligere foranstaltninger for at bringe borgeren tilbage på arbejdsmarkedet. Det fremgik desuden ikke, at kommunen havde drøftet med borgeren, hvad der skulle ske, for at borgeren kunne blive bedre til at udnytte sin arbejdsevne. Sagen blev derfor hjemvist til kommunen. Standsning af sygedagpenge er ophør af en erhvervsrettet foranstaltning. Bestemmelsen i retssikkerhedsloven om ophør af erhvervsrettede foranstaltninger har karakter af en garantiforskrift. Ved manglende overholdelse af en garantiforskrift er der en formodning for, at afgørelsen indholdsmæssigt er påvirket.

4 Materiel vurdering

Undersøgelsen omfatter i alt 115 afgørelser. Ankestyrelsen vurderer, at i alt 98 ud af de 115 sager er i overensstemmelse med regler og praksis, mens 17 afgørelser ville blive ændret eller hjemvist, hvis de havde været klagesager. Det svarer til, at 85 % af de undersøgte sager er i overensstemmelse med regler og praksis, mens 15 % ikke er, jf. tabel 4.1.

4.1 Samlet vurdering af afgørelsernes korrekthed

Tabel 4.1 Er afgørelsen samlet set rigtig?

	Antal	Procent
Ja, afgørelsen er i overensstemmelse med regler og praksis	98	85
Nej, afgørelsen ville blive ændret eller sagen hjemvist, hvis det havde været en klagesag	17	15
I alt	115	100

De 17 sager, som ikke er i overensstemmelse med regler og praksis

I 6 ud af de 17 sager om afslag på udbetaling af sygedagpenge fra første fraværsdag var afgørelsen ikke korrekt. 3 sager ville blive ændret og 3 hjemvist, hvis der var tale om klagesager.

For så vidt angår sagerne om stop af udbetalingen af sygedagpenge efter § 7, stk. 3, var 4 ud af 48 afgørelser ikke korrekte. 1 sag ville blive ændret og 3 hjemvist, hvis der var tale om klagesager.

I 4 ud af 19 sager om stop af udbetaling af sygedagpenge efter § 7, stk. 4, var afgørelserne ikke korrekte. Alle 4 sager ville blive ændret, hvis de var påklaget.

I sagerne om stop af sygedagpenge efter § 7, stk. 5, var 3 ud af 31 afgørelser ikke korrekte. Alle 3 sager ville blive ændret, hvis de var påklaget.

4.2 Afgørelser, der ikke lever op til regler og praksis fordelt på årsager

Ankestyrelsen vurderer, at 17 afgørelser ud af de 115 sager ville blive ændret eller hjemvist, hvis der havde været tale om en klagesag.

I 14 sager manglede der afgørende oplysninger. Ankestyrelsen har vurderet konkret, om den manglende oplysning af sagerne ville medføre hjemvisning eller ændring, hvis afgørelsen var påklaget.

Ankestyrelsen vurderer, at den utilstrækkelige oplysning i 6 af de 17 sager ville have medført hjemvisning, hvis sagen var påklaget. I 8 sager ville den utilstrækkelige oplysning have medført en ændring, hvis der var tale om en klagesag.

I samlet 11 af 17 sager ville afgørelsen være blevet ændret, hvis den var påklaget til Ankestyrelsen.

Det omtales nærmere nedenfor under de relevante afsnit, hvilke fejl der var tale om inden for de forskellige sagstyper.

4.3 Oplysningsgrundlag

Tabell 4.2 I hvilket omfang er sagen oplyst?

	Antal	Procent
Ingen oplysninger mangler	77	67
Enkelte mindre væsentlige oplysninger mangler	24	21
Afgørende oplysninger mangler	14	12
I alt	115	100

I 12 af de sager, hvor afgørende oplysninger manglede, var der tale om lægelige oplysninger. Der manglede i 1 af de 12 sager oplysninger om borgerens funktionsniveau under sygemeldingen og i 1 sag uddybende oplysninger om sygdommens betydning for borgerens funktionsevne, og om tilstanden var stationær.

Ankestyrelsen bemærker, at der manglede afgørende oplysninger på afgørelsestidspunktet i 5 sager, hvor kommunen gav afslag på sygedagpenge fra første fraværsdag. I 4 af disse sager, havde kommunen ikke indhentet lægelige oplysninger i forbindelse med den nye sygemelding.

I 1 sag om afslag på sygedagpenge fra første fraværsdag havde kommunen efter afgørelsestidspunktet modtaget de lægelige oplysninger, som manglede, da afgørelsen blev truffet. Der manglede derfor ikke oplysninger ved Ankestyrelsens vurdering af sagen, og kommunens afgørelse ville i denne sag blive ændret, da borgeren på baggrund af oplysningerne var uarbejdsdygtig – og ikke fordi der manglede oplysninger.

Eksempler på sager, hvor oplysningsgrundlaget ikke var tilstrækkeligt**Sagsnr. 62:**

En 53-årig borger blev sygemeldt den 8. september 2014 fra sit job som kunderådgiver på grund af senfølger efter kræftbehandling i 2011.

Kommunen traf afgørelse om ophør af retten til sygedagpenge efter § 7, stk. 5, med virkning fra den 1. februar 2015. Begrundelsen var, at borgerens tilstand var stationær, og at pågældende kunne varetage anden beskæftigelse med skånehensyn over for komplekse opgaver.

Ankestyrelsen vurderer, at afgørelsen ikke var korrekt. Det fremgår af en undersøgelse af den 17. august 2014 fra neuropsykolog, at borgeren havde oplevet kognitive vanskeligheder i forbindelse med kemobehandlingen i 2011. Neuropsykologen vurderede, at borgeren formentlig havde helt reelle stressreaktioner på arbejde på grund af de lette kognitive svigt. Borgeren blev mentalt overudtrættet og oplevede yderligere kognitiv forringelse efterfølgende. Desuden pegede neuropsykologen på behov for afprøvning med henblik på ændring af arbejdsindsatsen.

Kommunen oplyste desuden i afgørelsen, at kommunen tilbød borgeren at få udarbejdet en psykiatrisk speciallægeerklæring for at udelukke anden sygdom.

Borgeren havde delvist genoptaget arbejdet med svingende timetal, som typisk lå omkring 15 timer om ugen. Der var ingen aktuelle oplysninger om borgerens helbredsmæssige situation på afgørelsestidspunktet, og der var derfor ikke grundlag for at standse udbetalingen af sygedagpenge efter § 7, stk. 5.

Ankestyrelsen ville have ændret afgørelsen, hvis den havde været påklaget, da det på baggrund af den udviste arbejdsevne var uafklaret, om borgeren var berettiget til revalidering, ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension. Desuden var der ikke dokumentation for, om borgerens helbredsmæssige tilstand var stationær.

Sagsnr. 104:

Borgeren blev sygemeldt den 9. oktober 2014 fra arbejde som operatør på grund af operation for karpaltunnelsyndrom og efterfølgende komplikationer. Kommunen standsede udbetalingen af sygedagpenge efter den 24. april 2015 med henvisning til § 7, stk. 3, da borgeren burde kunne arbejde med skånehensyn i forhold til sit håndled.

Ankestyrelsen vurderer, at borgeren ikke længere kunne betragtes som uarbejdsdygtig for så vidt angår håndledet, da pågældende burde kunne varetage arbejde med skånebehov i forhold til håndledet.

Ankestyrelsen vurderer imidlertid, at sagen ikke var tilstrækkeligt oplyst. Borgeren havde i flere år haft problemer med ryggen, og i februar 2015 havde pågældende henvendt sig til sin læge med pludselige smerter i hele ryggen, specielt i lænd og balder med udstråling til venstre ben. Der var ved tidligere scanninger fundet kroniske forandringer, der gjorde ryggen stiv, og der var udtalte ændringer i muskulaturen. Borgeren blev henvist til fysioterapeut, og det var svært at vurdere fremtidige skånebehov og behandlingsmuligheder.

Fysioterapeuten oplyste den 4. marts 2015, at det var svært at udtale sig om tidsperspektivet i forhold til ryggen, og der ville gå en lille måneds tid, før pågældende kunne udtale sig om resultatet af træningen.

Der forelå ingen oplysninger om, hvad den aktuelle status for ryggen var på standsningstidspunktet, og om hvorvidt rygsmerterne påvirkede borgeren i en sådan grad, at borgeren var uarbejdsdygtig som følge heraf.

Ankestyrelsen ville have hjemvist sagen, hvis den var påklaget, da det ikke var muligt at vurdere, om borgeren var uarbejdsdygtig uden de ovenfor nævnte oplysninger.

Eksempler på sager, hvor oplysningsgrundlaget var tilstrækkeligt

Sagsnr. 18:

En 41-årig borger blev sygemeldt den 18. november 2014. Årsagen var ifølge oplysningsskemaet depression som følge af mobning. Der forelå ikke lægelige oplysninger i sagen.

Kommunen traf afgørelse om stop af udbetalingen af sygedagpenge efter den 14. juni 2015, da borgeren burde kunne varetage andet arbejde end det aktuelle.

Ankestyrelsen vurderer, at kommunens afgørelse var korrekt. Borgeren var sygemeldt for depression på grund af mobning på arbejdspladsen. På standsningstidspunktet havde borgeren i forbindelse med partshøringen erklæret sig enig i, at hun kunne varetage andet rimeligt arbejde. Der var på afgørelsestidspunktet ikke behov for lægelige oplysninger. Det kan ikke udelukkes, at det har haft betydning for sagen, at der ikke var indhentet lægelige oplysninger på et tidligere tidspunkt, således at udbetalingen af sygedagpenge kunne have været standset tidligere.

Sagsnr. 30:

Sagen vedrørte en 21-årig borger, der blev sygemeldt fra sit job som social- og sundhedshjælper den 27. oktober 2014 på grund af arbejdsrelateret stress. Borgeren mente, at det havde udviklet sig til en depression.

Kommunen traf afgørelse om, at udbetalingen af sygedagpenge ophørte med virkning fra den 6. maj 2015. Begrundelsen var, at borgerens tilstand skyldtes livsomstændigheder,

og at der i de lægelige oplysninger ikke var indikation for, at borgeren fortsat skulle være sygemeldt.

Af statusattest fra egen læge af den 20. april 2015 fremgik det, at borgeren var ny patient hos lægen, og lægen alene havde set borgeren en enkelt gang. Borgeren var udeblevet fra aftalt konsultation, og lægen kendte ikke pågældende.

Ankestyrelsen er enig i kommunens afgørelse. Vi har lagt vægt på, at borgeren stillede sig til rådighed i a-kassen allerede fra den 6. maj 2015, og at der efter sagens oplysninger var tale om belastende livsomstændigheder og ikke sygdom. Det havde derfor ingen betydning, at der ikke forelå aktuelle lægelige oplysninger om borgerens tilstand.

4.4 Afslag på sygedagpenge fra første fraværsdag

4.4.1 Udsættelse af udbetaling

Tabel 4.3 Er betingelserne for at udsætte påbegyndelsen af udbetalingen af sygedagpenge med henblik på at indhente oplysninger opfyldte?

	Antal	Procent
I høj grad	12	71
I nogen grad	0	0
Nej	4	24
Ikke relevant i denne sag	1	6
Sagen er ikke tilstrækkeligt oplyst til at vurdere dette	0	0
I alt	17	100

For 12 af de 17 sager, hvor kommunen har udsat påbegyndelsen af udbetalingen af sygedagpenge med henblik på at indhente oplysninger, var betingelserne for at udsætte udbetalingen i høj grad opfyldt.

I 4 sager vurderer Ankestyrelsen, at der ikke forelå særlige omstændigheder, der kunne begrunde udsættelse af udbetalingen. I 2 af disse sager havde kommunen begrundet den manglende påbegyndelse af udbetalingen med, at kommunen ikke havde modtaget oplysningsskemaet, og at der derfor ikke var dokumentation for uarbejdsdygtighed.

For 1 afslagssag var det ikke relevant at vurdere, om der var grundlag for udsættelse af udbetalingen, da kommunen havde givet afslag allerede dagen efter, at borgeren havde anmodet om sygedagpenge.

4.4.2 Vurdering efter § 7 i sager om afslag fra første fraværsdag

Tabel 4.4 Er vurderingen efter § 7 korrekt?

	Antal	Procent
I høj grad	11	65
I nogen grad	0	0
Nej	6	35
Ikke relevant i denne sag	0	0
I alt	17	100

Tabel 4.5 Type og antal af fejl i afgørelser vedrørende afslag på sygedagpenge efter § 7

	Antal	Procent
Vurderingen efter § 7, stk. 1 var ikke korrekt	4	67
Vurderingen efter § 7, stk. 3 var ikke korrekt	2	33
Vurderingen efter § 7, stk. 4 var ikke korrekt	0	0
Vurderingen efter § 7, stk. 5 var ikke korrekt	0	0
Manglende stillingtagen til retssikkerhedslovens § 7a	0	0
Sagen er ikke tilstrækkelig oplyst	5	83
Andet	0	0
I alt	6	100

Note: Tallene i tabellen summerer ikke til 6 afgørelser, da de enkelte afgørelser kan have flere typer af fejl.

I 3 af de 6 sager, hvor afslaget ikke var korrekt, ville afgørelserne blive ændret, hvis de var påklaget. Kommunen havde i de 3 sager givet afslag med henvisning til § 7, stk. 1. I 2 af de 3 sager havde kommunen ikke indhentet lægelige oplysninger.

I 3 af 6 sager ville Ankestyrelsen have hjemvist sagerne til fornyet behandling, hvis afgørelserne havde været påklaget. I 1 af sagerne var vurderingen efter § 7, stk. 1, ikke korrekt, og i 2 var vurderingen efter § 7, stk. 3, ikke korrekt. Der manglede lægelige oplysninger i 2 af sagerne. I 1 af sagerne manglede der oplysninger om, hvor meget borgeren havde arbejdet op til sygemeldingen, hvorfor det ikke var muligt at vurdere, om borgeren var uarbejdsdygtig i sygedagpengelovens forstand.

Eksempler på sager, hvor kommunens udsættelse af udbetalingen og efterfølgende afslag ikke var korrekt

Sagsnr. 43

Sagen vedrørte en 56-årig borger, der blev sygemeldt fra ledighed den 21. august 2014.

Kommunen traf afgørelse om afslag på sygedagpenge fra første fraværsdag. Ved afgørelsen blev der lagt vægt på statusattest fra borgerens læge, som havde oplyst, at lægen ikke vidste, at borgeren var sygemeldt, og at borgeren ikke havde kontaktet lægen de sidste to måneder. Borgeren led af jernmangel, som skyldtes alkoholmisbrug, og at pågældende ville få det bedre, hvis misbruget ophørte.

Ankestyrelsen vurderer, at kommunens afgørelse ikke var korrekt. Kommunen var ikke berettiget til at udsætte påbegyndelsen af udbetalingen af sygedagpenge med henblik på at indhente lægelige akter. Det fremgik af oplysningsskemaet, at fraværet skyldtes virus, svimmelhed, maveproblemer og træthed, da borgeren ikke optog jern. Der forelå på denne baggrund ikke særlige årsager, der medførte væsentlig tvivl om, hvorvidt den sygemeldte var uarbejdsdygtig på grund af sygdom.

Desuden vurderer Ankestyrelsen, at borgeren var uarbejdsdygtig på grund af sygdom. Det fremgik af oplysningerne, der indgik efter kommunens afgørelse, at borgeren den 25. september 2014 var blevet indlagt til afrusning for livstruende alkoholisme. Borgeren led af underernæring, KOL, begyndende hjertesygdom og blodmangel, som i forsommeren 2014 blev vurderet til at skyldes alkoholmisbrug og fejlernæring.

Ankestyrelsen ville have ændret kommunens afgørelse, hvis den havde været påklaget.

Sagsnr. 55:

Sagen vedrørte en 26-årig borger, der blev sygemeldt fra sit arbejde den 29. april 2015. Kommunen påbegyndte ikke udbetalingen, da den sygemeldte ikke returnerede oplysningsskema. Desuden traf kommunen den 18. juni 2015 afgørelse om afslag på sygedagpenge med den begrundelse, at kommunen ikke havde dokumentation for, at borger var uarbejdsdygtig i sygedagpengelovens forstand. Kommunen oplyste dog i afgørelsen, at udbetalingen kunne genoptages efter § 21, stk. 4, hvis den sygemeldte indsendte oplysningsskemaet inden fire uger fra afgørelsestidspunktet.

Ankestyrelsen vurderer, at kommunens afgørelse ikke var korrekt. Kommunen skulle på baggrund af arbejdsgivers anmodning om sygedagpenge have udbetalt sygedagpenge, da der ikke forelå særlige omstændigheder, der kunne begrunde udsættelse af udbetalingen. Der forelå desuden ingen oplysninger i sagen om borgerens helbredsmæssige forhold, hvorfor det ikke var muligt at vurdere, om borgeren var uarbejdsdygtig i sygedagpengelovens forstand.

Efter påbegyndelsen af udbetalingen af sygedagpenge, burde kommunen i stedet have standset udbetalingen efter § 21, stk. 1, nr. 1. Bestemmelsen fastslår, at retten til sygedagpenge bortfalder, så længe borgeren uden rimelig grund undlader at medvirke ved kommunens opfølgning. Fristen for indlevering af oplysningsskema var den 1. juni 2015. Retten til sygedagpenge ophører, dagen efter at betingelserne for at modtage sygedagpenge ikke længere er opfyldt, jf. § 21, stk. 3. Udbetalingen af sygedagpenge

kunne derfor først standses fra den 2. juni 2015, hvor borgeren på grund af den manglende indlevering af oplysningsskemaet ikke medvirkede til kommunens opfølgning.

Eksempler på sager, hvor kommunens udsættelse af udbetalingen og efterfølgende afslag var korrekt

Sagsnr. 8

Sagen vedrørte en 45-årig borger, der blev sygemeldt fra ledighed den 19. marts 2013 på grund af rygsmerter. Kommunen traf afgørelse om afslag på sygedagpenge fra første fraværsdag, da borgeren ikke var uarbejdsdygtig i sygedagpengelovens forstand.

Ankestyrelsen vurderer, at kommunen var berettiget til at udsætte udbetalingen med henblik på indhentelse af oplysninger. Borgeren havde været sygemeldt med samme lidelse tidligere og blev vurderet arbejdsdygtig kort tid før den nyeste sygemelding. I forbindelse med den seneste sygemelding fremgik det af statusattest af den 7. februar 2013, at lægen mente, at der ikke på noget tidspunkt havde været tale om en lidelse, som skulle medføre en så langvarig fuldtidssygemelding. Lægen vurderede desuden, at borgeren burde kunne varetage ikke-rygbelastende arbejde.

Derudover vurderer Ankestyrelsen, at borgeren kunne stå til rådighed for det ordinære arbejdsmarked med skånehensyn over for rygbelastende arbejde, hvorfor kommunen var berettiget til at give afslag på sygedagpenge. I denne forbindelse har Ankestyrelsen lagt vægt på statusattest fra egen læge af den 30. april 2013, hvori lægen vurderede, at borgeren ikke var syg. Det fremgår desuden af sagen, at borger selv havde raskmeldt sig med virkning fra den 9. april 2013.

Sagsnr. 70:

Sagen vedrørte en 55-årig borger, der blev sygemeldt den 2. juni 2014 fra ledighed på grund af ryg- og hoftesmerter. Borgeren var opsagt pr. 1. juni 2014.

Kommunen traf den 22. august 2014 afgørelse om afslag på udbetaling af sygedagpenge fra første fraværsdag.

Ankestyrelsen vurderer, at betingelserne for at udsætte påbegyndelsen af udbetalingen af sygedagpenge med henblik på at indhente oplysninger var opfyldte. Borgeren havde tidligere været sygemeldt af samme årsag. Kommunen havde den 18. december 2013 truffet afgørelse om stop af sygedagpenge efter § 7, stk. 3, da kommunen vurderede, at borgeren ville kunne varetage anden beskæftigelse end den hidtidige med skånehensyn i forhold til ryggen. Borgeren havde i en praktik, der overholdt skånebehovene, været i stand til at arbejde fuld tid. I forbindelse med den aktuelle sygemelding oplyste borger, at der ikke var sket en forværring af tilstanden siden tidligere sygemelding.

Ankestyrelsen er desuden enig i kommunens afgørelse om afslag på sygedagpenge efter § 7, stk. 3, da borgeren ved sin tidligere sygemelding havde været i stand til at arbejde 37 timer om ugen i en praktik. Borgerens læge havde desuden oplyst ved den nye sygemelding, at tilstanden fortsat var den samme, og at borgeren burde kunne stå til rådighed med skånehensyn.

Sagsnr. 111:

Sagen vedrørte en 49-årig borger, der sygemeldte sig den 26. april 2015 med virkning fra den 10. april 2015. Fraværsårsagen var svær overvægt, rygproblemer, smerter i højre skulder, sukkersyge, social fobi og for højt blodtryk.

Kommunen traf den 10. juni 2015 afgørelse om, at borgeren ikke var berettiget til udbetaling af sygedagpenge fra den 10. april 2015, jf. § 7, stk. 5.

Ankestyrelsen vurderer, at det var korrekt at udsætte udbetalingen. Borgeren havde tidligere været sygemeldt ad flere omgange - senest i perioden fra den 28. januar 2015 til den 10. april 2015. Kommunen traf den 7. april 2015 afgørelse om stop af udbetaling af sygedagpenge fra den 11. april 2015. Kommunen havde vurderet, at borgeren kunne stille sig til rådighed for arbejdsmarkedet eventuelt med nedsat timetal, jf. § 7, stk. 5. Tilstanden var fortsat den samme ved den nye sygemelding.

Desuden vurderer Ankestyrelsen, at det var korrekt at give afslag på sygedagpenge efter § 7, stk. 5, da tilstanden måtte vurderes stationær, da arbejdsevnen tidligere var afklaret, og da der ikke var sket ændringer i tilstanden siden sidste sygemelding.

Eksempler på sager, hvor kommunens udsættelse af udbetalingen var korrekt, men hvor det efterfølgende afslag ikke var korrekt**Sagsnr. 81:**

Borgeren blev sygemeldt på grund af rygsmerter den 4. februar 2015. Kommunen påbegyndte ikke udbetalingen, da borgeren tidligere havde været sygemeldt på grund af samme forhold. Kommunen traf den 1. april 2015 afgørelse om afslag på sygedagpenge, da kommunen vurderede, at borgeren var i stand til at påtage sig passende arbejde inden for sit hidtidige uddannelses- og beskæftigelsesområde.

Ankestyrelsen vurderer, at kommunen var berettiget til at udsætte afgørelsen om påbegyndelse af sygedagpenge, da borgeren flere gange havde været sygemeldt på grund af samme forhold - senest fra den 2. januar 2015 til og med den 4. januar 2015. Der forelå speciallægeerklæring fra november 2014, som fastslog, at der alene var tale om lettere degenerative forandringer, og at der kun var behov for sygemelding ved udtalte smerteforværringer. Under anfald af mere moderat grad burde borgeren kunne arbejde. Der var ikke i forbindelse med ansøgningen oplyst om forværring siden sidste sygemelding. Der var derfor af særlige årsager væsentlig tvivl om, hvorvidt borgeren var uarbejdsdygtig på grund af sygdom.

Desuden vurderer Ankestyrelsen, at sagen efterfølgende ikke var tilstrækkeligt oplyst til at vurdere, om borgeren var uarbejdsdygtig. Kommunen havde ikke indhentet lægelige oplysninger om, hvorvidt der var sket ændringer i borgerens helbredsmæssige tilstand – herunder om der var sket udtalte smerteforandringer som beskrevet i speciallægeerklæringen. Kommunen er forpligtet til at oplyse sagen fyldestgørende, og det var ikke tilstrækkeligt, at kommunen konstaterede, at borgeren ikke havde henvendt sig til læge under sygemeldingen.

Desuden skal det bemærkes, at kommunen ikke kunne give forhåndsafslag på sygedagpenge ved fremtidige sygemeldinger som følge af en bestemt lidelse, da det altid er en konkret vurdering, om borgeren er uarbejdsdygtig på grund af sygdom. Kommunen havde desuden foretaget en bred vurdering fra første fraværsdag. Ankestyrelsen bemærker, at kommunen som udgangspunkt ikke kan foretage en bred vurdering efter § 7, stk. 3, fra første fraværsdag.

Ankestyrelsen ville have hjemvist sagen, hvis den havde været påklaget.

Sagsnr. 84:

En 24-årig mand sygemeldte sig den 18. december 2013.

Kommunen gav den 28. januar 2014 afslag på sygedagpenge med den begrundelse, at det ikke havde været muligt at få bekræftet, at sygemeldingen gav ret til sygedagpenge. Borgeren havde ikke reageret på partshøringsbrevet, og det fremgik af oplysningsskemaet, at borgeren ikke var i behandling. Kommunen vurderede på den baggrund, at borger ikke var uarbejdsdygtig.

Ankestyrelsen vurderer, at betingelserne for at udsætte påbegyndelsen af udbetalingen af sygedagpenge med henblik på at indhente oplysninger var opfyldt, da borgeren havde angivet i oplysningsskemaet, at pågældende havde haft svært ved at finde arbejde og få økonomien til at hænge sammen. Det medførte væsentlig tvivl om, hvorvidt borgeren var uarbejdsdygtig på grund af sygdom.

Ankestyrelsen vurderer desuden, at kommunen skulle have indhentet yderligere oplysninger i sagen forinden afslag på udbetaling af sygedagpenge, da kommunen ikke på det foreliggende grundlag kunne vurdere, hvorvidt borgeren var uarbejdsdygtig efter sygedagpengelovens § 7. Kommunen var forpligtet til at oplyse sagen fyldestgørende, og det var ikke tilstrækkeligt at konstatere, at borgeren ikke havde henvendt sig til sin læge under sygemeldingen.

Ankestyrelsen ville have hjemvist sagen, hvis den havde været påklaget.

4.5 Stop af sygedagpengeudbetalingen efter § 7, stk. 3

Tabel 4.6 Er vurderingen efter § 7, stk. 3 korrekt?

	Antal	Procent
I høj grad	30	63
I nogen grad	14	29
Nej	4	8
I alt	48	100

Tabel 4.7 Type og antal af fejl i afgørelser vedrørende afslag på sygedagpenge efter § 7, stk. 3

	Antal	Procent
Den brede vurdering er lavet for tidligt	0	0
Den sygemeldte kan ikke stå til rådighed på det brede arbejdsmarked	1	25
Manglende stillingtagen til retssikkerhedslovens § 7a	0	0
Sagen er ikke tilstrækkeligt oplyst	4	100
Andet	0	0
I alt	4	100

Note: Tallene i tabellen summerer ikke til 4 afgørelser, da de enkelte afgørelser kan have flere typer af fejl.

I 30 ud af 48 sager var kommunens vurdering efter § 7, stk. 3, i høj grad korrekt.

For 14 af de 48 sager var vurderingen i nogen grad korrekt. Kommunen har i alle 14 sager truffet afgørelse efter § 7, stk. 3, selvom borgeren på standsningstidspunktet var ledig, og vurderingen derfor burde have været foretaget efter § 7, stk. 4. Ankestyrelsen vurderer, at kommunens afgørelse i nogen grad var korrekt, da udbetalingen af sygedagpenge kunne standses efter § 7, stk. 4.

Ud af de 48 sager vurderer Ankestyrelsen, at kommunens vurdering i 4 sager ikke var korrekt. Ankestyrelsen vurderer, at 3 af de 4 sager ville blive hjemvist, hvis afgørelsen var påklaget, da sagerne ikke var tilstrækkeligt oplyst. I alle sager drejede det sig om, at der manglede lægelige oplysninger. I 1 af de 3 sager havde kommunen truffet afgørelse efter § 7, stk. 3, selvom borgeren var ledig på standsningstidspunktet.

Ankestyrelsen vurderer, at 1 ud af de 4 sager ville blive ændret. Sagen er gennemgået nedenfor under sagsnr. 86.

Eksempler på sager, hvor stop efter § 7, stk. 3, ikke er korrekt

Sagsnr. 33:

Sagen vedrørte en 49-årig borger, der blev sygemeldt den 11. november 2014 på grund af stress fra sit job som underviser. Borgeren blev opsagt med virkning fra den 30. september 2015.

Kommunen traf afgørelse om, at borgeren ikke længere var uarbejdsdygtig efter § 7, stk. 3, og at sygedagpengene ville ophøre efter den 31. marts 2015. Kommunen begrundede afgørelsen med, at borgeren var sygemeldt på grund af arbejdsrelateret stress, og at pågældende ville kunne varetage anden beskæftigelse, der var forenelig med skånebehovene.

Ankestyrelsen vurderer, at der manglede oplysninger om, hvorvidt borgeren kun var uarbejdsdygtig i forhold til arbejdet på sin aktuelle arbejdsplads. Det fremgår af oplysningsskemaet, at borgeren var sygemeldt på grund af stress. Det fremgår af statusattest fra februar 2015, at borgeren kunne raskmeldes delvist, hvis skånehensynene blev overholdt, og efterfølgende kunne borgeren arbejde sig op på fuld tid. Det fremgik ikke, hvad tidshorizonten var, eller om borgeren kunne stille sig til rådighed for andet arbejde end det aktuelle. Der var heller ikke oplysninger fra den psykolog, som borgeren havde været i forløb hos. Borgeren havde oplyst, at psykologen mente, situationen var uvis.

Ankestyrelsen ville have hjemvist sagen, hvis den havde været påklaget.

Sagsnr. 86:

En 34-årig borger blev den 30. maj 2014 sygemeldt grundet tilbagevendende depression.

Kommunen traf afgørelse om ophør af sygedagpenge med virkning fra den 30. november 2014 med henvisning til sygedagpengelovens § 7, stk. 3.

Ankestyrelsen vurderer, at kommunens afgørelse ikke var korrekt, da der efter det foreliggende materiale ikke var indtrådt ændringer i borgerens tilstand, som kunne begrunde, at pågældende var uarbejdsdygtig.

Borgeren var sygemeldt grundet tilbagevendende depression. Kommunen traf afgørelse på baggrund af journaloplysninger fra psykiatrien for perioden den 26. maj 2014 til den 19. august 2014 samt et journalnotat fra egen læge fra den 31. august 2014, hvoraf fremgik, at borgeren fortsat var sygemeldt, i forløb hos det psykiatriske akutteam og i antidepressiv behandling, som var øget den 20. august 2014. Der forelå ikke aktuelle og opdaterede helbredsmæssige oplysninger på afgørelsestidspunktet.

Det fremgik desuden af sagens oplysninger, at borgeren ikke kunne overskue at deltage i et særligt tilrettelagt tilbud på et idrætscenter fire timer ugentligt samtidig med en

flytning i oktober 2014. Det fremgik også, at borgeren i forbindelse med kommunens raskmelding oplyste, at pågældende havde hukommelsesbesvær.

Ankestyrelsen ville have ændret afgørelsen, hvis den havde været påklaget.

Eksempler på sager, hvor stop efter § 7, stk. 3, er korrekt

Sagsnr. 32:

En 26-årig borger blev sygemeldt fra sit arbejde den 20. marts 2015 på grund af stress forårsaget af dårligt arbejdsmiljø.

Kommunen traf afgørelse om stop af udbetalingen af sygedagpenge efter den 1. juni 2015. Kommunen vurderede, at borgeren ikke var uarbejdsdygtig i ethvert erhverv.

Ankestyrelsen vurderer, at kommunens afgørelse var korrekt. Kommunen kunne foretage en bred vurdering, selvom borgeren endnu ikke havde været sygemeldt i tre måneder. Borgeren oplyste i oplysningsskemaet, at pågældende ville blive opsagt og ville modtage opsigelsen inden for et par uger. Borgeren havde også oplyst, at pågældende var i gang med at søge andet arbejde.

Ud fra de foreliggende oplysninger var der dermed ikke udsigt til, at borgeren ville vende tilbage til sin aktuelle arbejdsplads, og der var gået mere end to måneder fra første sygedag. Desuden var borgeren ifølge de lægelige oplysninger uarbejdsdygtig på det brede arbejdsmarked.

Sagsnr. 87:

Sagen vedrørte en 39-årig borger, der blev sygemeldt den 20. juni 2013 på grund af arbejdsrelateret stress.

Kommunen traf afgørelse om standsning af udbetalingen af sygedagpenge efter den 1. august 2014.

Ankestyrelsen er enig i kommunens afgørelse. Ifølge statusattest af den 23. maj 2014 fra borgerens praktiserende læge var det de hjemlige forhold, der påvirkede borgeren meget. Borgeren var i bedring og havde ikke været set i lægens regi siden den 9. april 2014. Lægen vurderede, at raskmelding fortsat var realistisk inden for en til to måneder, hvis borger blev skånet for tilbagefald.

Det fremgår af opfølgningssamtale den 12. juni 2014, at det største problem for borgeren på daværende tidspunkt var de private forhold. Borgeren udtalte under samtalen, at vedkommende regnede med at være fuldt raskmeldt efter ferien, medmindre der skete noget uforudset.

Ankestyrelsen bemærker, at retten til sygedagpenge forudsætter, at borgeren er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom. Uarbejdsdygtighed på grund af hjemlige forhold eller andre personers sygdom kan derfor ikke medføre ret til sygedagpenge.

Eksempel på sag, hvor kommunen skulle have anvendt § 7, stk. 4

Sagsnr. 7:

Borgeren blev sygemeldt den 6. januar 2015 fra sit arbejde på grund af depression. Pågældende havde sidste ansættelsesdag den 31. maj 2015, og kommunen traf afgørelse om stop af udbetalingen af sygedagpenge efter den 8. juli 2015, da kommunen vurderede, at borgeren burde kunne stå til rådighed med skånebehov. I afgørelsen henviste kommunen til § 7, stk. 3.

Ankestyrelsen vurderer, at kommunen ikke skulle have truffet afgørelsen efter § 7, stk. 3, da borgeren på standsningstidspunktet ikke længere var under ansættelse.

Ankestyrelsen vurderer imidlertid, at udbetalingen af sygedagpenge ville kunne standses efter § 7, stk. 4. Ved opfølgningsamtale af den 1. juni 2015 oplyste borgeren, at pågældende havde det bedre, og borgeren og sagsbehandleren talte om, at det var planen, at borgeren skulle raskmeldes inden den 31. juli 2015.

Ved opfølgningsamtale af den 26. juni 2015 oplyste borgeren, at pågældende var begyndt at søge arbejde i form af vikariater. Borgeren var ikke sikker på, at vedkommende var helt klar til raskmelding. Helbredsmæssigt havde borgeren det bedre, men havde stadig dage, hvor det svingede lidt op og ned.

Desuden fremgår det af rapport af den 18. juni 2015 vedrørende kursusforløb, at borgeren havde deltaget i holdforløb fra den 26. maj 2015. Borgeren beskrev selv skånebehov i form af, at pågældende skulle undgå for meget skriftligt arbejde samt for mange bolde i luften. Desuden skulle borgeren ikke have opgaver, der varede mere end en dag, og arbejdsugen skulle maksimalt være på 32 timer. Der måtte derudover ikke være for mange mennesker i lokalet ved kontorarbejde.

På kursusstedet havde man ikke set noget i praksis, der kunne være arbejdshindrende. Kursusstedet vurderede, at borgeren ville kunne vende tilbage til sit fagområde, og man anbefalede støtte i raskmelding. Borgerens faglige, praktiske og sociale ressourcer vurderedes at kunne give gode muligheder for tilbagevenden til arbejdsmarkedet på ordinære vilkår.

Det kunne ikke føre til et andet resultat, at det fremgik af statusattest af den 15. juni 2015, at lægen ikke havde set borgeren siden den 16. marts 2015, da borgeren på baggrund af de øvrige oplysninger i sagen var arbejdsdygtig.

4.6 Stop af sygedagpengeudbetalingen efter § 7, stk. 4

Tabel 4.8 Er vurderingen efter § 7, stk. 4, korrekt?

	Antal	Procent
I høj grad	14	74
I nogen grad	1	5
Nej	4	21
I alt	19	100

Tabel 4.9 Type og antal af fejl i afgørelser vedrørende afslag på sygedagpenge efter § 7, 4

	Antal	Procent
Den sygemeldte er ikke arbejdsdygtig i forhold til det arbejdsområde, som pågældende står til rådighed for	4	100
Manglende stillingtagen til retssikkerhedslovens § 7a	0	0
Sagen er ikke tilstrækkeligt oplyst	2	50
Andet	0	0
I alt	4	100

Note: Tallene i tabellen summerer ikke til 4 afgørelser, da de enkelte afgørelser kan have flere typer af fejl

Kommunens vurdering efter § 7, stk. 4, er i høj grad korrekt i 14 ud af 19 sager.

I 1 ud af 19 sager er kommunens vurdering i nogen grad korrekt. Kommunen har i denne sag truffet afgørelse om ophør af sygedagpenge efter § 7, stk. 4, selvom borgeren fortsat var under ansættelse på standsningstidspunktet, og vurderingen derfor burde have været foretaget efter § 7, stk. 3. Ankestyrelsen vurderer, at kommunens afgørelse i nogen grad er korrekt, da udbetalingen af sygedagpenge kunne standses efter § 7, stk. 3.

Kommunens vurdering var i 4 ud af 19 sager ikke korrekt. Ankestyrelsen vurderer i de 4 sager, at afgørelsen ville blive ændret, hvis det var klagesager, da borgeren var uarbejdsdygtig. I 2 af sagerne manglede der desuden oplysninger. Der var i 1 af de 2 sager tale om lægelige oplysninger.

Eksempler på sager, hvor stop efter § 7, stk. 4, ikke var korrekt

Sagsnr. 22:

En 44-årig borger blev sygemeldt fra ledighed den 30. oktober 2014 på grund af depression, der var opstået som følge af moderens uventede død to år tidligere.

Kommunen traf afgørelse om ophør af udbetaling af sygedagpenge med virkning fra den 31. maj 2015.

Ankestyrelsen vurderer, at kommunens afgørelse ikke var korrekt, da borgeren ud fra de samlede oplysninger måtte anses for uarbejdsdygtig på grund af depression. Det fremgår af sagen, at borgeren i forbindelse med møde den 11. maj 2015 oplyste, at tilstanden svingede meget. Borgeren tog medicin, som virkede sløvende, samt oplevede hukommelses- og koncentrationsproblemer, havde en søvnproblematik og svært ved at komme op til tiden. Det, som umiddelbart fyldte mest for borgeren, var, at pågældende skulle tilbagebetale et større beløb.

Det fremgik af statusattest af den 22. maj 2015 fra borgerens læge, at borgeren længe havde været i en stresssituation på grund af gæld til det offentlige. Desuden led borgeren af hashmisbrug i perioder samt depression og sorg over tabet af sin mor. Borgeren var under medicinsk behandling og gik til samtaler hos lægen samt hos psykolog. Lægen vurderede, at borgeren ikke kunne stå til rådighed for arbejdsmarkedet på grund af depression, stress og sorgtilstand, som blev forværret af hashmisbruget.

Ankestyrelsen ville have ændret afgørelsen, hvis den havde været påklaget.

Sagsnr. 103:

Sagen vedrørte en 34-årig borger, der blev sygemeldt efter endt barsel den 10. december 2014 på grund af colitis ulcerosa, en betændelsessygdom i tarmen.

Kommunen traf afgørelse om stop af sygedagpenge efter den 26. juni 2015. Kommunen vurderede, at borgeren kunne stille sig til rådighed for arbejdsmarkedet med skånehensyn i form af let adgang til toilet, ikke stressende arbejdsforhold og reduceret arbejdstid.

Ankestyrelsen vurderer, at afgørelsen ikke var korrekt. Borgeren arbejdede i den seneste ansættelse 37 timer om ugen, dog med en § 56 aftale. I en virksomhedspraktik før borgerens barsel arbejdede pågældende ca. 18 timer om ugen. Der manglede på standsningstidspunktet aktuelle oplysninger om borgerens funktionsniveau. Det fremgik af statusattest af den 1. juni 2015 fra egen læge, at borgeren havde behov for nedsat arbejdstid, hvilket også fremgik af kommunens afgørelse.

Ankestyrelsen ville have ændret sagen, hvis den havde været påklaget.

Ankestyrelsen bemærker, at det følger af principafgørelse **32-15**, at udbetalingen af sygedagpenge ikke kan standses, med den begrundelse alene, at borgeren vil kunne stille sig til rådighed for arbejdsmarkedet på nedsat tid. En borger kan først anses for fuldt uarbejdsdygtig, hvis pågældende kan genoptage erhvervsmæssig beskæftigelse på ordinære vilkår i hidtidigt omfang. Vi henviser i den forbindelse til, at en lønmodtager er delvist uarbejdsdygtig, hvis den pågældendes fravær overstiger fire timer pr. uge.

Eksempler på sager, hvor stop efter § 7, stk. 4, var korrekt**Sagsnr. 9:**

Sagen vedrørte en 29-årig borger, der blev sygemeldt fra sit arbejde som gulvsliber den 28. juli 2014 på grund af anfaldsvise mavesmerter. Borgeren var ledig på standsningstidspunktet.

Kommunen standsede udbetalingen af sygedagpenge efter den 19. december 2014, da det blev vurderet, at borgeren kunne stille sig til rådighed for passende arbejde.

Ankestyrelsen vurderer, at kommunens afgørelse var korrekt på baggrund af oplysninger fra gastromedicinsk regi. Borgeren var grundigt udredt, uden at det havde ført til en diagnose, og de hidtidige undersøgelser tydede på irriteret tyktarm, hvilket var ufarligt og ikke forventedes at påvirke arbejdsevnen. Der havde desuden alene været tale om anfaldsvise smerter, og borgeren havde virket klinisk upåvirket på Kirurgisk Ambulatorium. Den 14. oktober 2014 oplyste borgeren endvidere, at det samlet gik bedre, efter at pågældende var begyndt at forsøge at efterleve kostrådene i forhold til irriteret tyktarm.

Sagsnr. 39:

En 55-årig borger blev sygemeldt den 25. september 2014 på grund af tiltagende mavesmerter. Borgeren led af kronisk betændelse i bugspytkirtlen. Under sygemeldingen viste det sig, at borgeren også led af diabetes, som var uden komplikationer.

Kommunen traf afgørelse om ophør af sygedagpenge efter den 31. marts 2015, jf. sygedagpengelovens § 7, stk. 4.

Ankestyrelsen vurderer, at kommunens afgørelse var korrekt. Det fremgik af statusattest af den 3. marts 2015 fra borgerens læge, at borgerens diabetes var uden komplikationer. Lægen bemærkede, at borgeren, ifølge det sidste ambulante notat midt februar 2015, ikke havde haft anfald af mavesmerter i ca. to måneder. Lægen vurderede, at der ikke forelå aktuelle oplysninger, der indikerede, at borgeren ikke kunne arbejde på grund af mavesmerter.

Lægen oplyste, at borgeren gennem den seneste måned havde oplevet diffuse ledsmerter, men der var ikke fundet hverken rødme eller hævelse. Hvis ledsmerterne blev et tilbagevendende problem, kunne det måske begrænse borgeren i forhold til f.eks. arbejde som køkkenhjælp.

Desuden havde borgeren den 5. marts 2015 oplyst, at pågældende kun oplevede mavesmerter i forbindelse med varetagelse af fysisk krævende rengøring af vedkommendes store bolig.

4.7 Stop efter § 7, stk. 3 og stk. 4, fordelt på beskæftigede og ledige

Tabel 4.10 Var afgørelsen efter § 7, stk. 3 eller stk. 4, samlet set rigtig?

	Borgeren var i beskæftigelse som lønmodtager	Borgeren var ledig	Borgeren var selvstændig	Antal
Afgørelsen er i overensstemmelse med regler og praksis	29	28	2	59
Afgørelsen ville blive ændret eller hjemvist, hvis det havde været en klagesag	3	5	0	8
I alt	32	33	2	67

I 15 ud af de 48 sager, hvor kommunen havde truffet afgørelse efter § 7, stk. 3, var borgeren ledig på standsningstidspunktet. Vurderingen skulle derfor have været foretaget efter § 7, stk. 4. I 14 sager kunne udbetalingen standses efter stk. 4, mens 1 af sagerne ville blive hjemvist, hvis den var påklaget.

Borgeren var i beskæftigelse på standsningstidspunktet i 1 ud af de 19 sager, hvor kommunen havde truffet afgørelse efter § 7, stk. 4. Vurderingen skulle derfor have været foretaget efter § 7, stk. 3. Ankestyrelsen vurderer, at udbetalingen i sagen kunne standses efter § 7, stk. 3.

På baggrund af den inkonsekvente brug af § 7, stk. 3 og stk. 4, har Ankestyrelsen lavet et samlet overblik over, i hvilket omfang det var korrekt at standse udbetalingen efter § 7, stk. 3 eller stk. 4, over for borgere, der var henholdsvis i beskæftigelse og ledige på standsningstidspunktet. Det er kun afgørelser truffet efter § 7, stk. 3 eller stk. 4, der indgår i dette overblik.

I 31 ud af de 34 sager, hvor borgeren var i beskæftigelse som lønmodtager eller selvstændig på standsningstidspunktet, var det korrekt at standse udbetalingen af sygedagpenge. Dette svarer til 91 % af de pågældende sager.

I 28 ud af de 33 sager, hvor borgeren var ledig på standsningstidspunktet, var det korrekt at standse udbetalingen af sygedagpenge. Dette svarer til 85 % af de pågældende sager.

Det viser, at antallet af korrekte og forkerte afgørelser er forholdsvist ligeligt fordelt, uanset om borgerne var i beskæftigelse eller ledige på standsningstidspunktet.

4.8 Stop af sygedagpengeudbetalingen efter § 7, stk. 5

Tablet 4.12 Er vurderingen efter § 7, stk. 5 korrekt?

	Antal	Procent
I høj grad	16	51,6
I nogen grad	12	38,7
Nej	3	9,7
I alt	31	100

Tablet 4.13 Type og antal af fejl i afgørelser vedrørende afslag på sygedagpenge efter § 7, stk. 5

	Antal	Procent
Den helbredsmæssige tilstand er ikke stationær	1	33
Det er ikke afklaret, om den sygemeldte er berettiget til revalidering, ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension	1	33
Manglende stillingtagen til retssikkerhedslovens § 7a	0	0
Sagen er ikke tilstrækkeligt oplyst	2	67
Andet	0	0
I alt	3	100

Note: Tallene i tabellen summerer ikke til 3 afgørelser, da de enkelte afgørelser kan have flere typer af fejl

Kommunens vurdering er i 16 ud af 31 sager i høj grad korrekt.

I 12 ud af 31 sager er vurderingen i nogen grad korrekt. Ankestyrelsen vurderer i 11 af de 12 sager, at kommunen ikke kunne standse udbetalingen af sygedagpenge efter § 7, stk. 5, men at borgeren var arbejdsdygtig efter § 7, stk. 1, stk. 3 eller stk. 4. Kommunen ville derfor have kunnet standse udbetalingen efter en af disse bestemmelser.

Ankestyrelsen vurderer i 1 af de 12 sager, at kommunens afgørelse kun i nogen grad var korrekt, da kommunen havde begrundet afgørelsen med, at borgerens helbredsmæssige tilstand var stationær, samt at der ikke var overensstemmelse mellem de objektive fund og den udviste arbejdsevne. Kommunen havde dermed ikke taget stilling til, om borgeren var berettiget til revalidering, ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension. Ankestyrelsen vurderer imidlertid, at betingelserne for ophør efter § 7, stk. 5, var opfyldte.

I 3 af 31 sager vurderer Ankestyrelsen, at afgørelsen ikke var korrekt. I alle 3 sager vurderer Ankestyrelsen, at udbetalingen af sygedagpenge ikke kunne standses efter § 7, stk. 5, og afgørelsen ville være blevet ændret, hvis det var en klagesag.

I 1 af de 3 sager manglede der lægelige oplysninger om funktionsevnen, og det var uafklaret, om borgeren var berettiget til revalidering, ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension. I 1 af de 3 sager manglede der afgørende aktuelle lægelige oplysninger. I 1 sag var borgerens helbredsmæssige tilstand ikke stationær.

Eksempel på sag, hvor stop efter § 7, stk. 5, ikke var korrekt

Sagsnr. 21:

Sagen vedrørte en 51-årig borger, der blev sygemeldt fra ledighed den 16. marts 2015 på grund af smerter i hænder og ben. Borgeren havde tidligere erfaring som rengøringsassistent.

Kommunen traf afgørelse efter § 7, stk. 5, om ophør af sygedagpenge efter den 20. maj 2015.

Ankestyrelsen vurderer, at afgørelsen ikke var korrekt. Det fremgik af LÆ 285, at diagnosen var arvelig motorisk-sensorisk neuropati. Borgeren blev fulgt på hospitalet, som efter det oplyste havde sendt status den 3. juni 2015 (denne forelå ikke i sagen). Det fremgik videre af LÆ 285, at borger fik B12 indsprøjtning hver tredje måned samt smertebehandling. Der var tale om en kronisk lidelse, som var progredierende.

Der var ingen oplysninger i sagen om, i hvilket omfang lidelsen påvirkede borgerens funktionsevne. På denne baggrund var det heller ikke muligt at vurdere, om borgeren var berettiget til revalidering, ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension.

Ankestyrelsen ville have ændret afgørelsen, hvis den havde været påklaget.

Eksempler på sager, hvor stop efter § 7, stk. 5, var korrekt

Sagsnr. 98:

En 55-årig borger blev sygemeldt fra en stilling som koordinator grundet følger efter en trafikulykke, hvor borgeren forstuede halshvirvelsøjlen.

Kommunen traf afgørelse efter § 7, stk. 5, om ophør af sygedagpengeudbetaling med virkning fra den 27. marts 2015.

Ankestyrelsen vurderer, at kommunens afgørelse var korrekt. På afgørelsestidspunktet havde borgeren været i specialiseret smertebehandling på smerteklinikken siden oktober 2014 uden yderligere bedring af arbejdsevnen, og den helbredsmæssige tilstand måtte på den baggrund anses for stationær. Borgeren var desuden ikke berettiget til revalidering, ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension, da borgeren siden starten af januar 2014 havde været delvist raskmeldt med 30 timer om ugen.

Sagsnr. 99:

Sagen vedrørte en 35-årig borger, der efter endt barsel blev sygemeldt den 17. januar 2014 på grund af knæ- og håndledssmerter. Borgeren havde tidligere været sygemeldt flere gange af samme årsag.

Kommunen traf den 13. november 2014 afgørelse om ophør af udbetalingen af sygedagpenge. Kommunen begrundede afgørelsen med, at den helbredsmæssige tilstand måtte betragtes som stationær, samt at de objektive lægelige fund ikke stemte overens med en effektiv arbejdstid på 12 til 15 timer pr. uge, som borgeren havde udvist i en virksomhedspraktik.

Ankestyrelsen vurderer, at det var korrekt at standse udbetalingen af sygedagpenge efter § 7, stk. 5. Den helbredsmæssige tilstand måtte betragtes som stationær på baggrund af de helbredsmæssige oplysninger.

Borgeren var desuden ikke berettiget til revalidering, ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension. Dette på baggrund af de begrænsede helbredsmæssige fund. En speciallæge i arbejdsmedicin havde udtalt, at det var noget uforståeligt, hvad der lå bag de vedvarende problemer, når man tog de relativt sparsomme strukturelle og undersøgelsesmæssige fund i betragtning. Eneste forklaring kunne være, at borgeren var belastet af hypermobilitetssyndrom. Desuden havde borgeren under tidligere sygeforløb været i stand til at arbejde op til 30 timer i virksomhedspraktik, og der var ikke sket helbredsmæssige ændringer efterfølgende.

Ankestyrelsen bemærker, at kommunens afgørelse ikke indeholdt en konkret vurdering af, hvorfor borger ikke var berettiget til revalidering, ressourceforløb eller visitation til fleksjob og førtidspension.

Eksempler på sager, hvor kommunen skulle have anvendt en anden bestemmelse

Sagsnr. 49:

En 54-årig borger blev sygemeldt den 19. januar 2015 fra fleksjob. Borgeren var i 2001 tilkendt fleksjob og havde frem til sygemeldingen arbejdet 25 timer om ugen. Arbejdet blev delvist genoptaget med 15 timer om ugen fra den 20. februar 2015.

Kommunen traf den 4. maj 2015 afgørelse om ophør af udbetalingen af sygedagpenge efter den 7. maj 2015, jf. § 7, stk. 5.

Ankestyrelsen vurderer, at afgørelsen i nogen grad var korrekt. Kommunen kunne ikke standse udbetalingen efter § 7, stk. 5, da det allerede var afklaret, at borgeren var berettiget til fleksjob. Udbetalingen kunne dog standses efter § 7, stk. 3, da borgeren ikke nødvendigvis kunne genoptage arbejdet i sit aktuelle fleksjob på 25 timer ugentligt, men kunne varetage et andet fleksjob, hvor skånehensynene var overholdt. Det skal

særligt ses på baggrund af, at borgeren havde været i stand til at arbejde 15 timer om ugen i sit aktuelle fleksjob.

Sagsnr. 97:

En 44-årig borger blev sygemeldt den 1. september 2014 fra sit arbejde på 32 timer om ugen. Borgeren led af følger af hypermobilitetssyndrom.

Kommunen traf afgørelse om, at udbetalingen af sygedagpenge skulle standse efter den 18. januar 2015, jf. § 7, stk. 5.

Ankestyrelsen vurderer, at afgørelsen i nogen grad var korrekt. Kommunen kunne ikke standse udbetalingen efter § 7, stk. 5, da denne bestemmelse først kan anvendes, hvis borgeren er uarbejdsdygtig efter de øvrige stykker i § 7.

Ankestyrelsen vurderer, at borgeren var arbejdsdygtig efter § 7, stk. 3, da pågældende burde kunne varetage ordinær beskæftigelse med skånehensyn. Borgeren arbejdede 32 timer om ugen ved sygemeldingen. Det fremgik af statusattest af den 11. december 2014 fra borgerens læge, at der var tale om en kronisk smerteproblematik på grund af langvarig overbelastning. Evnen til at udføre fysisk krævende opgaver var varigt reduceret. Det var vigtigt med ergoterapeutisk assistance, og borgeren skulle undgå gentagne belastninger og havde brug for varierende arbejdsstillinger. Lægen vurderede, at borgerens tilstand var stationær, og at borgeren kunne stå til rådighed med skånehensyn. En arbejdsuge på 30 timer var et realistisk mål.

4.9 Standsningstidspunktet

Ankestyrelsen har undersøgt, hvornår kommunen standser udbetalingen af sygedagpenge efter § 7. I denne forbindelse har undersøgelsen fokuseret på, om kommunen har standset udbetalingen før, på eller efter revurderingstidspunktet (varighedsbegrænsningen).

Ved indkaldelsen af sagerne har Ankestyrelsen bedt kommunerne oplyse revurderingstidspunktet, hvis udbetalingen er standset efter en § 7-vurdering på revurderingstidspunktet eller kort tid før dette. Kort tid før skal forstås som op til en kalendermåned før den dato, revurderingstidspunktet ville være indtrådt.

Hvis det ikke har fremgået af sagen, at revurderingstidspunktet (eller varighedsbegrænsningen) var indtrådt på standsningstidspunktet, har Ankestyrelsen lagt til grund, at kommunen har standset udbetalingen før revurderingstidspunktet (eller varighedsbegrænsningens indtræden).

Det har ikke været muligt at finde frem til revurderingstidspunktet (eller varighedsbegrænsningen), hvis det ikke har fremgået af sagens oplysninger. Det skyldes, at der kan have været forudgående sygemeldinger, som ikke har fremgået af

sagens oplysninger. Desuden kan der have været perioder med ferie under sygemeldingen, hvor der ikke er udbetalt sygedagpenge, uden at det fremgår af sagen. På denne baggrund har det ikke været muligt at regne ud, hvornår tidsbegrænsningen for udbetaling af sygedagpenge ville indtræde.

I 17 sager har kommunen givet afslag fra første fraværsdag. Det var derfor kun var relevant at undersøge standsningstidspunktet i 98 sager.

Undersøgelsen viser, at kommunerne i 62 sager har standset udbetalingen før revurderingstidspunktet (eller den generelle varighedsbegrænsnings indtræden). I 11 af de 62 sager er udbetalingen standset kort tid før revurderingstidspunktet. Ankestyrelsen ville ændre eller hjemvise 9 af de 62 sager, hvis der var tale om klagesager. I 3 af de 9 sager blev udbetalingen af sygedagpenge standset kort tid før revurderingstidspunktet.

I 16 sager har kommunerne standset udbetalingen på revurderingstidspunktet (eller ved den generelle varighedsbegrænsnings indtræden). Ankestyrelsen ville ændre 2 af afgørelserne, hvis de var påklaget.

Kommunerne har standset udbetalingen efter revurderingstidspunktet (eller varighedsbegrænsningens indtræden) i 20 sager. I 10 ud af de 20 sager standsede kommunen udbetalingen af sygedagpenge efter § 7, stk. 5. I 11 af 20 sager var udbetalingen af sygedagpenge på standsningstidspunktet forlænget efter § 27, stk. 1, nr. 3, om lægebehandling og sikker lægelig vurdering. Ankestyrelsen ville stadfæste alle 20 afgørelser, hvis de var påklaget.

Det kan konkluderes, at kommunerne oftest standser udbetalingen af sygedagpenge efter § 7 før revurderingstidspunktet (eller varighedsbegrænsningens indtræden). I de sager, hvor sygedagpengene først standses efter dette tidspunkt, er udbetalingen ofte forlænget efter § 27, stk. 1, nr. 3. Det er i overensstemmelse med formålet med § 27, stk. 1, nr. 3, som netop finder anvendelse i sager, hvor der er udsigt til raskmelding inden for en fastsat tidsgrænse.

Desuden standser kommunerne ofte udbetalingen efter § 7, stk. 5, efter revurderingstidspunktet.

5 Særlige sagsbehandlingsregler (kommunernes opfølgning)

Undersøgelsen viser, at kommunerne generelt overholder sygedagpengelovens regler om oplysningsskema, visitation, revisitation og opfølgning samt information af arbejdsgiver.

Ankestyrelsen bemærker, at der manglede afgørende lægelige oplysninger på afgørelsestidspunktet i 12 af de 115 sager, og at afgørelsen i alle sager ville blive hjemvist eller ændret, hvis den var påklaget.

Desuden bemærker Ankestyrelsen, at kommunerne ofte ikke inddrager arbejdsgiver. Ankestyrelsen bemærker særligt, at det ofte er tilfældet i sager, hvor der er tale om sygemelding på grund af arbejdspladsproblemer.

Generelt iagttager kommunerne retssikkerhedslovens § 7a, men § 7a-vurderingen foretages ofte for sent.

5.1 Oplysningsskema

Oplysningsskemaet skal bidrage til, at kommunen har et tilstrækkeligt grundlag til at foretage den første visitation og den efterfølgende opfølgning, herunder blandt andet til at forberede den første samtale, samt til at vurdere retten til fulde eller nedsatte sygedagpenge.

Der forelå oplysningsskema i 111 sager. I 4 sager forelå der ikke oplysningsskema. I 2 af de 4 sager forelå oplysningsskemaet ikke, da der var tale om sager, hvor fraværet skyldtes barnets første sygedag. Borgeren havde oplyst dette i forbindelse med anmodningen om sygedagpenge, og kommunen kunne derfor allerede på baggrund af disse oplysninger træffe afgørelse om afslag på sygedagpenge. Der forelå ikke oplysningsskema i 1 sag, da borgeren var tilflyttet kommunen under sygeforløbet.

I 1 sag fremgik det ikke, at der var indhentet oplysningsskema. Borgeren havde imidlertid været tilflyttet en anden kommune i en periode under sygemeldingen, hvorefter borgeren flyttede tilbage til den oprindelige kommune. Kommunen havde indsendt oplysningsskemaet fra den kommune, som borgeren havde været tilflyttet i en periode. Det fremgik dog ikke, at kommunen oprindeligt havde indhentet oplysningsskema ved starten af sygemeldingen. Ankestyrelsen vurderer, at det manglende oplysningsskema ikke havde påvirket afgørelsens resultat.

5.2 Lægelige oplysninger

Table 5.1 Har kommunen haft et tilstrækkeligt lægeligt oplysningsgrundlag?

	Afslag efter § 7 på ansøgning om sygedagpenge (der tænkes her på de tilfælde, der er omfattet af principafgørelse 83-14). Altså hvor kommunen giver afslag på sygedagpenge uden at påbegynde sygedagpengeudbetalingen)	Stop af sygedagpenge til en lønmodtager efter § 7, stk. 3	Stop af sygedagpenge efter § 7, stk. 4	Stop af sygedagpenge efter § 7, stk. 5	Antal	Procent
I høj grad	8	36	14	23	81	70
I nogen grad	4	8	4	6	22	19
Nej	5	4	1	2	12	11
I alt	17	48	19	31	115	100

Ankestyrelsen vurderer, at der ikke var et tilstrækkeligt lægeligt oplysningsgrundlag i 12 sager. I 10 af sagerne manglede der aktuelle oplysninger om borgerens helbredsmæssige tilstand på afgørelsestidspunktet. I 2 af de 12 sager manglede der oplysninger om, hvordan borgerens funktionsevne var påvirket af sygdommen.

Afgørelsen ville blive hjemvist eller ændret i alle 12 sager. I 11 af sagerne skyldtes det blandt andet det utilstrækkelige lægelige oplysningsgrundlag.

I 1 af de 12 sager havde kommunen efter afgørelsestidspunktet modtaget de lægelige oplysninger, som manglede, da afgørelsen blev truffet. Der manglede derfor ikke oplysninger ved Ankestyrelsens vurdering af sagen, og kommunens afgørelse ville i denne sag blive ændret, da borgeren på baggrund af oplysningerne var uarbejdsdygtig – og ikke fordi der manglede oplysninger.

I kapitel 3 afsnit 3.1.2 er regler og praksis om den lægelige dokumentation gennemgået.

Se også kapital 4 afsnit 4.3, hvor der fremgår eksempler på, hvornår oplysningsgrundlaget er vurderet til at være så utilstrækkeligt, at kommunernes afgørelser ville være blevet hjemvist eller ændret, hvis der var tale om en klagesag.

5.3 Visitation, revisitation og opfølgning

Tabel 5.2 Har kommunerne foretaget visitation, revisitation og opfølgning efter reglerne i sygedagpengelovens kapitel 6?

	Afslag efter § 7 på ansøgning om sygedagpenge (der tænkes her på de tilfælde, der er omfattet af principafgørelse 83-14). Altså hvor kommunen giver afslag på sygedagpenge uden at påbegynde sygedagpenge-udbetalingen)	Stop af sygedagpenge til en lønmodtager efter § 7, stk. 3	Stop af sygedagpenge efter § 7, stk. 4	Stop af sygedagpenge efter § 7, stk. 5	Antal	Procent
I høj grad	0	24	8	17	49	43
I nogen grad	0	7	4	7	18	16
I ringe grad	0	5	3	0	8	7
Nej	0	2	0	0	2	2
Særlige frikommune regler	0	10	3	6	19	16
Ikke relevant	17	0	1	1	19	16
I alt	17	48	19	31	115	100

I 19 sager har Ankestyrelsen ikke vurderet, om kommunen har overholdt reglerne om visitation, revisitation og opfølgning (herefter betegnet opfølgningsreglerne), da de pågældende kommuner som følge af bekendtgørelse om frikommuneforsøg på beskæftigelses- og sygedagpengeområdet selv fastlægger rammerne for tilrettelæggelsen af opfølgningsforløbet.

Opfølgningsreglerne har desuden ikke været relevante i 19 øvrige sager. Der er tale om sager, hvor kommunen giver afslag på sygedagpenge fra første fraværsdag eller standser udbetalingen af sygedagpenge ganske kort tid efter første fraværsdag.

Ankestyrelsen vurderer, at opfølgningsreglerne er overholdt i ringe grad i 8 sager. I disse sager er der typisk tale om, at første opfølgningssamtale er foretaget meget sent i forløbet. I 4 af sagerne er første opfølgning foretaget flere måneder for sent. I enkelte af sagerne har der ikke været foretaget opfølgning i 4 til over 5 måneder, hvorfor fristerne for opfølgning ikke har været overholdt.

I 2 sager vurderer Ankestyrelsen, at kommunen ikke har overholdt opfølgningsreglerne. I disse sager foreligger der ingen oplysninger om, at kommunen skulle have foretaget visitation, revisitation og opfølgning.

I en af de 115 sager vurderer Ankestyrelsen, at det ikke kan udelukkes, at kommunen kunne have truffet afgørelse om stop af sygedagpenge efter § 7, stk. 3, på et tidligere tidspunkt, hvis kommunen havde foretaget rettidig opfølgning. I en af sagerne, hvor kommunens afgørelse blev vurderet ugyldig, vurderer Ankestyrelsen desuden, at den mangelfulde opfølgning kan have påvirket afgørelsens resultat.

Den mangelfulde overholdelse af opfølgingsreglerne har ifølge Ankestyrelsens vurdering ikke haft betydning for afgørelsens resultat i de øvrige sager.

Ankestyrelsen bemærker, at borgeren ikke blev visiteret til kategori 3 den 5. januar eller senere i nogen af sagerne. Der har derfor ikke indgået sager i undersøgelsen, hvor kommunen har været forpligtet til at forelægge sagen for rehabiliteringsteamet efter sygedagpengelovens § 13 d, stk. 3.

5.4 Inddragelse af arbejdsgiver

Borgeren var i ansættelse som lønmodtager ved sygemeldingen i 77 af sagerne. Ankestyrelsen har undersøgt, om arbejdsgiver er blevet inddraget og informeret om relevante initiativer.

Tabel 5.3 Er arbejdsgiver blevet inddraget, jf. sygedagpengelovens § 9, stk. 1?

	Afslag efter § 7 på ansøgning om sygedagpenge (der tænkes her på de tilfælde, der er omfattet af principafgørelse 83-14). Altså hvor kommunen giver afslag på sygedagpenge uden at påbegynde sygedagpengeudbetalingen)	Stop af sygedagpenge til en lønmodtager efter § 7, stk. 3	Stop af sygedagpenge efter § 7, stk. 4	Stop af sygedagpenge efter § 7, stk. 5	Antal	Procent
Ja	0	11	0	7	18	23
Nej	0	16	2	9	27	35
Ikke relevant	8	12	3	9	32	42
I alt	8	39	5	25	77	100

I 32 af de 77 sager var det ikke relevant at inddrage arbejdsgiver. Der var i disse sager typisk tale om, at borgerens ansættelsesforhold var ophørt ganske kort tid efter sygemeldingen, at kommunen gav afslag på sygedagpenge fra første fraværdsdag eller standsede udbetalingen af sygedagpenge ganske kort tid efter første fraværdsdag.

Ud af de resterende sager blev arbejdsgiver ikke inddraget i 27 ud af 45 sager.

Det fremgår, at arbejdsgiver ikke er blevet inddraget i flere sager, hvor der er tale om sygemelding på grund af arbejdspladsproblemer, bl.a. på grund af stress og depression. I en af sagerne fremgik det, at kommunen havde vurderet, at der ikke var behov for at inddrage arbejdsgiver, da sygemeldingsårsagen var depression som følge af mobning på arbejdspladsen.

Ankestyrelsen bemærker, at kommunen skal inddrage arbejdsgiveren efter behov. Der vil være forstærket årsag til at inddrage arbejdsgiveren, hvis borgeren er sygemeldt på grund af problemer på arbejdspladsen. I disse tilfælde vil det være hensigtsmæssigt at forsøge at løse problemerne ved at inddrage arbejdsgiveren. Kommunerne kan derfor

ikke undlade at inddrage arbejdsgiver alene med den begrundelse, at sygemeldingen skyldes arbejdspladsproblemer.

Tabel 5.4 Har kommunen informeret arbejdsgiver om relevante initiativer, jf. sygedagpengelovens § 9, stk. 2?

	Afslag efter § 7 på ansøgning om sygedagpenge (der tænkes her på de tilfælde, der er omfattet af principafgørelse 83-14). Altså hvor kommunen giver afslag på sygedagpenge uden at påbegynde sygedagpengeudbetalingen)	Stop af sygedagpenge til en lønmodtager efter § 7, stk. 3	Stop af sygedagpenge efter § 7, stk. 4	Stop af sygedagpenge efter § 7, stk. 5	Antal	Procent
Ja	0	4	0	2	6	8
Til dels	0	0	0	1	1	1
Nej	0	1	0	1	2	3
Ingen relevante initiativer	8	34	5	21	68	88
I alt	8	39	5	25	77	100

Ankestyrelsen har undersøgt, hvorvidt der var iværksat initiativer, der var behov for at informere arbejdsgiver om. Det vil kun være relevant at informere arbejdsgiver, hvis initiativet har betydning i forhold til virksomheden. Ankestyrelsen har ikke undersøgt, hvorvidt initiativerne var relevante at iværksætte, men alene om det var relevant at informere arbejdsgiver om dem.

I 68 af de 77 sager, hvor borgeren var i ansættelse som lønmodtager ved sygemeldingen, var der ingen relevante initiativer at informere arbejdsgiver om. I disse 68 sager indgår også sager, hvor ansættelsesforholdet var ophørt under sygemeldingen, og der først efterfølgende var iværksat initiativer.

Der var i 9 sager iværksat initiativer, som Ankestyrelsen vurderer, det var relevant at informere arbejdsgiver om. Kommunen har i 6 af disse sager informeret arbejdsgiver om initiativerne. Der var tale om 5 virksomhedspraktikker og et aktivt forløb gennem anden aktør.

I 1 sag har kommunen til dels informeret arbejdsgiver om relevante initiativer. Borgeren har i denne sag deltaget i to virksomhedspraktikker under sygemeldingen, og kommunen har informeret arbejdsgiver om én af praktikkerne. I 2 sager har kommunen ikke informeret arbejdsgiver. I de 2 sager var der tale om henholdsvis en koordineret tværfaglig indsats på jobrehabiliteringscenter og en virksomhedspraktik, som var iværksat, mens borgeren var under ansættelse.

Table 5.5 Har kommunen truffet afgørelse over for arbejdsgiver?

	Afslag efter § 7 på ansøgning om sygedagpenge (der tænkes her på de tilfælde, der er omfattet af principafgørelse 83-14). Altså hvor kommunen giver afslag på sygedagpenge uden at påbegynde sygedagpengeudbetalingen)	Stop af sygedagpenge til en lønmodtager efter § 7, stk. 3	Stop af sygedagpenge efter § 7, stk. 4	Stop af sygedagpenge efter § 7, stk. 5	Antal	Procent
Ja	6	27	1	15	49	64
Nej	1	4	0	3	8	10
Borger var ikke længere i ansættelse på standsningstidspunktet	1	8	4	7	20	26
I alt	8	39	5	25	77	100

Hvis arbejdsgiver modtager refusion i en sygedagpengesag, er vedkommende part og har partsrettigheder. Det vil bl.a. sige, at kommunen skal træffe afgørelse over for arbejdsgiver, hvis sygedagpengerefusionen standses.

I 8 ud af 77 sager, hvor borger var under ansættelse på standsningstidspunktet, har kommunen ikke truffet afgørelse om stop af sygedagpengerefusion over for arbejdsgiver. Arbejdsgiver modtog ikke refusion i 5 af sagerne, hvorfor kommunen ikke var forpligtet til at træffe afgørelse over for arbejdsgiver. I 3 sager fremgik det ikke af de foreliggende oplysninger, at der var truffet afgørelse over for arbejdsgiver.

I en af sagerne, hvor kommunen har standset sygedagpengeudbetalingen efter § 7, stk. 4, har kommunen truffet afgørelse over for arbejdsgiver. Det skyldes, at kommunen i sagen har anvendt § 7, stk. 4, selvom borgeren var under ansættelse på standsningstidspunktet.

Se også kapitel 6 for redegørelse for, i hvilket omfang kommunerne overholder reglerne om begrundelse, partshøring og klagevejledning over for arbejdsgiver.

5.5 Retssikkerhedslovens § 7a

Ankestyrelsen har undersøgt, i hvilket omfang kommunerne har overholdt reglerne om helhedsvurdering efter retssikkerhedslovens § 7a. I denne forbindelse har Ankestyrelsen undersøgt, om borgeren eller andre har været inddraget i kommunens vurdering.

Tabel 5.6 Har kommunen efter retssikkerhedslovens § 7a senest 2 uger før ophør af udbetalingen af sygedagpenge taget stilling til, om der er behov for yderligere foranstaltninger for at bringe borgeren tilbage til arbejdsmarkedet?

	Afslag efter § 7 på ansøgning om sygedagpenge (der tænkes her på de tilfælde, der er omfattet af principafgørelse 83-14). Altså hvor kommunen giver afslag på sygedagpenge uden at påbegynde sygedagpengeudbetalingen)	Stop af sygedagpenge til en lønmodtager efter § 7, stk. 3	Stop af sygedagpenge efter § 7, stk. 4	Stop af sygedagpenge efter § 7, stk. 5	Antal	Procent
Tidligere eller senest to uger før ophør	0	24	8	18	50	44
Senere end to uger før ophør	0	24	11	13	48	42
Ikke taget stilling	0	0	0	0	0	0
Ikke relevant	17	0	0	0	17	15
I alt	17	48	19	31	115	100

Tabel 5.7 Hvornår er inddragelsen af borgeren efter retssikkerhedslovens § 7a sket før ophør af udbetalingen af sygedagpenge?

	Afslag efter § 7 på ansøgning om sygedagpenge (der tænkes her på de tilfælde, der er omfattet af principafgørelse 83-14). Altså hvor kommunen giver afslag på sygedagpenge uden at påbegynde sygedagpengeudbetalingen)	Stop af sygedagpenge til en lønmodtager efter § 7, stk. 3	Stop af sygedagpenge efter § 7, stk. 4	Stop af sygedagpenge efter § 7, stk. 5	Antal	Procent
Tidligere eller senest to uger før ophør	0	23	8	18	49	43
Senere end to uger før ophør	0	20	10	13	43	37
Borgeren er ikke inddraget	0	5	1	0	6	5
Ikke relevant	17	0	0	0	17	15
I alt	17	48	19	31	115	100

I 17 sager har det ikke været relevant at foretage en § 7a-vurdering. Der er i disse sager tale om, at kommunen giver afslag på sygedagpenge fra første fraværsdag. Da der ikke er tale om stop af en ydelse i disse sager, er det ikke relevant at foretage en § 7a vurdering.

På baggrund af ordlyden i retssikkerhedslovens § 7a, og vejledningen dertil, samt praksis på området finder Ankestyrelsen, at den optimale måde at inddrage borgeren på, for at det kan anses for at være i overensstemmelse med § 7a, er, at borgeren indkaldes til en

personlig samtale. På mødet bør kommunen drøfte med borgeren, hvad der fremadrettet skal ske, for at borgeren kan udnytte sin arbejdsevne for at vende tilbage til arbejdsmarkedet. Inddragelsen behøver ikke ske ved en samtale, der kun vedrører denne regel, men kan godt ske ved opfølgningssamtaler eller lignende.

Ankestyrelsen finder, at borgeren ikke kan anses for at være blevet tilstrækkeligt inddraget efter retssikkerhedslovens § 7a ved, at kommunen alene vedlægger kopi af § 7a i forbindelse med partshøringen, eller ved at vurderingen fremgår af kommunens afgørelse.

Det fremgår af undersøgelsen, at kommunen ofte har foretaget § 7a-vurderingen i forbindelse med partshøringen. Det betyder, at vurderingen og inddragelsen af borgeren ofte er foretaget senere end 2 uger før ophør af udbetalingen af sygedagpenge. Kommunen vurderer i denne forbindelse, hvilke foranstaltninger borgeren har behov for med henblik på at varetage beskæftigelse i form af f.eks. skånehensyn, hjælpemidler eller § 56-aftale.

I sagerne, hvor Ankestyrelsen vurderer, at § 7a-vurderingen er sket for sent, ville det ikke i sig selv føre til en ændring eller hjemvisning af afgørelsen. Det har sin baggrund i, at kommunen – på trods af en forsinket vurdering – har lavet en vurdering af det fremtidige behov for foranstaltninger og inddraget borgeren heri.

Desuden fremgår det af undersøgelsen, at kommunen sjældent inddrager andre end borgeren i § 7a-vurderingen.

Ankestyrelsen vurderer, at kommunen ikke har anvendt § 7a korrekt i 2 sager, hvor vurderingen var foretaget for sent, og borgeren ikke var inddraget før vurderingen. Den ene sag ville blive hjemvist på grund af manglende lægelige oplysninger. Det var derfor ikke den mangelfulde § 7a-vurdering i sig selv, der førte til hjemvisningen. Den anden sag ville være blevet stadfæstet, hvis det var en klagesag. Den mangelfulde § 7a-vurdering havde ikke påvirket sagens resultat, da det på baggrund af sagens oplysninger fremgik, at borgeren var arbejdsdygtig.

6 Formel vurdering

Ved undersøgelsen har Ankestyrelsen vurderet, om kommunerne har iagttaget de formelle sagsbehandlingsregler om begrundelse for afgørelsen, klagevejledning og partshøring. Ankestyrelsen har desuden undersøgt, om der i sagerne er begået andre sagsbehandlingsfejl, som ville være blevet påtalt i en klagesag.

Hvis arbejdsgiver på standsningstidspunktet modtager refusion i en sygedagpengesag, er pågældende part med partsrettigheder. Det vil sige, at kommunen skal partshøre arbejdsgiver forud for afgørelsen. Desuden skal kommunen begrunde afgørelsen i samme omfang, som hvis der havde været tale om en afgørelse til lønmodtageren, og kommunen skal iagttage reglerne om klagevejledning.

Ankestyrelsen har ved undersøgelsen vurderet, om arbejdsgiver i tilstrækkelig grad har modtaget partshøring, begrundelse og klagevejledning.

Ankestyrelsen bemærker, at arbejdsgivers ret til refusion er afledt af borgerens ret til sygedagpenge. Hvis det fremgår af oplysningerne i sagen, at borgeren er arbejdsdygtig og dermed ikke opfylder betingelserne for sygedagpenge, vil manglende iagttagelse af ovennævnte sagsbehandlingsregler over for arbejdsgiver ikke kunne føre til, at arbejdsgiver er berettiget til refusion.

Kommunen havde i 9 sager ikke medsendt afgørelsen til enten borgeren eller arbejdsgiveren, hvorfor det ikke var muligt at vurdere, om kommunen havde iagttaget reglerne om begrundelse og klagevejledning i disse afgørelser. Det skyldes, at det ikke har været muligt at undersøge, om begrundelsen var tilstrækkelig, eller om der var givet klagevejledning, når der ikke forelå kopi af afgørelsen. I 1 af de 9 sager var borgeren ansat hos kommunen, hvorfor arbejdsgiver (kommunen) ikke var klageberettiget. Det var derfor ikke relevant at give arbejdsgiver en klagevejledning i denne sag.

Undersøgelsen viser, at kommunerne generelt overholder forvaltningslovens regler om begrundelse, klagevejledning og partshøring. Ankestyrelsen bemærker dog, at kommunerne i højere grad bør oplyse, hvilke konkrete forhold der er lagt vægt på i afgørelserne. Det gælder især i afgørelserne til arbejdsgiveren. Desuden bør kommunerne i højere grad henvise til det gældende lovgrundlag, ligesom det bør fremgå mere klart, hvilket stykke i § 7 afgørelsen er truffet efter.

6.1 Begrundelse

Reglerne om begrundelse fremgår af forvaltningslovens §§ 22 til 24. Afgørelsen skal være begrundet, hvis den er til ugunst for borgeren, og kommunen skal henvise til de retsregler, som afgørelsen er truffet efter. Hvis kommunen har foretaget et skøn i afgørelsen, skal det desuden fremgå, hvilke hovedhensyn kommunen har lagt vægt på.

Hvis det er nødvendigt, skal det også fremgå, hvilke faktiske oplysninger, kommunen har lagt vægt på.

Manglende eller mangelfuld begrundelse vil kun sjældent medføre, at Ankestyrelsen anser en afgørelse for ugyldig. Ankestyrelsen vil anse en afgørelse for ugyldig og hjemvise sagen, hvis kommunen har truffet afgørelse uden at begrunde hverken i afgørelsen eller i genvurderingen, og grundlaget for afgørelsen ikke fremgår helt klart af sagen i øvrigt. Normalt vil Ankestyrelsen ikke kunne rette op på sådan en fejl. Det samme gælder ved en meget mangelfuld eller vildledende begrundelse.

Table 6.1 Er begrundelsen for afgørelsen til borgeren i overensstemmelse med forvaltningslovens §§ 22-24?

	Antal	Procent
I høj grad	52	45
I nogen grad	58	50
Nej	2	2
Ikke muligt at vurdere	3	3
I alt	115	100

I 58 sager vurderer Ankestyrelsen, at begrundelsen opfyldte forvaltningslovens krav i nogen grad. Kommunen havde i disse sager typisk ikke henvist i tilstrækkelig grad til de relevante retsregler. Der var i sagerne ofte henvist til en historisk lovbekendtgørelse. Desuden var der i disse sager ofte tvivl om, hvilket stykke i § 7 afgørelsen var truffet efter. F.eks. havde kommunen i nogle sager henvist til § 7, stk. 1, men brugt en argumentation, der tydede på, at afgørelsen var truffet efter § 7, stk. 3.

I en del af sagerne havde kommunen desuden ikke angivet, hvilke faktiske oplysninger der var tillagt vægt ved vurderingen. Kommunen havde i afgørelsen ofte henvist til begrundelsen i partshøringsbrevet. Ankestyrelsen bemærker, at en afgørelse ikke er tilstrækkeligt begrundet ved at henvise til begrundelsen i partshøringsbrevet.

Ankestyrelsen vurderer, at begrundelsen ikke opfyldte forvaltningslovens krav i 2 sager. I den ene sag havde kommunen henvist til partshøringen og i øvrigt ikke begrundet afgørelsen. Desuden henviste kommunen til § 7, stk. 5 i afgørelsen, mens der i partshøringsbrevet var henvist til § 7, stk. 1. I den anden sag fremgik det ikke, hvilke hovedhensyn og konkrete forhold, der lå til grund for afgørelsen. Ankestyrelsen vurderer, at begge afgørelser var gyldige på trods af den mangelfulde begrundelse, da borgeren på baggrund af sagens oplysninger måtte anses for arbejdsdygtig.

Table 6.2 Er begrundelsen for afgørelsen til arbejdsgiver i overensstemmelse med forvaltningslovens § 22-24?

	Antal	Procent
I høj grad	8	7
I nogen grad	33	29
Nej	5	4
Borger var ikke i ansættelse på standsningstidspunktet	53	46
Ikke relevant	10	9
Ikke muligt at vurdere	6	5
I alt	115	100

I en række sager var det ikke relevant at vurdere, om begrundelsen til arbejdsgiveren var fyldestgørende, da pågældende ikke modtog sygedagpengerefusion, og der derfor ikke skulle træffes afgørelse over for arbejdsgiveren. Borgeren var desuden ikke længere under ansættelse på standsningstidspunktet i en stor del af sagerne, hvorfor der ikke blev truffet afgørelse over for en arbejdsgiver.

Ud af de resterende sager opfyldte kommunens begrundelse i 33 sager forvaltningslovens krav i nogen grad. I en stor del af disse sager fremgik det ikke af afgørelsen, hvilke faktiske forhold kommunen havde lagt vægt på. Desuden var der generelt en mangelfuld henvisning til retsgrundlaget, ligesom det var tilfældet i afgørelserne til borgeren, jf. afsnittet ovenfor.

I de 5 sager, hvor afgørelsen ikke opfyldte forvaltningslovens krav til begrundelsen, gjaldt det generelt, at kommunen ikke oplyste, hvilke hovedhensyn der var tillagt vægt. Kommunen havde henvist til partshøringsbrevet i 2 af sagerne uden at give en nærmere begrundelse i afgørelsen.

6.2 Klagevejledning

Af forvaltningslovens § 25 fremgår, at afgørelser, der kan påklages til en anden forvaltningsmyndighed, skal være ledsaget af en vejledning om klageadgang, når de meddeles skriftligt. Klagevejledningen skal indeholde oplysninger om klageinstans og fremgangsmåden ved indgivelse af klage samt om eventuel tidsfrist.

Der er ingen formkrav til klagen, og en klage kan derfor være mundtlig eller skriftlig. Der er heller ikke noget krav om, at borgeren skal begrunde klagen.

Manglende eller mangelfuld klagevejledning kan ikke bevirke, at en afgørelse bliver ugyldig, men vil medføre at en eventuel klage ikke kan afvises alene med den begrundelse, at klagefristen er overskredet.

Tabel 6.3 Er klagevejledningen over for borgeren korrekt?

	Antal	Procent
I høj grad	105	91
I nogen grad	6	5
Nej	1	1
Ikke muligt at vurdere	3	3
I alt	115	100

Undersøgelsen viser, at kommunerne i høj grad overholder reglerne om klagevejledningen.

I 6 sager var klagevejledningen kun i nogen grad korrekt. Kommunen havde i disse sager fastsat en konkret dato for, hvornår klagen skulle være modtaget hos kommunen. I 1 af sagerne var der også vejledt om den lovbestemte klagefrist på 4 uger fra modtagelsen af afgørelsen.

Det fremgår af loven, at fristen på 4 uger først begynder at løbe fra den dag, hvor borgeren har modtaget afgørelsen. Kommunen kan ikke fastsætte en konkret dato for, hvornår klagen skal være modtaget, da borgeren kan have modtaget afgørelsen senere end påregnet, og klagefristen dermed også forrykkes.

I kun 1 sag var der ikke givet klagevejledning i afgørelsen til borgeren.

Tabel 6.4 Er klagevejledningen over for arbejdsgiver korrekt?

	Antal	Procent
I høj grad	33	29
I nogen grad	4	3
Nej	0	0
Borger var ikke i ansættelse på standsningstidspunktet	53	46
Ikke relevant	20	17
Ikke muligt at vurdere	5	4
I alt	115	100

Generelt overholder kommunerne i høj grad reglerne om klagevejledning over for arbejdsgiveren.

I en række sager var det ikke relevant at vurdere, om klagevejledning til arbejdsgiveren var fyldestgørende, da pågældende ikke modtog sygedagpengerefusion, og der derfor ikke skulle træffes afgørelse over for arbejdsgiveren. Desuden var det ikke relevant at klagevejlede i en række sager, hvor borgeren var under ansættelse hos den samme

kommune, som traf afgørelse. Arbejdsgiver (kommunen) var ikke klageberettiget i disse sager. Vi henviser til principafgørelse **122-11**.

Kommunerne har klagevejledt i alle øvrige sager. I 4 sager var vejledningen kun i nogen grad korrekt. Det drejede sig i 3 af disse sager om, at kommunen havde fastsat en konkret dato for, hvornår klagen skulle være modtaget i kommunen. I 1 sag havde kommunen sendt kopi af borgerens afgørelse (med dertilhørende klagevejledning) uden at vejlede arbejdsgiveren særskilt om dennes mulighed for at klage.

6.3 Partshøring

Reglerne om partshøring fremgår af forvaltningslovens § 19. Før kommunen træffer afgørelse i en sygedagpengesag, skal kommunen partshøre de relevante parter i væsentlige oplysninger, som vedkommende ikke kan antages at være bekendt med, at kommunen er i besiddelse af. Dette er kun et krav, hvis oplysningerne er til ugunst for parten.

Formålet med partshøringen er at give parterne mulighed for at kommentere på sagens oplysninger.

Manglende partshøring er en væsentlig sagsbehandlingsmangel, der som udgangspunkt fører til afgørelsens ugyldighed. Manglen fører ikke til ugyldighed, hvis den ikke har påvirket afgørelsens resultat, hvilket afgøres ud fra en konkret vurdering.

Tabel 6.5 Har der været foretaget partshøring af borgeren?

	Antal	Procent
I høj grad	98	85
I nogen grad	7	6
Nej	9	8
Partshøring er ikke aktuel	1	1
I alt	115	100

Undersøgelsen viser, at kommunerne generelt iagttager kravet om partshøring af borgeren.

I 7 sager har kommunen kun foretaget partshøring i nogen grad. I 1 af de 7 sager fremsendte kommunen alle akter uden at oplyse, hvilke oplysninger der var af betydning for afgørelsen.

Kommunen havde foretaget mundtlig partshøring i 2 af de 7 sager. I disse sager fremgik det ikke, at borgeren var oplyst om, at der var tale om en partshøring og havde ret til at

fremstætte sine bemærkninger. Partshøring kan ske mundtligt, men kommunen skal være opmærksom på at informere borgeren om, at der er tale om en partshøring, og at borgeren har ret til at fremsætte sine bemærkninger til oplysningerne. Det skal fremgå af et notat, at borgeren er oplyst om dette. Hvis der er tale om partshøring i en større mængde eller komplicerede akter, bør partshøringen desuden ske skriftligt.

Der var i 1 af de 7 sager foretaget partshøring, hvor det ikke fremgik, at der var tale om en partshøring.

I 1 af de 7 sager fremgik det ikke af partshøringsbrevet, at kommunen påtænkte at træffe afgørelse efter § 7. Det var derfor ikke muligt for borgeren at forholde sig til oplysningernes betydning for afgørelsen.

Desuden foretog kommunen i 2 af de 7 sager partshøring om stop efter § 21, men endte med at træffe afgørelse om afslag efter § 7. Borgeren havde derfor reelt ikke haft mulighed for at forholde sig til oplysningernes betydning for den konkrete afgørelse.

Det skal ikke fremgå af partshøringsbrevet, hvilket resultat kommunen påtænker at nå frem til. Imidlertid bør det fremgå af partshøringsbrevet, hvilken bestemmelsen kommunen påtænker at træffe afgørelse efter, da borgeren skal have mulighed for at forholde sig til, hvilken betydning oplysningerne kan have for den fremtidige afgørelse. F.eks. vil det være tilstrækkeligt, hvis kommunen i partshøringsbrevet oplyser, at kommunen påtænker at træffe afgørelse efter § 7, stk. 3, og efterfølgende træffer afgørelse om stop af udbetalingen af sygedagpenge, jf. § 7, stk. 3.

Der var ikke foretaget partshøring i 9 sager. Efter en konkret vurdering vurderer Ankestyrelsen, at 2 af sagerne ville blive ændret, da borgeren på det foreliggende grundlag måtte anses for uarbejdsdygtig. Den manglende partshøring ville ikke i sig selv have ført til en ændring af afgørelsen i sagerne.

I 1 sag, hvor kommunen gav arbejdsgiver afslag på refusion af sygedagpenge fra første fraværsdag, var partshøring af borgeren ikke aktuel. I sagen havde arbejdsgiver anmodet om refusion, hvorefter borgeren havde oplyst over for kommunen, at pågældende ikke var syg, men fritstillet. Da borgeren havde raskmeldt sig selv over for kommunen, var der ikke behov for at partshøre borgeren forud for afgørelsen.

Tabel 6.6 Er arbejdsgiver partshørt?

	Antal	Procent
I høj grad	33	29
I nogen grad	5	4
Nej	14	12
Borger var ikke i ansættelse på standsningstidspunktet	54	47
Selvstændig	3	3
Ikke relevant	6	5
I alt	115	100

Undersøgelsen viser, at kommunerne generelt partshører arbejdsgiver forud for, at der træffes afgørelse efter § 7.

Kommunen har kun partshørt arbejdsgiver i nogen grad i 5 sager. I 2 af disse sager havde kommunen sendt et orienteringsbrev til arbejdsgiver om den påtænkte afgørelse. Det fremgik ikke af brevet, at der var tale om en partshøring, og at arbejdsgiver havde mulighed for at fremsætte sine bemærkninger. Kommunen havde i 2 sager foretaget partshøring om stop efter § 21, men endte med at træffe afgørelse om afslag efter § 7. Arbejdsgiver havde derfor reelt ikke haft mulighed for at forholde sig til oplysningernes betydning for den konkrete afgørelse. I 1 sag var der sendt meddelelse til arbejdsgiver, hvoraf det ikke fremgik, at der var tale om en partshøring.

I 14 sager foreligger der ikke oplysninger om, at kommunen har partshørt arbejdsgiveren. I 6 sager var partshøring ikke relevant, da arbejdsgiver ikke modtog refusion. Kommunen var derfor ikke forpligtet til at partshøre arbejdsgiveren i disse sager. I de øvrige sager kunne den manglende partshøring ikke føre til, at arbejdsgiveren havde ret til sygedagpengerefusion. Vi henviser til det indledende afsnit i kapitel 6, hvor sagsbehandlingsreglernes betydning for arbejdsgivers ret til refusion er omtalt.

6.4 Andet til formaliteten

Ankestyrelsen har undersøgt, om der i sagerne er begået andre sagsbehandlingsfejl, som ville være blevet påtalt i en ankesag.

Kommunen havde i 3 sager før revurderingstidspunktet orienteret om, at afgørelsen vedrørende muligheden for forlængelse af udbetalingen af sygedagpenge ville blive udsat. Efterfølgende traf kommunen afgørelse om stop af udbetalingen af sygedagpenge efter § 7. Ankestyrelsen bemærker, at kommunen skal have foretaget en revurdering af borgerens situation inden revurderingstidspunktet, og kommunen kan ikke træffe afgørelse om, at den endelige afgørelse er udsat. Hvis en kommune først efter revurderingstidspunktet træffer afgørelse om, at udbetalingen af sygedagpenge skal

ophøre, må kommunen konkret vurdere, hvor længe borgeren var berettiget til sygedagpenge. Se i denne forbindelse principafgørelse **75-15**.

Kommunens journalnotater var udaterede i 1 sag, og det var ikke muligt at se, hvornår kommunen havde fået nogle af oplysningerne. Kommunen havde dermed ikke overholdt notatpligten i sagen. Den manglende overholdelse af notatpligten havde ikke haft betydning for resultatet i sagen.

I 1 sag har kommunen i den endelige afgørelse om stop af sygedagpenge efter § 7, stk. 3, også taget stilling til forlængelsesmulighederne. Ankestyrelsen bemærker, at kommunen ikke skal tage stilling til forlængelsesmulighederne, hvis kommunen vurderer, at borgeren er arbejdsdygtig.

I 1 sag inddrog kommunen ikke de indsendte partshøringsbemærkninger med den begrundelse, at de var modtaget efter partshøringsfristens udløb. Ankestyrelsen bemærker, at kommunen ved afgørelsen skal inddrage alle partshøringsbemærkninger, der er modtaget før afgørelsestidspunktet. Hvis bemærkningerne kommer ind efter afgørelsestidspunktet, må kommunen vurdere, om de giver anledning til at genoptage sagen. Efter en konkret vurdering finder Ankestyrelsen, at det ikke havde påvirket afgørelsens resultat i den pågældende sag.

I 1 sag havde kommunen vejledt borgeren om, at han efter raskmeldingen ville kunne holde fri hver onsdag ved hjælp af en § 56-aftale. Ankestyrelsen bemærker, at en § 56-aftale ikke kan anvendes til en fast ugentlig fridag.

Der var i 1 sag tvivl om, hvorvidt borgeren opfyldte nogle af de grundlæggende betingelser for sygedagpenge. Borgeren havde tidligere været sygemeldt, og ved den nye sygemelding var det usikkert, om borgeren var fri af tidsbegrænsningen, jf. § 24, stk. 1, og opfyldte beskæftigelseskravet. Det fremgik ikke af de foreliggende akter, at kommunen havde forholdt sig til spørgsmålene. Ankestyrelsen ville have hjemvist sagen, hvis det havde været en klagesag, da det på det foreliggende grundlag desuden ikke var muligt at vurdere, om borgeren var uarbejdsdygtig.

Bilag 1 Metode og baggrund

1.1 Generelt om praksisundersøgelsen

Lovgivningsmæssigt grundlag

Ankestyrelsen har pligt til på landsplan at koordinere, at afgørelser, som kan indbringes for Ankestyrelsen, træffes i overensstemmelse med lovgivningen og praksis. Om lovgrundlaget henvises til kapitel 11 i lovbekendtgørelse nr. 1052 af den 8. september 2015 om retssikkerhed og administration på det sociale område (retssikkerhedsloven) og kapitel 11 i Social- og Integrationsministeriets bekendtgørelse nr. 1128 af 24. september 2015 om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Praksisundersøgelser er et af de redskaber, som benyttes til at belyse, om myndighedernes afgørelser er i overensstemmelse med lovgivningen og at sikre ensartethed og ligebehandling på landsplan. I de tilfælde, hvor undersøgelserne afdækker fejl og mangler i sagsbehandlingen, giver praksisundersøgelser Ankestyrelsen et grundlag for at målrette den fremadrettede vejledning.

Praksisundersøgelsen skal behandles på et kommunalbestyrelsesmøde i de medvirkende kommuner i henhold til retssikkerhedslovens § 79 a. Bestemmelsen præciserer det kommunalpolitiske ansvar for at følge op på resultatet af praksisundersøgelser og understreger kommunalbestyrelsernes ansvar for at sikre retssikkerhed i kommunernes afgørelser.

Legalitetsvurdering

I en praksisundersøgelse indkalder Ankestyrelsen et antal sager og foretager en gennemgang af disse med henblik på legalitetsvurdering.

Legalitetsvurderingen indebærer dels en materiel vurdering af afgørelsernes rigtighed i forhold til lovgivning og Ankestyrelsens praksis, dels en formel vurdering af sagerne i forhold til forvaltningsretlige regler og de særlige sagsbehandlingsregler.

1.2 Udvalgelse af sager

De deltagende kommuner

I alt 16 kommuner har deltaget i praksisundersøgelsen, jf. bilag 5.

De 16 kommuner er blevet bedt om at indsende i alt 10 sager fordelt som følger:

- To sager, hvor kommunen har givet afslag på ansøgning om sygedagpenge fra første fraværsdag efter et af stykkerne i § 7.
- To sager, hvor kommunen har standset udbetalingen til en lønmodtager, der er i beskæftigelse, efter sygedagpengelovens § 7, stk. 3.
- To sager, hvor kommunen har standset udbetalingen efter sygedagpengelovens § 7, stk. 4.
- Fire sager, hvor kommunen har standset udbetalingen efter sygedagpengelovens § 7, stk. 5.

Antal sager

Ankestyrelsen har anmodet om at få i alt 160 sager tilsendt til brug for undersøgelsen. For, at sagerne kan indgå i praksisundersøgelsen, må de ikke være anket og videresendt til Ankestyrelsen med henblik på behandling.

I forbindelse med planlægningen af praksisundersøgelsen blev det aftalt at indkalde i alt 120 sager fra 12 kommuner.

I forbindelse med første sagsindkaldelse til kommunerne den 11. august 2015 er følgende kriterie lagt til grund:

- De seneste ti afgørelser, som er truffet før den 1. juli 2015, udvælges.

I forbindelse med den første indkaldelse indsendte kommunerne i alt 90 sager, og fire ud af i alt 90 indsendte sager opfyldte ikke kriterierne for målingen. En af kommunerne havde desuden indsendt to sager for meget, som måtte udgå. Efter fristen for indsendelse af sager var der derfor alene 84 sager, som kunne anvendes til undersøgelsen. Ud af disse 84 sager var der ti sager, som ikke faldt direkte inden for en af de indkaldte kategorier. I disse sager var det hovedsageligt tilfældet, at kommunen

havde anvendt § 7, stk. 3, selvom borgeren på standsningstidspunktet var ledig. Ankestyrelsen vurderede dog, at sagerne burde inddrages i undersøgelsen for at give et korrekt billede af kommunernes praksis.

Det er hovedsageligt kategorierne, der omhandler afslag ved ansøgning og stop af udbetalingen af sygedagpenge efter § 7, stk. 5, som kommunerne havde vanskeligheder med at finde sager indenfor.

På baggrund af, at fire sager umiddelbart måtte udgå grundet manglende kriterieopfyldelse, og da otte kommuner ikke kunne samle i alt ti sager, blev det besluttet at indkalde i alt yderligere 40 sager fra fire kommuner. Det blev besluttet for at sikre, at undersøgelsen fik en tilstrækkelig sagsvolumen at måle på.

Mod slutningen af indkaldelsesprocessen ultimo september 2015 blev kriteriet udvidet overfor de fire ny-indkaldte kommuner. Kriteriet var:

- At afgørelser truffet efter d. 30. juni 2015, men inden indkaldelsen, blev accepteret.

I forbindelse med den nye indkaldelse modtog Ankestyrelsen i alt 37 sager, og seks af disse sager opfyldte ikke kriterierne for målingen.

På baggrund af de indsendte sager vil der være en skævvridning i forhold til fordelingen af sager, da ikke alle kommuner har kunnet imødekomme antallet af sager inden for de forskellige kategorier.

Nogle kommuner har indsendt mere end to sager inden for kategorien om § 7, stk. 3, og vi har inddraget alle sagerne, hvis kommunerne ikke har kunnet finde ti sager i alt. Dette har vi gjort af hensyn til, at der ikke var indsendt nok sager, der opfyldte kriterierne for målingen. Desuden vurderede vi, at det giver et godt billede af kommunernes praksis, da der viser sig en tendens til, at de oftest anvender § 7, stk. 3.

Generelt har kommunerne haft vanskeligheder med at finde sager inden for kategorierne, der omhandler afslag ved ansøgning og stop af udbetalingen af sygedagpenge efter § 7, stk. 5.

Hvis kommunerne har haft vanskeligheder med at finde sager inden for bestemte sagskategorier, har vi bedt kommunerne redegøre for baggrunden for, at der ikke foreligger sager inden for de pågældende kategorier. For så vidt angår sagerne om afslag på sygedagpenge fra første fraværdsdag har kommunerne forklaret, at udbetalingen næsten altid påbegyndes, når det er konstateret, at beskæftigelseskravet er opfyldt. Kommunerne stiller derfor ikke spørgsmålstejn ved borgerens oplysninger om, at pågældende er uarbejdsdygtig på grund af sygdom.

Med hensyn til sagerne om § 7, stk. 5, har kommunerne forklaret, at de fleste afgørelser efter § 7, stk. 5, bliver påklaget til Ankestyrelsen. Desuden når kommunen og borgeren oftest til enighed i disse sager om for eksempel raskmelding til 25 timer om ugen, og der bliver derfor ikke truffet en afgørelse i sagen. Endeligt har kommunerne oplyst, at de finder, at bestemmelsen er vanskelig at anvende, hvorfor man ofte forsøger at træffe afgørelse efter en anden bestemmelse.

I alt har Ankestyrelsen modtaget 127 sager, hvoraf 115 er indgået i målingen. Sagerne fordeler sig som følgende på de fire sagskategorier, jf. tabel 1.

Tabel 1 Hvad går kommunens afgørelse ud på?

	Antal	Procent
Afslag efter § 7 på ansøgning om sygedagpenge (der tænkes her på de tilfælde, der er omfattet af principafgørelse 83-14). Altså hvor kommunen giver afslag på sygedagpenge uden at påbegynde sygedagpengeudbetalingen)	17	15
Stop af sygedagpenge til en lønmodtager efter § 7, stk. 3	48	42
Stop af sygedagpenge efter § 7, stk. 4	19	17
Stop af sygedagpenge efter § 7, stk. 5	31	27
I alt	115	100

1.3 Måleskemaer og vurderingsgrundlag

I forbindelse med Ankestyrelsens vurdering af de indsendte sager er anvendt et måleskema med de måleelementer, som er relevante for undersøgelsen.

For at give mulighed for et mere nuanceret billede af sagsbehandlingen og grundlag for en bedre tilbagemelding til kommunerne, er der så vidt muligt anvendt graduerede svarmuligheder i vurderingerne, jf. bilag 6.

Ankestyrelsen sender de udfyldte måleskemaer til den enkelte kommune med styrelsens vurderinger i forbindelse med høring og afrapportering af praksisundersøgelsen.

Relevante sagsakter

Kommunerne er blevet bedt om at indsende samtlige relevante akter i sagerne, jf. bilag 5, med dertil hørende afkrydsningsliste.

Ankestyrelsen har i nogle få sager rettet henvendelse til kommunerne om eventuelle manglende akter, da det var åbenlyst, at de ikke var medsendt, f.eks. journalrapporter.

Det er herefter ved undersøgelsen lagt til grund, at samtlige sagsakter er modtaget, og at Ankestyrelsen derfor kan bedømme sagerne på samme grundlag, som kommunerne har haft.

Vurderingskriterier

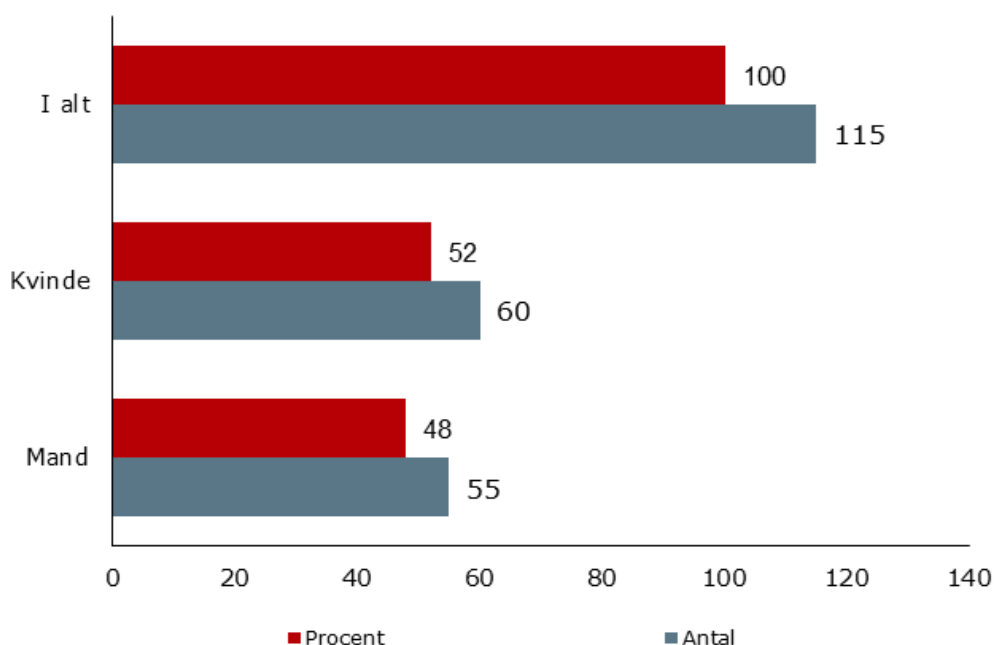
De enkelte sager er blevet vurderet ud fra, om de samlet set er afgjort i overensstemmelse med gældende lovgivning og praksis.

Der er tale om en stikprøve, som omfatter et mindre antal sager fra hver af de deltagende kommuner. Formålet er dermed ikke at vurdere praksis i den enkelte kommune. Resultaterne af en praksisundersøgelse er ikke statistisk signifikante, der er alene tale om en tendens ud fra de indsendte sager.

1.4 Kønsfordeling

Der indgår i alt 115 sager i denne praksisundersøgelse. Heraf vedrører 60 sager kvinder, hvilket svarer til 52 procent, og 55 sager vedrører mænd hvilket svarer til 48 procent, der er derfor stort set lige mange kvinder og mænd repræsenteret, jf. figur 1.

Figur 1 Antal kvinder og mænd fordelt på køn

Bilag 2 Regelgrundlag

Regelgrundlag til brug for praksisundersøgelsen

Der blev foretaget en mindre redaktionel ændring i sygedagpengelovens § 7 pr. 1. juli 2014 som følge af, at sygedagpengelovens § 24 blev ændret, og revurderingstidspunktet fremrykket. Nedenfor fremgår § 7, som bestemmelsen så ud før og fra den 1. juli 2014.

Reglerne i sygedagpengelovens kapitel 6 om visitation og opfølgning er ændret pr. 5. januar 2015, hvor en ny bekendtgørelse om opfølgning i sygedagpengesager også er trådt i kraft. Ny visitation og opfølgning i sygedagpengesager efter ændringerne til § 12, § 13 og § 13 a, indsættelsen af §§ 13 b-d, ændringerne til §§ 14 og 15 og ophævelsen af §§ 15 a og 16 finder anvendelse, første gang der den 5. januar 2015 eller senere skal følges op.

Regelgrundlaget for opfølgningsreglerne er derfor delt op i 3 afsnit:

1. Gældende opfølgningsregler før den 5. januar 2015
2. Gældende opfølgningsregler fra den 5. januar 2015
3. Gældende regler i hele perioden undersøgelsen vedrører.

Der er alene medtaget regler, der er relevante for undersøgelsen.

Sygedagpengelovens § 7 før den 1. juli 2014

Uddrag af lov om sygedagpenge, som bekendtgjort i lovbekendtgørelse nr. 653 af 26. juni 2012 med senere ændringer

§ 7. Retten til sygedagpenge er betinget af, at en person er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom. Afgørelsen af, om en person anses for uarbejdsdygtig, sker på grundlag af en samlet vurdering af sygdommen og dens indvirkning på den sygemeldtes arbejdsevne.

Stk. 2. En lønmodtager er delvis uarbejdsdygtig på grund af sygdom, når det skønnes, at den pågældende kun kan udføre arbejdet delvis, eller når to eller flere behandlinger, der er foreskrevet af en læge eller tandlæge, medfører delvist fravær fra arbejdet. Det er en betingelse, at lønmodtagerens fravær er på mindst 4 timer pr. uge, hvori indgår befordring og ventetid ved ambulante behandlinger. Betingelsen om mindst 4 timers fravær pr. uge gælder ikke for en person, der er ansat i et fleksjob efter § 70 c i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. En selvstændig erhvervsdrivende er delvis uarbejdsdygtig, når det skønnes, at den pågældende højst kan udføre halvdelen af sit normale arbejde.

Stk. 3. Vurderingen af en persons uarbejdsdygtighed skal som udgangspunkt foretages i forhold til beskæftigelsen før sygemeldingen. Efter 3 måneders sygefravær skal

vurderingen ske på grundlag af den sygemeldtes uddannelses- og beskæftigelsesområde, medmindre der er særlige grunde, der taler for andet med hensyn til tidspunktet for vurderingen.

Stk. 4. Vurderingen af uarbejdsdygtigheden for ledige sker i forhold til det arbejdsområde, som den pågældende står til rådighed for.

Stk. 5. Sygedagpengene ophører helt eller delvis den dag, hvor lønmodtageren eller den selvstændige erhvervsdrivende er helt eller delvis arbejdsdygtig, uanset om den pågældende genoptager arbejdet eller raskmelder sig, jf. dog § 53, stk. 2. Sygedagpengene kan ophøre tidligere, når den sygemeldtes helbredstilstand er stationær og kommunen efter en individuel, konkret vurdering af personens arbejdsevne skønner, at den sygemeldte ikke er berettiget til revalidering, ressourceforløb eller visitation til fleksjob eller førtidspension. Dog vil udbetalingen af sygedagpenge senest ophøre ved varighedsbegrænsningen, jf. §§ 24 eller 25, medmindre betingelserne for en forlængelse af sygedagpengeperioden efter §§ 27 eller 29 er opfyldt.

Stk. 6. Sygedagpengene ophører for en person, der er ansat i et fleksjob efter § 70 c i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, når ansættelsen i fleksjobbet ophører.

Sygedagpengelovens § 7 fra den 1. juli 2014

Uddrag af lov om sygedagpenge, som bekendtgjort i lovbekendtgørelse nr. 833 af 27. juni 2014 med senere ændringer

Kapitel 5.

Uarbejdsdygtighed

§ 7. Retten til sygedagpenge er betinget af, at en person er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom. Afgørelsen af, om en person anses for uarbejdsdygtig, sker på grundlag af en samlet vurdering af sygdommen og dens indvirkning på den sygemeldtes arbejdsevne.

Stk. 2. En lønmodtager er delvis uarbejdsdygtig på grund af sygdom, når det skønnes, at den pågældende kun kan udføre arbejdet delvis, eller når to eller flere behandlinger, der er foreskrevet af en læge eller tandlæge, medfører delvist fravær fra arbejdet. Det er en betingelse, at lønmodtagerens fravær er på mindst 4 timer pr. uge, hvori indgår befordring og ventetid ved ambulante behandlinger. Betingelsen om mindst 4 timers fravær pr. uge gælder ikke for en person, der er ansat i et fleksjob efter § 70 c i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. En selvstændig erhvervsdrivende er delvis uarbejdsdygtig, når det skønnes, at den pågældende højst kan udføre halvdelen af sit normale arbejde.

Stk. 3. Vurderingen af en persons uarbejdsdygtighed skal som udgangspunkt foretages i forhold til beskæftigelsen før sygemeldingen. Efter 3 måneders sygefravær skal vurderingen ske på grundlag af den sygemeldtes uddannelses- og beskæftigelsesområde, medmindre der er særlige grunde, der taler for andet med hensyn til tidspunktet for vurderingen.

Stk. 4. Vurderingen af uarbejdsdygtigheden for ledige sker i forhold til det arbejdsområde, som den pågældende står til rådighed for.

Stk. 5. Sygedagpengene ophører helt eller delvis den dag, hvor lønmodtageren eller den selvstændige erhvervsdrivende er helt eller delvis arbejdsdygtig, uanset om den pågældende genoptager arbejdet eller raskmelder sig, jf. dog § 53, stk. 2. Sygedagpengene kan ophøre tidligere, når den sygemeldtes helbredstilstand er stationær og kommunen efter en individuel, konkret vurdering af personens arbejdsevne skønner, at den sygemeldte ikke er berettiget til revalidering, ressourceforløb eller visitation til fleksjob eller førtidspension. Dog vil udbetalingen af sygedagpenge senest ophøre ved revurderingstidspunktet, jf. §§ 24 eller 25, medmindre betingelserne for en forlængelse af sygedagpengeperioden efter §§ 27 eller 29 er opfyldt.

Stk. 6. Sygedagpengene ophører for en person, der er ansat i et fleksjob efter § 70 c i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, når ansættelsen i fleksjobbet ophører.

Gældende opfølgningsregler før den 5. januar 2015

Uddrag af lov om sygedagpenge, som bekendtgjort i lovbekendtgørelse nr. 833 af 27. juni 2014

Kapitel 6

Visitation og opfølgning

§ 8. Kommunen skal i løbende sygedagpengesager, hvor kommunen ikke har modtaget en raskmelding, tilrettelægge og gennemføre et individuelt og fleksibelt opfølgingsforløb under hensyn til sygdommens karakter og sygemeldtes behov og forudsætninger. Kommunen skal inddrage den sygemeldte i opfølgningen.

Stk. 2. Indsatsen skal være sammenhængende og helhedsorienteret, og kommunen skal koordinere den kommunale indsats med indsatsen fra andre, jf. § 9.

Stk. 3. Kommunen skal som led i opfølgingsforløbet, uanset om der er tale om en hel eller delvis sygemelding, indhente oplysningsskema, visitere, holde samtale og foretage en samlet vurdering af behov for indsats m.v. samt udarbejde en opfølgningsplan, jf. §§ 11-16.

§ 9. Kommunen skal efter behov inddrage relevante aktører i opfølgningen, herunder arbejdsplads, læge, arbejdsløshedskasse, faglig organisation, revalideringsinstitutioner, sygehuse og sygehusafdelinger. Kommunen skal have fokus på at udvikle samarbejdet med de praktiserende læger og med arbejdspladserne.

Stk. 2. Kommunen skal som led i samarbejdet informere arbejdspladsen om relevante initiativer, som kommunen igangsætter for den sygemeldte, f.eks. virksomhedspraktik, anden revalidering, fleksjob eller førtidspension. Informationen forudsætter samtykke fra den sygemeldte.

§ 10. Kommunen skal løbende, herunder ved anmeldelsen, visitationen og ved hver opfølgning, vurdere, om betingelserne for at modtage sygedagpenge er til stede, samt om der foreligger hel eller delvis uarbejdsdygtighed på grund af sygdom. Kommunen skal i opfølgingsforløbet efter behov indhente lægelige oplysninger, jf. § 39.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om opfølgningen.

§ 11. Kommunen skal have et tilstrækkeligt oplyst grundlag for at foretage visitation og opfølgning, herunder forberede den første samtale samt vurdere retten til fulde eller nedsatte sygedagpenge.

Stk. 2. Den sygemeldte skal udfylde et oplysningsskema med relevante oplysninger, herunder om sygdommens karakter, til brug for kommunen.

Stk. 3. Kommunen skal sende oplysningsskemaet til den sygemeldte ved anmeldelse af sygefravær i løbende sager. Sker anmeldelsen via Nemrefusion, sendes oplysningsskemaet fra Nemrefusion til den sygemeldte umiddelbart efter anmeldelsen. Den sygemeldte skal svare senest 8 dage efter afsendelsen af oplysningsskemaet, medmindre andet aftales med kommunen.

§ 12. Kommunen skal på baggrund af oplysningsskemaet efter § 11 og eventuelle andre oplysninger i sagen foretage en visitation i tilknytning til den første opfølgningssamtale til en af følgende kategorier:

- 1) Sager, hvor tilbagevenden til arbejdsmarkedet er umiddelbart forestående (kategori 1).
- 2) Sager med risiko for langvarigt sygdomsforløb eller risiko, hvad angår arbejdsevnen (kategori 2).
- 3) Sager, hvor lidelsen eller sygdommen medfører et længerevarende sygdomsforløb (kategori 3).

§ 13. Kommunen fastlægger ved visitationen efter § 12 proceduren for opfølgningsforløbet, herunder hyppighed af den løbende opfølgning. Ved opfølgningen skal der altid tages nødvendigt hensyn til den syges helbredstilstand.

Stk. 2. I sager, der er omfattet af § 12, nr. 1 og 3, skal der første gang senest følges op inden udgangen af den 8. uge regnet fra første fraværsdag. Der skal anden gang senest følges op inden 3 måneder regnet fra første fraværsdag. Herefter skal der følges op senest hver 3. måned.

Stk. 3. I sager, der er omfattet af § 12, nr. 2, skal der første gang senest følges op inden udgangen af den 8. uge regnet fra første fraværsdag. Herefter skal der følges op mindst hver 4. uge.

Stk. 4. Ved alle opfølgninger holdes en individuel samtale, jf. dog stk. 5 og 6 og § 13 a. Opfølgningen kan dog ske telefonisk, digitalt eller ved brev, hvis

- 1) den sygemeldte er i tilbud,
- 2) den sygemeldte er delvis uarbejdsdygtig og har genoptaget arbejdet delvist,
- 3) den sygemeldte forventes at genoptage arbejdet på fuld tid inden for de første 13 ugers sygefravær, eller
- 4) den sygemeldte skal opereres inden for 13 uger regnet fra opfølgningstidspunktet, jf. stk. 2 og 3.

Stk. 5. Hvis sygdommen forhindrer en individuel samtale, jf. stk. 4, kan opfølgningen ske telefonisk, digitalt eller ved brev.

Stk. 6. Hvis der er tale om alvorlig sygdom, hvor kontakt til den sygemeldte ikke er hensigtsmæssig eller mulig på grund af den sygemeldtes helbredssituation, foregår opfølgningen uden kontakt til den sygemeldte (standby). Ved vurdering af, om en sygdom er alvorlig indgår navnlig, om sygdommen er livstruende.

Stk. 7. Kommunen skal foretage revisitation ved enhver opfølgning. Ved revisitationen tages der stilling til, om der er grundlag for overflytning til en anden kategori, jf. § 12.

§ 13 a. Sygemeldte, der inden for de næste 6 uger forventes fuldt raskmeldt og på vej tilbage i job eller forventes at gå på barsel, skal ikke møde personligt op til opfølgningssamtaler efter § 13, stk. 4, 1. pkt. Opfølgningen sker i stedet telefonisk, digitalt eller ved brev. Sygemeldte skal heller ikke deltage i tilbud efter § 15 og § 15 a. Sygemeldte, som allerede deltager i tilbud, har ret til at færdiggøre tilbuddet.

Stk. 2. Uanset stk. 1 kan kommunen ud fra en konkret vurdering beslutte, at en sygemeldt fortsat skal møde personligt op til opfølgningssamtaler og deltage i tilbud efter § 15 og § 15 a, hvis jobcenteret vurderer, at

- 1) der er tale om misbrug af eller spekulation i muligheden for at blive undtaget fra at deltage i tilbud og møde personligt op til opfølgningssamtaler eller
- 2) det fortsat vil være til fordel for den sygemeldte at være omfattet af den almindelige opfølgning og dermed møde personligt op til opfølgningssamtaler og deltage i tilbud.

§ 14. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om de tre kategorier, jf. § 12, og visitationen og revisitationen, jf. § 13.

§ 15. På baggrund af den første samtale med den sygemeldte efter § 13 og sagsoplysningerne i øvrigt skal kommunen foretage en samlet vurdering af den sygemeldtes konkrete behov for behandling, indsats efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller revalidering for at fremme arbejdsfastholdelse og hurtigst mulige raskmelding samt iværksætte den nødvendige indsats.

Stk. 2. På baggrund af hver efterfølgende samtale skal kommunen foretage en ny samlet vurdering af den sygemeldtes behov for indsats.

Stk. 3. Hvis den sygemeldte har fået udarbejdet en fastholdelsesplan, jf. § 7 b, skal planen så vidt muligt indgå i opfølgningen.

Stk. 4. Har den sygemeldte fået udarbejdet en jobplan efter kapitel 9 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal kommunen vurdere, om jobplanen kan videreføres i en opfølgningsplan efter § 16.

Stk. 5. Kommunen skal ved hver samtale vurdere, om den sygemeldte er fuldt uarbejdsdygtig, eller om den sygemeldte kan vende gradvis tilbage til arbejdet, jf. § 10, stk. 1, og § 17. Vurderer kommunen, at sygemeldte er fuldt uarbejdsdygtig, begrundes det i den konkrete sag.

Stk. 6. Indsatsen skal tilpasses den sygemeldtes forudsætninger og behov samt den sygemeldtes helbredstilstand og ressourcer.

Stk. 7. I forbindelse med den første samtale med den sygemeldte tager kommunen kontakt til arbejdspladsen og indgår i en dialog om arbejdspladsens mulighed for, at den

sygemeldte helt eller gradvis kan vende tilbage til arbejdspladsen. Kommunen kan dog undlade at kontakte arbejdspladsen, hvis

- 1) den sygemeldtes helbredssituation skønnes uproblematisk, og den sygemeldte forventes at kunne vende tilbage på fuld tid inden for 13 uger regnet fra første samtale, eller
- 2) sygdommen medfører et længerevarende sygdomsforløb, og den sygemeldte ikke aktuelt kan vende gradvist tilbage eller deltage i tilbud efter kapitel 10-12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 8. Kommunen skal ved hver samtale tage stilling til, om der er behov for anden indsats, herunder om der er behov for hjælp til den sygemeldtes familie.

§ 15 a. Kommunen kan kun iværksætte indsats efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvis det kan fremme arbejdsfastholdelse og en hurtigere tilbagevenden til arbejdet.

Stk. 2. Hvis den sygemeldte gradvis kan vende tilbage til arbejde, kan der ikke iværksættes tilbud efter kapitel 10-12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Dog kan et tilbud iværksættes i kombination med gradvis tilbagevenden, hvis tilbuddet understøtter en hurtigere tilbagevenden.

Stk. 3. Til sygemeldte i ansættelsesforhold, der har en klar diagnose og forventes fuldt ud raskmeldt inden for 8 uger regnet fra opfølgningstidspunktet, jf. § 13, stk. 2 og 3, kan der ikke iværksættes nye tilbud efter kapitel 10-12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

§ 16. Kommunen skal ved første samtale tage stilling til udarbejdelsen af en opfølgningsplan med særlig fokus på arbejdsfastholdelse og tilbagevenden til arbejdsmarkedet. Planen skal indeholde mål for opfølgningen, og den konkrete opfølgningsindsats skal fremgå af planen. Planen skal sikre overblik og koordination af indsatsen i den enkelte sag.

Stk. 2. Planen skal senest udarbejdes i umiddelbar forlængelse af den anden opfølgning.

Stk. 3. Kommunen skal i umiddelbar forlængelse af de efterfølgende opfølgninger justere og udbygge opfølgningsplanen.

Stk. 4. Den sygemeldte skal have planen udleveret. Ved væsentlige justeringer af planen under de efterfølgende opfølgninger udleveres planen til den sygemeldte.

§ 17. Kommunen skal som led i at arbejdsfastholde sygemeldte fremme gradvis tilbagevenden til arbejdspladsen og understøtte, at den sygemeldte har kontakt med arbejdspladsen under sygdomsforløbet.

Stk. 2. Kommunen skal i alle sager med gradvis tilbagevenden sikre, at den sygemeldte genoptager arbejdet i fuldt omfang så hurtigt som muligt.

Stk. 3. Som udgangspunkt besluttet gradvis tilbagevenden i enighed mellem kommunen, virksomheden og den sygemeldte.

...

Gældende opfølgningsregler fra den 5. januar 2015

Uddrag af lov om sygedagpenge, som bekendtgjort i lovbekendtgørelse nr. 43 af 23. januar 2015

...

Kapitel 6

Visitation og opfølgning

§ 8. Kommunen skal i løbende sygedagpengesager, hvor kommunen ikke har modtaget en raskmelding, tilrettelægge og gennemføre et individuelt og fleksibelt opfølgningsforløb under hensyn til sygdommens karakter og sygemeldtes behov og forudsætninger. Kommunen skal inddrage den sygemeldte i opfølgningen.

Stk. 2. Indsatsen skal være sammenhængende og helhedsorienteret, og kommunen skal koordinere den kommunale indsats med indsatsen fra andre, jf. § 9.

Stk. 3. Kommunen skal som led i opfølgningsforløbet, uanset om der er tale om en hel eller delvis sygemelding, indhente oplysningsskema, visitere, holde samtale og foretage en samlet vurdering af behov for indsats og iværksætte den relevante indsats, herunder fremme gradvis tilbagevenden til arbejde, jf. §§ 11-17.

§ 9. Kommunen skal efter behov inddrage relevante aktører i opfølgningen, herunder arbejdsplads, læge, arbejdsløshedskasse, faglig organisation, revalideringsinstitutioner, sygehuse og sygehusafdelinger. Kommunen skal have fokus på at udvikle samarbejdet med de praktiserende læger og med arbejdspladserne.

Stk. 2. Kommunen skal som led i samarbejdet informere arbejdspladsen om relevante initiativer, som kommunen igangsætter for den sygemeldte, f.eks. virksomhedspraktik, anden revalidering, fleksjob eller førtidspension. Informationen forudsætter samtykke fra den sygemeldte.

§ 10. Kommunen skal løbende, herunder ved anmeldelsen, visitationen og ved hver opfølgning, vurdere, om betingelserne for at modtage sygedagpenge er til stede, samt om der foreligger hel eller delvis uarbejdsdygtighed på grund af sygdom.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om opfølgningen, herunder om frister og sagsgange for tilvejebringelse af lægeattester til brug for den første opfølgning og om udsendelse af oplysningsskema i forbindelse med anmodning om iværksættelse af en tidlig opfølgning, jf. §§ 7 c og 7 e.

§ 11. Kommunen skal have et tilstrækkeligt oplyst grundlag for at foretage visitation og opfølgning, herunder forberede den første samtale samt vurdere retten til fulde eller nedsatte sygedagpenge.

Stk. 2. Den sygemeldte skal udfylde et oplysningsskema med relevante oplysninger, herunder om sygdommens betydning for den sygemeldtes muligheder for at arbejde og sygdommens karakter, til brug for kommunen.

Stk. 3. Kommunen skal sende oplysningsskemaet til den sygemeldte ved anmeldelse af sygefravær i løbende sager, medmindre oplysningsskemaet i medfør af regler fastsat efter § 10, stk. 2, er sendt til den sygemeldte i forbindelse med anmodning om tidlig opfølgning efter §§ 7 c og 7 d. Sker anmeldelsen via Nemrefusion, sendes oplysningsskemaet fra Nemrefusion til den sygemeldte umiddelbart efter anmeldelsen. Den sygemeldte skal svare senest 8 dage efter afsendelsen af oplysningsskemaet, medmindre andet aftales med kommunen.

§ 11 a. Kommunen anmoder til brug for den første opfølgning, jf. § 13 b, om en lægeattest fra den sygemeldtes praktiserende læge, hvis den sygemeldte ikke forventer at blive fuldt ud raskmeldt inden for 8 uger regnet fra første fraværsdag. Lægeattesten skal indeholde lægens vurdering af den sygemeldtes muligheder for at arbejde og eventuelle behov for skånehensyn.

Stk. 2. Til brug for vurderingen efter stk. 1 skal lægen have den sygemeldtes oplysninger om sygdommens betydning for den sygemeldtes muligheder for at arbejde. Hvis den sygemeldte er i arbejde, skal lægen også have arbejdsgiverens eventuelle oplysninger om sygdommens betydning for den sygemeldtes muligheder for at arbejde, jf. § 7 c, stk. 2, og § 40, stk. 4.

Stk. 3. Den praktiserende læges vurdering afgives på en attest godkendt af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering. Lægeattesten betales af kommunen.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at kommunen digitalt skal anmode om en lægeattest, og om, at kommunen skal modtage den udfyldte lægeattest digitalt.

§ 11 b. Den sygemeldte skal efter anmodning fra kommunen medvirke til, at den sygemeldtes praktiserende læge kan udarbejde en lægeattest til brug for den første opfølgning i kommunen, jf. § 13 b.

§ 12. Kommunen visiterer på baggrund af oplysningsskemaet, jf. § 11, og andre oplysninger sagen til en af følgende kategorier:

- 1) Kategori 1: Sager, hvori en fuld raskmelding forventes inden for 8 uger regnet fra første fraværsdag.
- 2) Kategori 2: Sager, hvori en fuld raskmelding forventes senere end 8 uger regnet fra første fraværsdag.
- 3) Kategori 3: Sager, hvori en fuld raskmelding forventes senere end 8 uger regnet fra første fraværsdag, hvor der ud over de helbredsmæssige forhold er andre udfordringer i forhold til den sygemeldtes muligheder for at vende tilbage til arbejde, herunder sociale forhold, og hvor der vurderes at være behov for at iværksætte en tværfaglig indsats, jf. § 13 d.

Stk. 2. Kommunen skal visitere til kategori 1, når kommunen har modtaget den sygemeldtes oplysningsskema. I de sager, hvor kommunen ikke visiterer ved modtagelsen af oplysningsskemaet, sker visitation til kategori 2 og 3 i forbindelse med den første opfølgningssamtale, jf. § 13 b, stk. 1.

Stk. 3. Efterfølgende revisiterer kommunen ved hver opfølgning, jf. § 13 a, stk. 1, og § 13 b, stk. 1.

§ 13. Ved visitationen og re-visitationen efter § 12 fastlægger kommunen opfølgningen, herunder form og hyppighed, jf. §§ 13 a-13 d. Opfølgningen skal ske i samarbejde med den sygemeldte og under hensyntagen til den sygemeldtes helbredstilstand.

§ 13 a. I sager, der er visiteret til kategori 1 efter § 12, stk. 1, nr. 1, skal kommunen iværksætte en opfølgning med opfølgningssamtale og re-visitation til kategori 2 eller 3 efter § 12, stk. 1, nr. 2 og 3, hvis sygefraværsperioden varer længere end 8 uger. En efterfølgende opfølgning sker i henhold til re-visitationen, jf. §§ 12 og 13 b-13 d.

Stk. 2. For sygemeldte, der er visiteret til kategori 1 efter § 12, stk. 1, nr. 1, fastlægger den enkelte kommune, hvornår og hvordan opfølgningen skal finde sted, og hvad indholdet skal være, jf. dog stk. 4.

Stk. 3. Tilbyder kommunen den sygemeldte aktive tilbud efter kapitel 10 og 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats som led i opfølgningen, jf. stk. 2, er det frivilligt for den sygemeldte at deltage i tilbuddet.

Stk. 4. En sygemeldt, der er visiteret til kategori 1 efter § 12, stk. 1, nr. 1, og som er ledig og medlem af en arbejdsløshedskasse, skal fortsat deltage i kontaktforløb og tilbud efter de regler i kapitel 7 og 9 b-12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, som gælder for ledige, der modtager arbejdsløshedsdagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Der skal dog tages hensyn til den sygemeldtes helbredssituation.

§ 13 b. I sager, der er visiteret til kategori 2 og 3 efter § 12, stk. 1, nr. 2 og 3, skal der første gang følges op senest inden udgangen af ottende uge regnet fra første fraværsdag, jf. dog stk. 2. Herefter skal der følges op mindst hver fjerde uge. Opfølgningen sker ved en individuel samtale, jf. dog stk. 4 og 5.

Stk. 2. Har arbejdsgiveren eller den sygemeldte anmodet kommunen om at iværksætte en tidlig opfølgning, jf. §§ 7 c eller 7 e, skal kommunen afholde den første opfølgningssamtale med den sygemeldte, senest 2 uger efter at den sygemeldte eller arbejdsgiveren har anmodet kommunen om at iværksætte en tidlig opfølgning, jf. dog stk. 3. Det samme gælder, hvis det inden samtalen ikke er muligt at afklare, hvorvidt den sygemeldte er berettiget til sygedagpenge.

Stk. 3. Ønsker den sygemeldte ikke, at kommunen iværksætter en tidlig opfølgning på baggrund af arbejdsgiverens anmodning herom, jf. § 7 c, afholder kommunen den første opfølgningssamtale senest inden udgangen af ottende uge regnet fra første fraværsdag, jf. stk. 1.

Stk. 4. Opfølgningen kan dog ske telefonisk, digitalt eller skriftligt, når

- 1) den sygemeldte har genoptaget arbejdet delvis,
- 2) den sygemeldte deltager i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller
- 3) sygdommen er til hinder for en individuel samtale.

Stk. 5. Hvis der er tale om alvorlig sygdom, hvor kontakt til den sygemeldte ikke er hensigtsmæssig eller mulig på grund af den sygemeldtes helbredssituation, foregår

opfølgningen uden kontakt til den sygemeldte (standby). Ved vurdering af, om en sygdom er alvorlig, indgår navnlig, om sygdommen er livstruende.

§ 13 c. Sygemeldte, der er visiteret til kategori 2 efter § 12, stk. 1, nr. 2, skal have en arbejdspladsbaseret indsats med gradvis tilbagevenden, tilbud om virksomhedspraktik efter kapitel 11 eller tilbud om ansættelse med løntilskud efter kapitel 12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Indsatsen skal tilpasses den enkeltes forudsætninger, behov og helbredstilstand.

Stk. 2. Kommunen skal ved første opfølgning indgå en aftale med den sygemeldte om beskæftigelsesmål og beskæftigelsesindsats. Aftalen justeres løbende.

Stk. 3. For sygemeldte i et ansættelsesforhold indgås der så vidt muligt en aftale om en af følgende indsatser:

- 1) Gradvis tilbagevenden til arbejdet.
- 2) Gradvis tilbagevenden til arbejdet efter opstartsperiode med virksomhedspraktik.
- 3) Virksomhedspraktik.
- 4) Iværksættelse af mentorstøtte, hjælpemidler eller anden form for støtte.

Stk. 4. For sygemeldte uden ansættelsesforhold indgås der så vidt muligt en aftale om en af følgende indsatser:

- 1) Påbegyndelse af arbejde eller ansættelse med løntilskud, eventuelt efter en opstartsperiode med virksomhedspraktik.
- 2) Virksomhedspraktik.
- 3) Iværksættelse af mentorstøtte, hjælpemidler eller anden form for støtte.

Stk. 5. Kommunen kan som et supplement til den arbejdspladsbaserede indsats efter stk. 3 og 4 give tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 10 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Herudover kan kommunen give tilbud om vejledning og opkvalificering i særlige tilfælde, hvor det kan fremme arbejdsfastholdelse og hurtigere tilbagevenden til arbejdsmarkedet, og hvor det ikke er muligt at iværksætte en arbejdspladsbaseret indsats efter stk. 3 og 4.

Stk. 6. Sygemeldte, der er visiteret til kategori 2, har ret til et kursus i mestring af følger af sygdom med henblik på at fastholde et arbejde.

§ 13 d. Sygemeldte, der er visiteret til kategori 3 efter § 12, stk. 1, nr. 3, skal have en tværfaglig og helhedsorienteret indsats, der er individuelt tilrettelagt med udgangspunkt i den sygemeldtes forudsætninger, behov og helbredstilstand med fokus på at fastholde og vedligeholde den sygemeldtes arbejdsevne og tilknytning til arbejdsmarkedet.

Stk. 2. Indsatsen som nævnt i stk. 1 kan bestå af tilbud efter kapitel 9 b-12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og en indsats efter anden lovgivning.

Stk. 3. Inden kommunen iværksætter indsatsen som nævnt i stk. 1, skal sagen forelægges rehabiliteringsteamet, jf. §§ 9-12 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. Sagen skal behandles i rehabiliteringsteamet senest inden 4 uger fra visitationen, jf. § 12. Til brug for rehabiliteringsteamets behandling af sagen udarbejder kommunen rehabiliteringsplanens forberedende del i samarbejde med den sygemeldte, jf. § 30 a, stk. 2 og 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 4. Kommunen skal udpege en gennemgående og koordinerende sagsbehandler til en sygemeldt, der er visiteret til kategori 3, jf. § 12.

Stk. 5. Den gennemgående og koordinerende sagsbehandler skal sammen med den sygemeldte udarbejde rehabiliteringsplanens indsatsdel, varetage den løbende opfølgning og koordinering i samarbejde med den sygemeldte, sørge for, at indsatsdelen justeres efter den sygemeldtes aktuelle situation og behov, og bistå den sygemeldte med at gennemføre rehabiliteringsplanen, herunder realisere uddannelses- og beskæftigelsesmål.

Stk. 6. Funktionen som gennemgående og koordinerende sagsbehandler kan overdrages til en anden enhed i kommunen end jobcenteret, jf. § 6, stk. 4, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

§ 14. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om de tre kategorier og om visitation og revisitation, jf. § 12.

§ 15. Ved den første samtale med den sygemeldte efter § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, skal kommunen foretage en samlet vurdering af den sygemeldtes situation og behov for indsats, herunder behov for revalidering, ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension. Vurderingen sker på baggrund af den sygemeldtes egne oplysninger om muligheder for at arbejde, de lægelige oplysninger og øvrige oplysninger i sagen, jf. stk. 4-8, herunder arbejdsgiverens oplysninger. På baggrund af vurderingen visiteres den sygemeldte til kategori 2 eller kategori 3, jf. § 12.

Stk. 2. For sygemeldte visiteret til kategori 2 efter § 12, stk. 1, nr. 2, træffer kommunen beslutning om, hvorvidt der skal iværksættes en indsats, og hvilken indsats der skal iværksættes, jf. § 13 c. For sygemeldte visiteret til kategori 3 forberedes sagen til forelæggelse for rehabiliteringsteamet, jf. § 13 d.

Stk. 3. På baggrund af hver efterfølgende samtale skal kommunen foretage en ny samlet vurdering af den sygemeldtes behov for indsats.

Stk. 4. Hvis den sygemeldte har fået udarbejdet en fastholdelsesplan, jf. § 7 b, skal planen så vidt muligt indgå i opfølgningen.

Stk. 5. Er der for en sygemeldt omfattet af § 12, stk. 1, nr. 2, eller § 12, stk. 1, nr. 3, planlagt eller iværksat en indsats efter kapitel 9 b-12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal kommunen vurdere, om indsatsen kan videreføres i en opfølgningsindsats efter §§ 13 c eller 13 d.

Stk. 6. Kommunen skal ved hver samtale vurdere, om den sygemeldte er fuldt uarbejdsdygtig, eller om den sygemeldte kan vende gradvis tilbage til arbejdet, jf. § 10, stk. 1, og § 17. Vurderer kommunen, at sygemeldte er fuldt uarbejdsdygtig, begrundes det i den konkrete sag.

Stk. 7. I forbindelse med den første samtale med den sygemeldte tager kommunen kontakt til arbejdspladsen og indgår i en dialog om arbejdspladsens mulighed for, at den sygemeldte helt eller gradvis kan vende tilbage til arbejdspladsen. Kommunen kan dog undlade at kontakte arbejdspladsen, hvis

1) den sygemeldtes helbredssituation skønnes uproblematisk og den sygemeldte forventes at kunne vende tilbage på fuld tid inden for 13 uger regnet fra første samtale eller

2) sygdommen medfører et længerevarende sygdomsforløb og den sygemeldte ikke aktuelt kan vende gradvist tilbage eller deltage i tilbud efter kapitel 10-12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 8. Kommunen skal ved hver samtale tage stilling til, om der er behov for anden indsats, herunder om der er behov for hjælp til den sygemeldtes familie.

§ 15 a. (Ophævet).

§ 16. (Ophævet).

§ 17. Kommunen skal som led i at arbejdsfastholde sygemeldte fremme gradvis tilbagevenden til arbejdspladsen og understøtte, at den sygemeldte har kontakt med arbejdspladsen under sygdomsforløbet.

Stk. 2. Kommunen skal i alle sager med gradvis tilbagevenden sikre, at den sygemeldte genoptager arbejdet i fuldt omfang så hurtigt som muligt.

Stk. 3. Som udgangspunkt besluttet gradvis tilbagevenden i enighed mellem kommunen, virksomheden og den sygemeldte.

Uddrag af Bekendtgørelse nr. 1421 af 16. december 2014 om opfølgning i sygedagpengesager

...

Kapitel 5

Opfølgning i sager med forventet sygefravær over 8 uger

§ 11. I de sager, hvor det fremgår af oplysningskemaet efter § 11 i lov om sygedagpenge, at sygefraværet forventes at vare ud over 8 uger, anmoder kommunen, jf. § 11 a i lov om sygedagpenge, straks om en lægeattest fra den praktiserende læge til brug for den første opfølgningssamtale, jf. dog § 14.

Stk. 2. Kommunen sikrer, at den sygemeldtes oplysninger, om sygdommens betydning for den sygemeldtes muligheder for at arbejde, og tilsvarende oplysninger, som en eventuel arbejdsgiver måtte have afgivet, videregives i anmodningen til den praktiserende læge. Den sygemeldtes og eventuelle arbejdsgivers oplysninger sker ud fra de tre spørgsmål nævnt i § 3, stk. 1, nr. 1-3.

Stk. 3. Kommunen fastsætter i anmodningen om lægeattesten en frist for den praktiserende læges udstedelse og levering af lægeattesten, som senest skal foreligge samtidig med opfølgningssamtalen. Fristen skal så vidt muligt være på 14 dage fra afsendelsen af anmodningen. Fristen kan dog fastsættes til minimum 8 dage fra afsendelsen af anmodningen, hvis kommunen ellers ikke kan nå at få lægeattesten til den første opfølgningssamtale.

§ 12. Samtidig med, at kommunen anmoder den praktiserende læge om en lægeattest til brug for den første opfølgningssamtale, anmoder kommunen den sygemeldte om straks at bestille tid til konsultation hos lægen og om at medvirke i den konsultation, hvor lægeattesten udfærdiges.

Stk. 2. Kommunen fastsætter en frist for, hvornår konsultationen senest skal finde sted.

§ 13. Lægeattesten, der skal bruges til den første opfølgningssamtale, udfyldes under konsultationen sammen med den sygemeldte, og den praktiserende læge sender straks herefter lægeattesten til kommunen.

§ 14. I sager, hvor den sygemeldte benytter standby-ordningen, jf. § 13 b, stk. 5 i lov om sygedagpenge, indhenter kommunen så vidt muligt de lægelige oplysninger i form af journaloplysninger eller en lægeattest uden konsultation

Kapitel 6

Indhold i og anvendelse af lægeattesten til brug for første opfølgningssamtale

§ 15. Den sygemeldtes praktiserende læges vurdering til brug for den første opfølgningssamtale sker på baggrund af en konsultation med den sygemeldte og på baggrund af kommunens anmodning.

Stk. 2. Lægens vurdering skal indeholde følgende:

- 1) Diagnose eller årsag til sygefraværet.
- 2) Vurdering af den sygemeldtes muligheder for at arbejde, herunder om sygdomsbilledet vurderes at være klart eller uklart, og om der er en behandlingsplan, behov for yderligere behandling, eller om der ikke er yderligere behandlingsmuligheder.
- 3) Vurdering af skånebehov, der kan fremme, at den sygemeldte kan genoptage arbejdet eller påtage sig et nyt arbejde.
- 4) Vurdering af den sygemeldtes muligheder for at genoptage arbejdet eller påbegynde et nyt arbejde, herunder hvornår og om det kan ske helt eller delvist.
- 5) Lægens eventuelle øvrige oplysninger om den sygemeldtes muligheder for at arbejde

Stk. 3. Kommunen skal indhente lægens vurdering på en lægeattest. Der er udarbejdet en landsdækkende lægeattest efter forhandling med KL og Lægeforeningens Attestudvalg.

Stk. 4. Kommunen afholder udgiften til lægeattesten.

§ 16. Lægeattesten til brug for den første opfølgningssamtale anvendes tillige i det senere opfølgningsforløb, herunder ved revurderingen ved 22. fraværsuge, jf. dog stk. 2. Der skal i opfølgningsforløbet kun indhentes en ny lægeattest, hvis der er tale om væsentlig ændringer i de helbreds-mæssige forhold, herunder ændringer, som har betydning for arbejdsevnen.

Stk. 2. Der indhentes dog en ny lægeattest ved revurderingen ved 22. fraværsuge, hvis det af lægeattesten til brug for den første opfølgningssamtale fremgår, at der er tale

om et uklart sygdomsbillede, hvor der er behov for yderligere afklaring i sundhedsvæsenet.

...

Gældende opfølgningsregler i hele perioden undersøgelsen vedrører

Bekendtgørelse nr. 665 af 20. juni 2006 med senere ændringer om sygedagpenge

...

Kapitel 6 a

Visitation

§ 14 a. Ved hver sygedagpengeopfølgning visiterer kommunen sagen til en af de tre kategorier, som fremgår af lovens § 12. Visitationen skal bidrage til at styrke indsatsen for arbejdsfastholdelse og hurtig tilbagevenden til arbejdsmarkedet.

§ 14 b. Visitationen sker ud fra følgende spørgsmål:

1) Vurderes der at være udsigt til, at den sygemeldte bliver fuldt raskmeldt inden for de kommende 3 måneder?

2) Vurderes sygemeldte at skulle modtage sygedagpenge i mere end de kommende 3 måneder, og vurderes det, at sygemeldte aktuelt vil kunne vende gradvist tilbage til arbejde eller modtage tilbud efter kapitel 10-12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats?

Stk. 2. I tilfælde, hvor der kan svares bekræftende på spørgsmålet i stk. 1, nr. 1, visiteres til kategori 1, jf. lovens § 12, nr. 1.

Stk. 3. I tilfælde, hvor der til spørgsmålet i stk. 1, nr. 1, svares benægtende, tages der stilling til spørgsmålet i stk. 1, nr. 2. Kan dette spørgsmål besvares bekræftende, visiteres til kategori 2, jf. lovens § 12, nr. 2.

Stk. 4. I tilfælde, hvor der til begge spørgsmål i stk. 1 svares benægtende, visiteres der til kategori 3, jf. lovens § 12, nr. 3. I dette tilfælde vurderes det således, at den sygemeldte vil skulle modtage sygedagpenge i mere end de kommende 3 måneder, og at sygemeldte ikke aktuelt kan vende gradvist tilbage til arbejde eller modtage tilbud efter kapitel 10-12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Kapitel 7

Opfølgning

§ 15. Kommunen træffer ud fra en konkret vurdering beslutning om, der er behov for at indhente lægeerklæring. Kommunen fastsætter en frist for modtagelsen af erklæringen. Overskridelse af fristen, som skyldes sygedagpengemodtagerens forhold, medfører, at retten til sygedagpenge bortfalder, indtil erklæringen modtages, jf. lovens § 22.

Stk. 2. I de tilfælde hvor der allerede foreligger en egnet lægeerklæring eller andre tilstrækkelige lægelige oplysninger i form af journaludskrift fra sygehus eller klinik,

erklæring fra skadestue m.v., indhenter kommunen ikke en lægeerklæring. Lægeerklæringer efter lovens § 39, stk. 1, indhentes alene af kommunen.

...

Bekendtgørelse nr. 1410 af 28. december 2011 med senere ændringer om matchvurdering (Ophævet 13. juli 2015 ved bekendtgørelse nr. 880 af 10. juli 2015)

§ 1. For personer omfattet af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 2, nr. 1, 4, 5 og 7, skal der foretages en matchvurdering. Matchvurderingen skal være en vurdering af personens beskæftigelsespotentiale, dvs. en samlet vurdering af vedkommendes arbejdsmarkedsrelevante ressourcer, kompetencer og udviklingsmuligheder, jf. dog § 7.

§ 2. Ved matchvurderingen indplaceres personen i enten matchgruppe 1, matchgruppe 2 eller matchgruppe 3, jf. §§ 3-5.

Kriterier for matchvurderingen

§ 3. En person, der ikke har problemer ud over ledighed, dvs. en person, der er parat til at tage et ordinært arbejde, som gør den pågældende i stand til at forsørge sig selv inden for tre måneder, anses som jobklar. En jobklar person indplaceres i matchgruppe 1.

§ 4. En person, der ikke er parat til at tage et ordinært arbejde, som gør den pågældende i stand til at forsørge sig selv inden for tre måneder, men som er i stand til at deltage i en beskæftigelsesrettet indsats med aktive tilbud, anses som indsatsklar. En indsatsklar person indplaceres i matchgruppe 2.

§ 5. En person, der hverken er parat til at tage et ordinært arbejde, som gør den pågældende i stand til at forsørge sig selv inden for tre måneder, eller i stand til at deltage i en beskæftigelsesrettet indsats med aktive tilbud, anses som midlertidigt passiv. En midlertidigt passiv person indplaceres i matchgruppe 3.

Anvendelsesområde

§ 6. For personer, omfattet af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 2, nr. 1 og 4, foretages matchvurderingen ved alle jobsamtaler i det individuelle kontaktføreløb, jf. §§ 17 og 18 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 2. For personer, omfattet af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 2, nr. 5, foretages matchvurderingen ud fra visitationen ved hver opfølgning efter lov om sygedagpenge § 12 og § 13, stk. 5, jf. § 7, stk. 5.

Stk. 3. For personer, omfattet af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 2, nr. 7, foretages matchvurderingen ved alle jobsamtaler i det individuelle kontaktføreløb, jf. § 73a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 4. Matchvurdering efter stk. 1 og 3 foretages altid, hvis der fremkommer nye oplysninger, der betyder, at matchvurderingen bør ændres. Om fornødent indkaldes til en ny samtale eller opfølgning.

§ 7. Personer omfattet af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 2, nr. 1, placeres i match 1 jobklar.

Stk. 2. Personer omfattet af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 2, nr. 4 placeres i match 1 jobklar eller match 2 indsatsklar.

Stk. 3. Personer omfattet af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 2, nr. 5 visiteres efter lov om sygedagpenge § 12 og § 13, stk. 5, til en af 3 kategorier. Matchvurderingen af sygedagpengemodtagere sker ved, at personer, der er visiteret til kategori 1 bliver match 1, personer der er visiteret til kategori 2 bliver match 2, og personer der er visiteret til kategori 3 bliver match 3.

Stk. 4. Personer omfattet af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 2, nr. 7, placeres i match 1 jobklar, hvis de er i stand til at tage et fleksjob, som personen er visiteret til. Hvis personen ikke er i stand til at tage et fleksjob, sker placering i match 2 indsatsklar eller match 3 midlertidigt passiv.

...

Gældende regler i retssikkerhedsloven i hele perioden undersøgelsen vedrører

Uddrag af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, som bekendtgjort i lovbekendtgørelse 983 af 8. august 2013 med senere ændringer

...

Kapitel 2
Borgeren

...

Erhvervsrettede foranstaltninger

§ 7 a. Senest 2 uger før en erhvervsrettet foranstaltning hører op, skal kommunalbestyrelsen tage stilling til, om der er behov for yderligere foranstaltninger for at bringe borgeren tilbage til arbejdsmarkedet. Ved vurderingen skal borgeren, egen læge, den faglige organisation, virksomheder m.fl. inddrages.

Stk. 2. Hvis kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om yderligere foranstaltninger, skal disse sættes i værk i umiddelbar tilknytning til ophøret af den nuværende foranstaltning.

...

Kapitel 3 a
Oplysningspligt m.v.

Sagens oplysning m.v.

§ 10. Myndigheden har ansvaret for, at sager, der behandles efter denne lov, er oplyst i tilstrækkeligt omfang til, at myndigheden kan træffe afgørelse.

§ 11. Myndigheden kan anmode personer, der søger om eller får hjælp, om

- 1) at medvirke til at få de oplysninger frem, som er nødvendige for at afgøre, hvilken hjælp de er berettiget til, og
- 2) at lade sig undersøge hos en læge eller blive indlagt til observation og behandling som led i sagsbehandlingen.

Stk. 2. Personer, der får hjælp, har pligt til at oplyse om ændringer, der kan have betydning for hjælpen.

§ 11 a. Myndigheden kan efter forudgående samtykke fra den, der søger om eller får hjælp, forlange, at andre offentlige myndigheder, uddannelsesinstitutioner, sygehuse, læger, psykologer, autoriserede sundhedspersoner i øvrigt og personer, der handler på disses ansvar, arbejdsløsheds-kasser, pengeinstitutter, arbejdsgivere og private, der udfører opgaver for det offentlige, giver oplysninger om den pågældende, der er nødvendige for at behandle sagen. Dette gælder også oplysninger om en persons rent private forhold og andre fortrolige oplysninger, ligesom myndigheden kan indhente lægejournaler, sygehusjournaler eller udskrifter heraf. Myndigheden kan forlange, at der optages retsligt forhør i overensstemmelse med retsplejelovens § 1018, hvis oplysningerne ikke videregives.

Stk. 2. Myndigheden kan uden samtykke til brug for behandlingen af en enkelt sag eller til brug for generel kontrol kræve oplysninger om økonomiske forhold og ferieforhold om den, der ansøger om eller får hjælp, og dennes ægtefælle eller samlever, fra andre offentlige myndigheder samt fra arbejdsløsheds-kasser. Tilsvarende oplysninger kan indhentes om andre husstandsmedlemmer. Oplysninger kan samkøres og sammenstilles med data fra myndighedens egne, andre myndigheders og arbejdsløsheds-kassers it-systemer, når dette er nødvendigt for at kontrollere, om betingelserne for at yde hjælp er opfyldt, herunder med henblik på efterfølgende kontrol af, om der er sket fejl eller misbrug i forbindelse med ydelse af hjælp. Oplysningerne kan indhentes, selv om den person, som oplysningerne vedrører, ikke bor i den kommune, som indhenter oplysningerne.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan uden samtykke fra borgeren forlange at få nødvendige oplysninger om økonomiske forhold fra pengeinstitutter og arbejdsgivere til brug for stikprøvekontrol i sager efter lov om social pension og lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. med henblik på at kontrollere pensionistens indkomst- og formueforhold. Oplysningerne kan sammenstilles med øvrige oplysninger om økonomiske forhold, som kommunen er i besiddelse af med henblik på kontrol af, om der er sket misbrug i forbindelse med udbetaling af social pension.

Stk. 4. Adgang til oplysninger efter stk. 2, som vedrører optjente feriedage, optjent feriegodtgørelse, tidspunktet for afholdelse af ferie og udbetalinger af feriepenge, og som er registreret i Feriekonto, skal ske via den elektroniske adgang, som Feriekonto stiller til rådighed.

Stk. 5. Myndigheden kan få terminaladgang til de nødvendige oplysninger som nævnt i stk. 1 og 2 i indkomstregisteret, jf. § 7 i lov om et indkomstregister. I det omfang oplysningerne som nævnt i stk. 1 eller 2 findes i indkomstregisteret, skal myndigheden indhente oplysningerne herfra, jf. dog stk. 4.

Stk. 6. Ved klage til Ankestyrelsen kan samtykke til at indhente oplysninger efter § 11 a, stk. 1, indhentes ved, at borgeren i den skriftlige bekræftelse af, at en klage er modtaget, bliver gjort opmærksom på, hvilke typer af oplysninger det kan blive nødvendigt at indhente, og får en frist til eventuelt at gøre indsigelse imod dette. Tilsvarende gælder ved Udbetaling Danmarks behandling af sager efter lov om social pension og lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. for personer med bopæl i udlandet.

§ 11 b. Hvis borgeren ikke medvirker, jf. § 11, stk. 1, nr. 1 og 2, eller ikke giver samtykke til, at myndigheden kan indhente oplysninger, jf. § 11 a, stk. 1, skal myndigheden behandle sagen om hjælp på det foreliggende grundlag, medmindre oplysninger kan indhentes uden samtykke, jf. § 11 a, stk. 2, og § 11 c.

...

Forvaltningslovens § 19 og 24 før den 1. juli 2014:

Uddrag af forvaltningslov som bekendtgjort i lovbekendtgørelse nr. 988 af 9. oktober 2012 med senere ændringer:

...

§ 19. Kan en part i en sag ikke antages at være bekendt med, at myndigheden er i besiddelse af bestemte oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, må der ikke træffes afgørelse, før myndigheden har gjort parten bekendt med oplysningerne og givet denne lejlighed til at fremkomme med en udtalelse. Det gælder dog kun, hvis oplysningerne er til ugunst for den pågældende part og er af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Myndigheden kan fastsætte en frist for afgivelsen af den nævnte udtalelse.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke, hvis

- 1) det efter oplysningernes karakter og sagens beskaffenhed må anses for ubetænkeligt at træffe afgørelse i sagen på det foreliggende grundlag,
- 2) udsættelse vil medføre overskridelse af en lovbestemt frist for sagens afgørelse,
- 3) partens interesse i, at sagens afgørelse udsættes, findes at burde vige for væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser, der taler imod en sådan udsættelse,
- 4) parten ikke har ret til aktindsigt efter reglerne i kapitel 4 med hensyn til de pågældende oplysninger,

5) den påtænkte afgørelse vil berøre en videre, ubestemt kreds af personer, virksomheder m.v., eller hvis forelæggelsen af oplysningerne for parten i øvrigt vil være forbundet med væsentlige vanskeligheder, eller

6) der ved lov er fastsat særlige bestemmelser, der sikrer parten adgang til at gøre sig bekendt med grundlaget for den påtænkte afgørelse og til at afgive en udtalelse til sagen, inden afgørelsen træffes.

Stk. 3. Vedkommende minister kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler om, at nærmere angivne sagsområder, hvor bestemmelserne i stk. 2, nr. 1 eller 5, i almindelighed vil finde anvendelse, ikke skal være omfattet af bestemmelsen i stk. 1.

....

§ 24. En begrundelse for en afgørelse skal indeholde en henvisning til de retsregler, i henhold til hvilke afgørelsen er truffet. I det omfang, afgørelsen efter disse regler beror på et administrativt skøn, skal begrundelsen tillige angive de hovedhensyn, der har været bestemmende for skønsudøvelsen.

Stk. 2. Begrundelsen skal endvidere om fornødent indeholde en kort redegørelse for de oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, som er tillagt væsentlig betydning for afgørelsen.

Stk. 3. § 24, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, gælder ikke i de sager, der er nævnt i § 9, stk. 4. Begrundelsens indhold kan i øvrigt begrænses i det omfang, hvori partens interesse i at kunne benytte kendskab til denne til varetagelse af sit tarv findes at burde vige for afgørende hensyn til den pågældende selv eller til andre private eller offentlige interesser, jfr. § 15.

...

Gældende bestemmelser i forvaltningsloven:

Uddrag af forvaltningslov, som bekendtgjort i lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014:

...

Kapitel 5 Partshøring

§ 19. Kan en part ikke antages at være bekendt med, at myndigheden er i besiddelse af bestemte oplysninger om en sags faktiske grundlag eller eksterne faglige vurderinger, må der ikke træffes afgørelse, før myndigheden har gjort parten bekendt med oplysningerne eller vurderingerne og givet denne lejlighed til at fremkomme med en udtalelse. Det gælder dog kun, hvis oplysningerne eller vurderingerne er til ugunst for

den pågældende part og er af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Myndigheden kan fastsætte en frist for afgivelsen af den nævnte udtalelse.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke, hvis

- 1) det efter oplysningernes eller vurderingernes karakter og sagens beskaffenhed må anses for ubetænkeligt at træffe afgørelse i sagen på det foreliggende grundlag,
- 2) udsættelse vil medføre overskridelse af en lovbestemt frist for sagens afgørelse,
- 3) partens interesse i, at sagens afgørelse udsættes, findes at burde vige for væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser, der taler imod en sådan udsættelse,
- 4) parten ikke har ret til aktindsigt efter reglerne i kapitel 4 med hensyn til de pågældende oplysninger,
- 5) den påtænkte afgørelse vil berøre en videre, ubestemt kreds af personer, virksomheder m.v., eller hvis forelæggelsen af oplysningerne eller vurderingerne for parten i øvrigt vil være forbundet med væsentlige vanskeligheder, eller
- 6) der ved lov er fastsat særlige bestemmelser, der sikrer parten adgang til at gøre sig bekendt med grundlaget for den påtænkte afgørelse og til at afgive en udtalelse til sagen, inden afgørelsen træffes.

Stk. 3. Vedkommende minister kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler om, at nærmere angivne sagsområder, hvor bestemmelserne i stk. 2, nr. 1 eller 5, i almindelighed vil finde anvendelse, ikke skal være omfattet af bestemmelsen i stk. 1.

§ 20. I sager, hvor myndigheden efter anmodning fra en part kan ændre afgørelsen, kan myndigheden undlade at foretage partshøring, hvis sagens karakter og hensynet til parten selv taler for det.

Stk. 2. Er partshøring undladt i medfør af stk. 1, skal afgørelsen ledsages af de oplysninger, som parten ellers skulle være gjort bekendt med efter bestemmelsen i § 19. Parten skal samtidig gøres bekendt med adgangen til at få sagen genoptaget. Myndigheden kan fastsætte en frist for fremsættelse af begæring om genoptagelse.

Stk. 3. Hvor adgangen til at påklage den truffe afgørelse til en anden forvaltningsmyndighed er tidsbegrænset og begæringen om sagens genoptagelse fremsættes inden klagefristens udløb, afbrydes klagefristen. Klagefristen løber i så fald videre fra det tidspunkt, hvor den nye afgørelse er meddelt parten, dog med mindst 14 dage.

Retten til at afgive udtalelse

§ 21. Den, der er part i en sag, kan på ethvert tidspunkt af sagens behandling forlange, at sagens afgørelse udsættes, indtil parten har afgivet en udtalelse til sagen. Myndigheden kan fastsætte en frist for afgivelsen af den nævnte udtalelse.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke, hvis

- 1) udsættelse vil medføre overskridelse af en lovbestemt frist for sagens afgørelse,
- 2) partens interesse i, at sagens afgørelse udsættes, findes at burde vige for væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser, der taler imod en sådan udsættelse, eller
- 3) der ved lov er fastsat særlige bestemmelser, der sikrer parten adgang til at afgive en udtalelse til sagen, inden afgørelsen træffes.

Kapitel 6
Begrundelse m.v.

§ 22. En afgørelse skal, når den meddeles skriftligt, være ledsaget af en begrundelse, medmindre afgørelsen fuldt ud giver den pågældende part medhold.

§ 23. Den, der har fået en afgørelse meddelt mundtligt, kan forlange at få en skriftlig begrundelse for afgørelsen, medmindre afgørelsen fuldt ud giver den pågældende part medhold. En begæring herom skal fremsættes over for myndigheden inden 14 dage efter, at parten har modtaget underretning om afgørelsen.

Stk. 2. En begæring om skriftlig begrundelse efter stk. 1 skal besvares snarest muligt. Hvis begæringen ikke er besvaret inden 14 dage efter, at begæringen er modtaget af vedkommende myndighed, skal denne underrette parten om grunden hertil samt om, hvornår begæringen kan forventes besvaret.

§ 24. En begrundelse for en afgørelse skal indeholde en henvisning til de retsregler, i henhold til hvilke afgørelsen er truffet. I det omfang, afgørelsen efter disse regler beror på et administrativt skøn, skal begrundelsen tillige angive de hovedhensyn, der har været bestemmende for skønsudøvelsen.

Stk. 2. Begrundelsen skal endvidere om fornødent indeholde en kort redegørelse for de oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, som er tillagt væsentlig betydning for afgørelsen.

Stk. 3. Stk. 1, 2. pkt., og stk. 2 gælder ikke i de sager, der er nævnt i § 11, stk. 2. Begrundelsens indhold kan i øvrigt begrænses i det omfang, hvori oplysninger kan undtages fra aktindsigt, jf. §§ 15-15 b.

Kapitel 7
Klagevejledning

§ 25. Afgørelser, som kan påklages til anden forvaltningsmyndighed, skal, når de meddeles skriftligt, være ledsaget af en vejledning om klageadgang med angivelse af klageinstans og oplysning om fremgangsmåden ved indgivelse af klage, herunder om eventuel tidsfrist. Det gælder dog ikke, hvis afgørelsen fuldt ud giver den pågældende part medhold.

Stk. 2. Vedkommende minister kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler om, at klagevejledning på nærmere angivne sagsområder, hvor særlige forhold gør sig gældende, kan undlades eller ske på anden måde end nævnt i stk. 1.

...

Bilag 3 Principafgørelser

Principafgørelser

1. Sygedagpengelovens kapitel 6 om visitation og opfølgning

- Ankestyrelsens principafgørelse D-10-00 om opfølgning - personlig samtale - fleksjob - dagpenge
 - o Resume: Der var ikke ret til yderligere dagpenge til en lønmodtager, der var henvist til et fleksjob. Ankestyrelsen fandt, at lønmodtageren burde have været indkaldt til en personlig samtale i forbindelse med opfølgning af sagen. Ankestyrelsen fandt dog ikke, at den manglende personlige samtale kunne medføre ugyldighed for afgørelsen om stop af dagpenge. Ankestyrelsen lagde vægt på, at lønmodtageren havde været i tæt telefonisk kontakt med kommunen under opfølgningen.
- Ankestyrelsens principafgørelse 181-09 om klageadgang - sygedagpenge - opfølgning - visitation
 - o Resume: Beskæftigelsesankenævnet skulle behandle en klage over kommunens valg af visitationskategori som led i opfølgningen i sagen. Begrundelsen var, at klage over indplacering i visitationskategori var indgået som en del af en klage over kommunens afgørelse om at standse udbetalingen af sygedagpenge. I øvrigt var indplacering i visitationskategori en processuel beslutning, som ikke kunne ankes særskilt.
- Ankestyrelsens principafgørelse D-4-02 om uarbejdsdygtighed - bredere vurdering - ugyldighed - begrundelse - opfølgning - opfølgningsplan - skriftlig helhedsvurdering - dagpenge
 - o Resume: De formelle sagsbehandlingsmangler havde konkret ikke haft betydning for kommunens afgørelse om at standse sygedagpengene den 22. december 1999 og skulle således ikke have ugyldighedsvirkning. Ved denne vurdering lagde Ankestyrelsen vægt på, at der på afgørelsestidspunktet ikke længere var materielt grundlag for fortsat udbetaling af sygedagpenge, idet lønmodtageren ikke ud fra en bredere vurdering kunne anses for fuldt uarbejdsdygtig på grund af sygdom, da kommunen traf afgørelse den 8. december 1999.
- Ankestyrelsens principafgørelse D-20-05 om bredere vurdering af uarbejdsdygtighed - mangelfuld sagsbehandling - dagpenge - Højesterets dom
 - o Resume: Sagen drejede sig om, hvorvidt der var grundlag for at ændre eller ophæve Ankestyrelsens afgørelse om ophør af udbetaling af sygedagpenge, fordi lønmodtager ikke ud fra en bredere vurdering var fuldt uarbejdsdygtig på grund af sygdom, og sagsbehandlingen havde været mangelfuld. Højesteret lagde til grund, at kommunen på grundlag af flere opfølgningssamtaler med lønmodtager og af de foreliggende lægelige

oplysninger havde vurderet, at lønmodtager kunne vende tilbage til arbejdsmarkedet uden forudgående revalidering eller iværksættelse af andre erhvervsafklarende foranstaltninger. Højesteret lagde samtidig til grund, at kommunens sagsbehandling havde været mangelfuld, idet der ikke var udarbejdet en skriftlig helhedsvurdering efter retssikkerhedsloven og opfølgingsplan efter den dagældende sygedagpengelov, ligesom der ikke var blevet afholdt det foreskrevne antal opfølgningssamtaler med lønmodtager. Højesteret fandt, at disse mangler ikke i sig selv kunne føre til, at kommunens afgørelse var ugyldig, eller at de havde haft betydning for rigtigheden af kommunens afgørelse. Højesteret fandt, at der i øvrigt ikke var grundlag for at tilsidesætte myndighedernes vurdering af, at lønmodtager ikke længere på grund af sygdom var afskåret fra at påtage sig et passende arbejde - og dermed ikke længere var fuldt uarbejdsdygtig. Højesteret fandt derfor ikke grundlag for at ændre eller ophæve Ankestyrelsens afgørelse. Højesteret frifandt derfor Ankestyrelsen.

2. Generelt om uarbejdsdygtighed

- Ankestyrelsens principafgørelse D-3-95 om sygdom - alkoholisme - dagpenge
 - o Resume: En arbejdsgiver var forpligtet til at udbetale dagpenge i 2-ugers perioden til en medarbejder, der var fuldt uarbejdsdygtig og under behandling for alkoholisme. Udvalget fandt ikke, at sygdommen kunne anses for selvforskyldt. Udvalget fandt således, at alkoholisme efter omstændighederne kan betragtes som en sygdom, der kan give ret til dagpenge, hvis dagpengelovens betingelser i øvrigt er opfyldt.
- Ankestyrelsens principafgørelse D-16-00 om uarbejdsdygtighed - behandling for spillelidenskab - ludomani - dagpenge
 - o Resume: En lønmodtager var ikke berettiget til sygedagpenge under behandling for spillelidenskab på et behandlingshjem, da han ikke kunne anses for at have været fuldt uarbejdsdygtig på grund af sygdom under opholdet
- Ankestyrelsens principafgørelse D-34-05 om uarbejdsdygtig - stofmisbrug - behandling - dagpenge
 - o Resume: Der var ret til sygedagpenge på grund af stofmisbrug, hvis misbruget medførte uarbejdsdygtighed, og hvis stofmisbrugeren modtog den nødvendige lægelige behandling. Sygedagpengene bortfaldt derimod, så længe stofmisbrugeren mod lægens opfordring hertil undlod at modtage lægelig behandling.
- Ankestyrelsens principafgørelse D-5-06 om uarbejdsdygtighed - fortsat jobtræning - overgang til fleksjob og ledighedsydelse - dagpenge
 - o Resume: Retten til sygedagpenge kunne ikke bevares under fortsat jobtræning efter visitation til fleksjob og overgang til ledighedsydelse. Der

forelå ikke længere uarbejdsdygtighed, idet det ikke kunne påregnes, at borgeren ville vende tilbage til arbejdsmarkedet på normale vilkår.

Den lægelige dokumentation

- Ankestyrelsens principafgørelse 141-10 om sygedagpenge - uarbejdsdygtighed - bredere vurdering - under uddannelse
 - o Resume: Ved afgørelsen om at stoppe sygedagpengene skulle en butikselevs uarbejdsdygtighed vurderes i forhold til det arbejdsområde, hun som ledig stod til rådighed for. Sygemeldingen havde varet i over ½ år, og ansættelsesforholdet var bragt til ophør. Kommunens afgørelse om, at kvinden kunne påtage sig andet arbejde, der tilgodeså hendes skånehensyn, var ikke begrundet ud fra sagens oplysninger. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg tiltrådte med denne begrundelse nævnets afgørelse om, at der fortsat var uarbejdsdygtighed.
- Ankestyrelsens principafgørelse D-2-02 om helhedsvurdering - afklarende foranstaltninger - vurdering af uarbejdsdygtighed - væsentlige mangler ved sagsbehandlingen - ugyldighed - dagpenge
 - o Resume: Ankestyrelsen fandt, at det var en væsentlig mangel ved sagsbehandlingen, at kommunen havde vurderet den sygemeldtes uarbejdsdygtighed alene på grundlag af de lægelige oplysninger, og at afgørelsen derfor var ugyldig. Ankestyrelsen lagde vægt på, at der på baggrund af de helbredsmæssige oplysninger samt den sygemeldtes alder og manglende tilknytning til arbejdsmarkedet de seneste par år var behov for en nærmere undersøgelse af hans arbejdsevne ved en arbejdsprøvning eller andre afklarende foranstaltninger, inden der blev truffet afgørelse om hans fortsatte ret til sygedagpenge. Ankestyrelsen henviste endvidere til, at kommunen i forbindelse med dagpengeopfølgningen skal vurdere, om der er behov for optræning, revalidering eller andre former for bistand med henblik på at bevare den sikredes tilknytning til arbejdsmarkedet.
- Ankestyrelsens principafgørelse D-16-04 om arbejdsdygtighed - manglende lægelig dokumentation
 - o Resume: Kommunen kunne ikke standse sygedagpengene med den begrundelse, at der ikke længere forelå fuld uarbejdsdygtighed, da det sidste lægelige materiale var 4 - 6 måneder gammelt. Den sygemeldte havde ved et senere møde i kommunen oplyst, at han fortsat havde mange smerter og bevægeproblemer. Kommunen havde ikke foranlediget yderligere lægeundersøgelse.

Arbejdsevnen

- Ankestyrelsens principafgørelse D-9-05 om uarbejdsdygtighed - arbejdsprøvning - arbejdsevne - dagpenge
 - o Resume: Der forelå fortsat uarbejdsdygtighed i dagpengelovens forstand, når der efter en længere sygeperiode var behov for en nærmere undersøgelse af arbejdsevnen ved en arbejdsprøvning eller andre afklarende foranstaltninger. Ansøgeren var dermed fortsat dagpengeberettiget.
- Ankestyrelsens principafgørelse D-23-05 om uarbejdsdygtighed - arbejdsprøvning - retlig mangel - ressourceprofil - uændret oplysningsgrundlag - dagpenge
 - o Resume: Kommunen kunne ikke standse dagpengeudbetalingen til en lønmodtager, der havde været sygemeldt i 8 måneder, idet oplysningsgrundlaget ikke var ændret efter kommunens beslutning om visitation til arbejdsprøvning, og idet kommunen ikke havde udarbejdet en ajourført ressourceprofil.

Raskmelding

- Ankestyrelsens principafgørelse 177-12 om sygedagpenge - uarbejdsdygtighed - rådighed - A-kasse - udbetaling af arbejdsløshedsdagpenge - raskmelding
 - o Resume: Principafgørelsen fastslår, at det er en betingelse for at modtage sygedagpenge, at man er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom. Kommunen skal efter reglerne foretage en konkret og individuel vurdering af, om borgeren er uarbejdsdygtig i sygedagpengelovens forstand. Kommunen skal foretage en selvstændig vurdering efter sygedagpengeloven, hvilket betyder, at kommunen ikke alene på baggrund af a-kasses rådighedsvurdering kan anse borgeren for arbejdsdygtig i sygedagpengelovens forstand. Det faktum, at borgeren har raskmeldt sig, vil typisk indgå med stor vægt i vurderingen af, om borgeren fortsat er uarbejdsdygtig på grund af sygdom.

Øvrige oplysninger

- Ankestyrelsens principafgørelse 161-10 om uarbejdsdygtighed - refusion - bredere vurdering - opsigelsesperiode
 - o Resume: Arbejdsgiver havde ikke ret til refusion fra det tidspunkt i opsigelsesperioden, hvor sygemeldte var i stand til at passe et andet passende arbejde end det, han var sygemeldt fra. Ved vurderingen af uarbejdsdygtigheden blev der lagt særlig vægt på borgerens egne oplysninger om, at pågældende oplevede positiv fremgang, var begyndt at søge nyt job og mente sig klar til at kunne varetage et job uden det samme ansvarsområde som hos den aktuelle arbejdsgiver.

- Ankestyrelsens principafgørelse 106-10 om sygedagpenge - uarbejdsdygtighed - oplysningsgrundlag
 - o Resume: En oplysning fra ansøgers egen læge om, at ansøger søgte arbejde med skånehensyn, og at han ikke var fuldt uarbejdsdygtig kunne ikke i sig selv medføre en standsning af sygedagpenge, idet der ikke var nærmere redegjort for vurderingen af, at ansøger ikke var fuldt uarbejdsdygtig, ligesom der ikke var redegjort for de nærmere omstændigheder for jobsøgningen. Ankestyrelsen lagde endvidere vægt på ansøgerens oplysninger om, at han ventede på hospitalsundersøgelse, at der ikke var behandlingsmuligheder for sygdommen, at prognosen var usikker og at han syntes, det gik den forkerte vej.

Stop af sygedagpenge

- Ankestyrelsens principafgørelse 32-15 om sygedagpenge - uarbejdsdygtighed - stationær tilstand - revurderingstidspunkt
 - o Resumé: Vurderingen af uarbejdsdygtighed er den samme, uanset om den sker på revurderingstidspunktet eller et andet tidspunkt. En sygemeldt kan derfor kun vurderes arbejdsdygtig på revurderingstidspunktet, hvis der foreligger tilstrækkelige oplysninger, herunder lægelige, som underbygger denne vurdering.

3. Afslag på sygedagpenge fra første fraværsdag

- Ankestyrelsens principafgørelse 83-14 om sygedagpenge - dokumentation uarbejdsdygtighed - udbetalingstidspunkt - procedure ved ansøgning - første fraværsdag
 - o Resumé: Kommunen skal som udgangspunkt påbegynde udbetalingen af sygedagpenge, når kommunen modtager en ansøgning om sygedagpenge, og det er konstateret, at den sygemeldte opfylder de grundlæggende betingelser for udbetaling af sygedagpenge, herunder beskæftigelseskravet. Kommunen skal ikke vente på dokumentation for uarbejdsdygtighed, inden kommunen udbetaler sygedagpenge. Kommunen kan alene udsætte påbegyndelsen af sygedagpengeudbetalingen med henblik på at indhente lægelige akter, hvis der på grund af særlige årsager er væsentlig tvivl om, hvorvidt den sygemeldte er uarbejdsdygtig på grund af sygdom. Hvis efterfølgende lægelige akter viser, at den sygemeldte ikke har været uarbejdsdygtig, skal udbetalingen af sygedagpenge ophøre. Kommunen kan kræve de udbetalte sygedagpenge tilbagebetalt efter sygedagpengelovens § 71, stk. 2, hvis betingelserne herfor er opfyldt.

4. Stop af sygedagpengeudbetalingen efter § 7, stk. 3

Bred vurdering fra første fraværsdag

- Ankestyrelsens principafgørelse 3-15 om sygedagpenge - uarbejdsdygtighed - bredere vurdering - første sygedag
 - o Resumé: Vurderingen af uarbejdsdygtigheden skal ved sygemeldingen foretages i forhold til beskæftigelsen før sygemeldingen. Efter tre måneders sygefravær skal vurderingen af uarbejdsdygtigheden foretages efter en bred vurdering. Det betyder efter praksis, at uarbejdsdygtigheden skal vurderes i forhold til de arbejdsområder, som pågældende på baggrund af sin uddannelse eller arbejdserfaring ville kunne varetage eventuelt efter en kortere oplæring. I særlige tilfælde kan udgangspunktet om, at vurderingen skal foretages efter tre måneder, fraviges. Ved vurdering af uarbejdsdygtigheden på grund af sygdom, kan kommunen som hovedregel ikke fra 1. fraværsdag bedømme uarbejdsdygtigheden på et bredere grundlag end det hidtidige arbejde. Tidligere sygefravær kan som udgangspunkt ikke medregnes ved vurderingen af, om pågældende er uarbejdsdygtig på grund af sygdom. Kommunen kan dog foretage en bred vurdering af uarbejdsdygtigheden fra første sygedag, hvis der er tale om en ny sygemelding få dage efter, kommunen har truffet afgørelse om ophør af udbetaling af sygedagpenge efter en bred vurdering, og hvis pågældende sygemeldes igen fra samme eller lignende arbejde.

Bred vurdering ved arbejdspladsproblemer

- Ankestyrelsens principafgørelse D-4-05 om uarbejdsdygtighed - en vis sygemeldingsperiode - bredere vurdering - dagpenge
 - o Resume: Ankestyrelsen har behandlet to sager til belysning af praksis for overgang til en bredere vurdering af spørgsmålet om uarbejdsdygtighed i tilslutning til Højesterets dom af 27. maj 2004. (Dommen er gengivet i SM D-12-04). Ved sygdom i en kortvarig periode på grund af problemer på arbejdspladsen var der ikke grundlag for at bedømme en lønmodtagers uarbejdsdygtighed på et bredere grundlag end det arbejde, som lønmodtageren var sygemeldt fra og fortsat berettiget til at vende tilbage til. Dette gjaldt som udgangspunkt uanset, om lønmodtageren kunne forventes at vende tilbage til sit arbejde hos den aktuelle arbejdsgiver eller ej. Først efter en vis sygemeldingsperiode var der grundlag for at foretage en bredere bedømmelse af en lønmodtagers uarbejdsdygtighed. I sag nr. 1 havde arbejdsgiver ret til dagpengerefusion for den søgte periode, 28. maj til 15. juni, i forbindelse med lønmodtagers sygefravær på grund af problemer på arbejdspladsen. Lønmodtager havde været sygemeldt siden midten af april måned. Ankestyrelsen fandt ikke, at der i denne kortvarige periode var grundlag for at bedømme lønmodtagers uarbejdsdygtighed på

et bredere grundlag end det hidtidige arbejde. I sag nr. 2 havde arbejdsgiver ikke ret til dagpengerefusion efter den 3. juni i forbindelse med lønmodtagers sygefravær på grund af problemer på arbejdspladsen. Lønmodtager havde været sygemeldt siden den 29. marts. Ankestyrelsen fandt ikke grundlag for at tilsidesætte nævnets skøn, hvorefter der ikke længere var tale om sygdom i en kortvarig periode. Der skulle derfor foretages en bredere bedømmelse af lønmodtagers uarbejdsdygtighed, det vil sige en vurdering af, om han på grund af sygdom også var afskåret fra at påtage sig andet passende arbejde.

- Ankestyrelsens principafgørelse D-8-00 om uarbejdsdygtighed - bredere vurdering - arbejdspladsproblemer - landsretsdom - dagpenge - konkret vurdering - refusion
 - o Resume: Østre Landsret har i en dom afsagt den 19. april 2000 truffet afgørelse i en sag om refusion for løn udbetalt til en medarbejder, der havde sygemeldt sig på grund af arbejdspladsproblemer. Retten fandt, at principperne om bredere vurdering af uarbejdsdygtighed i dagpengevejledningens punkt 23 og 24 også måtte gælde for sygefravær begrundet i samarbejdsproblemer på en arbejdsplads. Der kan således som udgangspunkt ikke allerede fra starten af en sygeperiode stilles krav om, at en lønmodtagers uarbejdsdygtighed skal bedømmes uafhængigt af den pågældendes ansættelsesforhold. I disse tilfælde er der også behov for, at parterne kan tage stilling til, hvorledes problemerne, der forårsager sygefraværet bedst kan løses, uden at retten til dagpenge eller refusion heraf fortabes, fordi lønmodtageren findes at kunne påtage sig arbejde andetsteds. Efter en konkret vurdering ændrede landsretten Dagpengeudvalgets afgørelse og fandt arbejdsgiveren berettiget til refusion i perioden 26. november 1997 (efter udløbet af 2-ugers perioden) til den 28. december 1997. Retten lagde til grund, at det var ubestridt, at lønmodtageren under sit 6 ugers sygefravær var fuldt uarbejdsdygtig i forhold til arbejdsgiveren. Lønmodtageren tilkendegav over for arbejdsgiveren, at hun ville vende tilbage til sit arbejde, hvilket hun også gjorde. Lønmodtageren opfyldte derfor kravet i dagpengelovens § 5 om at være fuldt uarbejdsdygtig, idet der for den pågældende sygeperiode ikke havde været grundlag for at vurdere hendes uarbejdsdygtighed uafhængigt af hendes bestående ansættelsesforhold.
- Ankestyrelsens principafgørelse D-9-08 om uarbejdsdygtighed - forhold på virksomheden - bredere vurdering - særlig grund - refusion - sygedagpenge
 - o Resume: Arbejdsgiveren havde ret til refusion af sygedagpenge indtil den dato, hvor lønmodtageren af arbejdsgiveren var blevet ubetinget fritstillet, og hvor hun således kunne påtage sig arbejde i en anden virksomhed. Lønmodtageren var sygemeldt, men ifølge lægeerklæring kun i forhold til den virksomhed, der fritstillede hende. Der var i denne situation særlig grund til at anlægge en bredere vurdering på et tidligere tidspunkt end efter 3 måneders sygefravær.

Den brede vurdering i forhold til selvstændige

- Ankestyrelsens principafgørelse 2-15 om sygedagpenge - uarbejdsdygtighed - bredere vurdering - selvstændig
 - o Resumé: Efter tre måneders sygefravær skal vurderingen af uarbejdsdygtigheden foretages efter en bred vurdering. Det betyder efter praksis, at uarbejdsdygtigheden skal vurderes i forhold til de arbejdsområder, som pågældende på baggrund af sin uddannelse eller arbejds erfaring ville kunne varetage eventuelt efter en kortere oplæring. Vurderingen af, om en selvstændig er uarbejdsdygtig efter en bred vurdering, skal foretages ud fra samme vilkår som for en lønmodtager. Udbetalingen af sygedagpenge til en selvstændig kan ikke standses efter en bred vurdering, inden der er gået tre måneder, alene med henvisning til at den selvstændige kan varetage et andet arbejde. Det vil dog for selvstændige, i lighed med lønmodtagere, i særlige tilfælde være muligt at fravige udgangspunktet om, at den brede vurdering skal foretages efter tre måneder. Kommunen skal tage stilling til, om der er grundlag for at yde nedsatte dagpenge, hvis den selvstændige kan genoptage arbejdet delvist. Kommunen kunne i den aktuelle sag standse udbetalingen af sygedagpenge til en selvstændig efter en bred vurdering af uarbejdsdygtigheden efter tre måneders sygemelding. Der var ikke særlige grunde, der talte for et andet tidspunkt for vurderingen. Der var ikke behov for gennemførelse af en arbejdsprøvning, da skånehensynene i forhold til at undgå arbejde i uheldsmæssige stillinger var kendte. Helbredstilstanden var ikke til hinder for, at pågældende kunne varetage et andet arbejde med de nævnte skånehensyn samtidigt med, at hun skulle til yderligere undersøgelser.

Den brede vurdering ved specielt erhverv

- Ankestyrelsens principafgørelse D-28-08 om sygedagpenge - konkret vurdering - refusion - uarbejdsdygtighed - bredere vurdering - professionelle sportsudøvere
 - o Resume: En sygemeldt i specielt erhverv skulle vurderes i forhold til sit uddannelses- og beskæftigelsesmæssige område, når sygdommen alene var hindrende i forhold til det specielle erhverv. Det forhold, at der var tale om et specielt snævert erhvervsområde i form af professionel sportsudøver med fuldtidskontrakt i det konkrete tilfælde, kunne ikke anses for særlig grund til ikke at foretage en bredere vurdering.

5. Stop af sygedagpengeudbetalingen efter § 7, stk. 5 – stationær tilstand

Kommunens vurdering af arbejdsevnen

- Ankestyrelsens principafgørelse D-2-02 om helhedsvurdering - afklarende foranstaltninger - vurdering af uarbejdsdygtighed - væsentlige mangler ved sagsbehandlingen - ugyldighed - dagpenge
 - o Resume: Ankestyrelsen fandt, at det var en væsentlig mangel ved sagsbehandlingen, at kommunen havde vurderet den sygemeldtes uarbejdsdygtighed alene på grundlag af de lægelige oplysninger, og at afgørelsen derfor var ugyldig. Ankestyrelsen lagde vægt på, at der på baggrund af de helbredsmæssige oplysninger samt den sygemeldtes alder og manglende tilknytning til arbejdsmarkedet de seneste par år var behov for en nærmere undersøgelse af hans arbejdsevne ved en arbejdsprøvning eller andre afklarende foranstaltninger, inden der blev truffet afgørelse om hans fortsatte ret til sygedagpenge. Ankestyrelsen henviste endvidere til at kommunen i forbindelse med dagpengeopfølgningen skal vurdere, om der er behov for optræning, revalidering eller andre former for bistand med henblik på at bevare den sikredes tilknytning til arbejdsmarkedet.
- Ankestyrelsens principafgørelse D-9-05 om uarbejdsdygtighed - arbejdsprøvning - arbejdsevne – dagpenge
 - o Resume: Der forelå fortsat uarbejdsdygtighed i dagpengelovens forstand, når der efter en længere sygeperiode var behov for en nærmere undersøgelse af arbejdsevnen ved en arbejdsprøvning eller andre afklarende foranstaltninger. Ansøgeren var dermed fortsat dagpengeberettiget. Der var ikke ret til hjælp til revalidering, idet der ikke på det foreliggende grundlag fandtes, at der skulle iværksætte en egentlig revalidering, men alene en arbejdsprøvning.
- Ankestyrelsens principafgørelse D-14-08 om garantiforskrift - ophør af erhvervsrettet foranstaltning - standsning - sygedagpenge - ugyldighed - yderligere foranstaltninger
 - o Resume: Kommunens afgørelse om standsning af sygedagpenge var ugyldig, idet der ikke forud for afgørelsen var taget stilling til, om der var behov for yderligere foranstaltninger for at bringe borgeren tilbage på arbejdsmarkedet. Sagen blev derfor hjemvist til kommunen. Standsning af sygedagpenge er ophør af en erhvervsrettet foranstaltning. Bestemmelsen i retssikkerhedsloven om ophør af erhvervsrettede foranstaltninger har karakter af en garantiforskrift. Ved manglende overholdelse af en garantiforskrift er der en formodning for, at afgørelsen indholdsmæssigt er påvirket.

- Ankestyrelsens principafgørelse 32-15 om sygedagpenge - uarbejdsdygtighed - stationær tilstand – revurderingstidspunkt
 - o Resumé: Sygedagpengeudbetalingen ophører helt den dag, hvor lønmodtageren eller den selvstændige erhvervsdrivende er helt arbejdsdygtig, og delvist den dag, hvor pågældende er delvist arbejdsdygtig. Udbetalingen kan ifølge sygedagpengelovens § 7, stk. 5, 2. pkt., ophøre tidligere, når den sygemeldtes helbredstilstand er stationær, og kommunen efter en individuel, konkret vurdering af personens arbejdsevne skønner, at den sygemeldte ikke er berettiget til revalidering, ressourceforløb eller visitation til fleksjob eller førtidspension. Kommunen kan ikke standse sygedagpengeudbetalingen alene med den begrundelse, at den sygemeldte vil kunne stille sig til rådighed på det ordinære arbejdsmarked på deltid. Det er en forudsætning, at den helbredsmæssige tilstand er stationær, og at det er afklaret, at den sygemeldte ikke har behov for revalidering, ressourceforløb eller visitation til fleksjob eller førtidspension.

6. Retssikkerhedslovens § 7a

- Ankestyrelsens principafgørelse D-14-03 om ophør af erhvervsrettet foranstaltning - hjemvisning - dagpenge - standsning
 - o Resume: Ankestyrelsen fandt, at standsning af sygedagpenge indebærer ophør af en erhvervsrettet foranstaltning. Nævnet burde derfor have inddraget retssikkerhedslovens § 7a i behandlingen af en klage over standsning af dagpenge. Ankestyrelsen lagde vægt på, at bestemmelsen skulle sikre, at personer, der har en arbejdsevne, som muliggør en tilknytning til arbejdsmarkedet, også reelt får mulighed for at bruge deres ressourcer gennem et arbejde. Der skal derfor sikres en sammenhæng i indsatsen til personer, som har behov for hjælp, fx ved ophør af sygedagpenge, således at kommunen før ophør af en foranstaltning skal sikre sig, hvad der videre skal ske i relation til udnyttelse af arbejdsevnen. Sagen blev hjemvist til nævnet til vurdering af, om kommunen havde overholdt denne sagsbehandlingsregel, og hvad konsekvensen skulle være, hvis forskriften ikke var overholdt.
- Ankestyrelsens principafgørelse D-14-08 om garantiforskrift - ophør af erhvervsrettet foranstaltning - standsning - sygedagpenge - ugyldighed - yderligere foranstaltninger
 - o Resume: Kommunens afgørelse om standsning af sygedagpenge var ugyldig, idet der ikke forud for afgørelsen var taget stilling til, om der var behov for yderligere foranstaltninger for at bringe borgeren tilbage på arbejdsmarkedet. Sagen blev derfor hjemvist til kommunen. Standsning af sygedagpenge er ophør af en erhvervsrettet

foranstaltning. Bestemmelsen i retssikkerhedsloven om ophør af erhvervsrettede foranstaltninger har karakter af en garantiforskrift. Ved manglende overholdelse af en garantiforskrift er der en formodning for, at afgørelsen indholdsmæssigt er påvirket.

7. Formaliteterne

- Ankestyrelsens principafgørelse 122-11 om klageberettiget - kompetence - kompetence til at klage – kommune
 - o En kommune kan ikke klage over en afgørelse fra samme kommune. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg fandt, at en kommunal arbejdsgiver ikke havde den fornødne retlige interesse, når klagen angik afgørelse truffet af sygedagpengekontoret i samme kommune, idet begge arbejdede og traf afgørelser under delegation fra samme kommunalbestyrelse og således var en del af samme enhedsforvaltning.
- Ankestyrelsens principafgørelse 75-15 om sygedagpenge - Højesteretsdom - gyldig afgørelse - tilbagevirkende kraft - genoptagelse - forældelse – modregning
 - o Udbetalingen af sygedagpenge kan først standses efter sygedagpengelovens § 24, stk. 1, jf. § 27, stk. 1, når der er truffet en gyldig afgørelse. Udbetalingen af sygedagpenge standses ikke automatisk på revurderingstidspunktet (tidligere varighedsbegrænsningens udløb) eller ved udløbet af en af forlængelsesmulighederne. Kommunen skal, forinden udbetalingen af sygedagpenge standses, have vurderet og besluttet, om der er grundlag for at forlænge sygedagpengeperioden eller for at iværksætte revalidering, ressourceforløb, visitere til fleksjob eller tilkende førtidspension. Hvis en kommune ikke inden revurderingstidspunktet (tidligere varighedsbegrænsningens udløb) eller inden udløbet af en af forlængelsesmulighederne har truffet afgørelse om, at sygedagpengeudbetalingen skal ophøre, fortsætter udbetalingen af sygedagpenge, indtil kommunen har truffet en gyldig afgørelse om standsning af sygedagpenge. Der er ikke hjemmel til at træffe afgørelse med tilbagevirkende kraft efter sygedagpengelovens § 24, stk. 1, jf. § 27, stk. 1. Udbetalingen af sygedagpenge kan dog standses med tilbagevirkende kraft, hvis borgeren f.eks. har raskmeldt sig, genoptaget sit arbejde, stillet sig til rådighed for A-kassen, eller er påbegyndt uddannelse. I disse situationer er betingelserne for at modtage sygedagpenge ikke længere til stede, borgeren vidste eller burde vide dette, og borgeren har derfor ikke haft en berettiget forventning om fortsat at modtage sygedagpenge. Tilsvarende gælder, hvis der foreligger omstændigheder, som kan medføre tilbagebetaling efter sygedagpengelovens § 71, det vil sige at borgeren uberettiget mod bedre vidende har modtaget sygedagpenge.

Bilag 4 Kommunefordelte resultater

Table 1 Sagens afgørelse fordelt på kommuner. Antal sager

	Ja, afgørelsen er i overensstemmelse med regler og praksis	Nej, afgørelsen ville blive ændret eller sagen hjemvist, hvis det havde været en klagesag	I alt
Esbjerg Kommune	8	1	9
Fredericia Kommune	4	2	6
Frederikssund Kommune	6	0	6
Herlev Kommune	8	0	8
Herning Kommune	9	0	9
Holstebro Kommune	7	0	7
Hjørring Kommune	5	1	6
Københavns Kommune	8	2	10
Køge Kommune	4	0	4
Odense Kommune	4	3	7
Silkeborg Kommune	4	0	4
Thisted Kommune	1	1	2
Vejle Kommune	9	1	10
Viborg Kommune	5	2	7
Vordingborg Kommune	7	3	10
Aabenraa Kommune	9	1	10
I alt	98	17	115

Table 2 Sagens oplysning fordelt på kommuner. Antal sager

	Ingen oplysninger mangler	Enkelte mindre væsentlige oplysninger mangler	Afgørende oplysninger mangler	I alt
Esbjerg Kommune	5	3	1	9
Fredericia Kommune	3	1	2	6
Frederikssund Kommune	0	6	0	6
Herlev Kommune	6	2	0	8
Herning Kommune	8	1	0	9
Holstebro Kommune	7	0	0	7
Hjørring Kommune	5	0	1	6
Københavns Kommune	5	4	1	10
Køge Kommune	3	1	0	4
Odense Kommune	5	0	2	7
Silkeborg Kommune	3	1	0	4
Thisted Kommune	1	0	1	2
Vejle Kommune	7	2	1	10
Viborg Kommune	4	1	2	7
Vordingborg Kommune	7	0	3	10
Aabenraa Kommune	8	2	0	10
I alt	77	24	14	115

Bilag 5 Indkaldelsesbreve

5.1 Indkaldelsesbrev udsendt den 11. august 2015

Att. Chefen for sygedagpengeafdelingen

Deltagelse i praksisundersøgelse om uarbejdsdygtighed efter sygedagpengeloven

Ankestyrelsen gennemfører en praksisundersøgelse om uarbejdsdygtighed efter sygedagpengeloven.

Vi anmoder derfor kommunen om at indsende 10 sager, så de er Ankestyrelsen i hænde senest

fredag den 2. september 2015

Af hensyn til den fremtidige dialog om praksisundersøgelsen skal Ankestyrelsen bede om, at der udpeges en kontaktperson i kommunen. Navn, e-mail og tlf.nr. bedes indberettet til Ankestyrelsen hurtigst muligt på XXXX@ast.dk mærket "Uarbejdsdygtighed Praksisundersøgelse – kontaktoplysninger" i emnefeltet.

Undersøgelsens fokus

Undersøgelsens fokus vil være sager, hvor

- 1) kommunen ved ansøgning om sygedagpenge efter en § 7-vurdering giver afslag på udbetaling af sygedagpenge.
- 2) kommunen efter en § 7-vurdering stopper udbetaling af sygedagpenge.

Sager, der indkaldes

Vi skal anmode kommunen om at indsende 10 sager, heraf:

- To sager, hvor kommunen giver afslag på ansøgning om sygedagpenge efter en § 7-vurdering (udbetalingen påbegyndes aldrig)
- To sager, hvor kommunen standser udbetalingen til en lønmodtager, der er i beskæftigelse, efter sygedagpengelovens § 7, stk. 3
- To sager, hvor kommunen standser udbetalingen efter sygedagpengelovens § 7, stk. 4
- Fire sager, hvor kommunen standser udbetalingen efter sygedagpengelovens § 7, stk. 5

For at sikre en tilfældig udvælgelse af sagerne skal kommunerne udvælge sagerne, så de vedrører de 10 seneste afgørelser truffet før den 1. juli 2015 og er fordelt på sagskategorierne, der er beskrevet ovenfor.

Sagerne må ikke være anket og videresendt til Ankestyrelsen med henblik på behandling. Sager, hvor afgørelsen efter remonstration er ændret, og sagen herefter ikke er videresendt til Ankestyrelsen, indgår i undersøgelsen.

Akter, der ønskes indsendt

Samtlige akter i sagerne bedes indsendt. Vi beder kommunen om at være særlig opmærksom på at indsende akter fra hele forløbet af sagsbehandlingen, herunder oplysninger i fortegnelser over akter, der kan være relevante.

Vi beder endvidere kommunen om at medsende akter, der måtte være indkommet på sagen i tidsrummet mellem datoen for kommunens afgørelse og frem til datoen for Ankestyrelsens indkaldelsesbrev, som er den 11. august 2015.

Vi har medsendt en afkrydsningsliste over de akter, som kommunen bedes indsende, se *bilag 2*. Akterne skal indsendes i den rækkefølge, der er angivet på afkrydsningslisten.

Vi henleder opmærksomheden på, at vi ved undersøgelsen vil lægge til grund, at vi har modtaget samtlige sagsakter, og at vi derfor kan bedømme sagen på samme grundlag, som kommunen har haft. Vi retter ikke efterfølgende henvendelse til kommunen om eventuelle manglende akter, hvilket kan få indflydelse på vurderingen af kommunens afgørelse.

Kommunen anmodes endvidere om at udfylde og vedlægge et forsideskema til hver af de udtagne sager. Se *bilag 1*.

Sagerne bedes indsendt elektronisk ved anvendelse af følgende procedure:

- Send sagerne krypteret til: sikkermail.aalborg@ast.dk
- Udfyld emnefeltet med "att. Uarbejdsdygtighed – Praksisundersøgelse".
OBS: Det er vigtigt, at kommunen ikke skriver personfølsomme oplysninger (som borgers navn og cpr-nummer) i emnefeltet, da dette ikke er krypteret.
- Send sagens akter i PDF-format. Vi foretrækker, at akterne er samlet i ét dokument, men vi kan godt håndtere flere PDF-dokumenter pr. sag.

Husk eventuelt at scanne ikke-digitale akter ind.

- Send én sag pr. mail.

Vær dog opmærksomme på, at vores sikre mail har en begrænsning på 25 mb pr. mail. Fylder mailen mere end 25 mb, kan vi ikke modtage den. Hvis sagen er meget stor, bør I derfor tjekke, at den ikke overskrider denne grænse. Overskrides grænsen, skal sagen sendes i flere mails.

Hvis det er nødvendigt at sende flere mails, laves en tilføjelse til ovenstående standard i emnefeltet, eksempelvis "att. Uarbejdsdygtighed – Praksisundersøgelse – sag 1, del 1 af 3".

Vi sender en bekræftelse til jer, når vi har modtaget sagerne.

Undersøgelsens omfang

Undersøgelsen gennemføres i 12 kommuner, og der indkaldes i alt 120 sager. En samlet oversigt over kommunerne i undersøgelsen fremgår af *bilag 3*.

Metode og opfølgning

Praksisundersøgelsen omfatter et mindre antal afgørelser fra hver kommune, og undersøgelsen sigter dermed ikke på at vurdere praksis i den enkelte kommune. Kommunerne vil blive vurderet under ét. Ankestyrelsen vil dog give en konkret tilbagemelding på de enkelte sager, når den foreløbige afrapportering sendes til kommunerne.

Det forventes, at resultaterne fra undersøgelsen vil kunne præsenteres for de deltagende kommuner i 1. kvartal 2016. Den endelige rapport om undersøgelsen vil først herefter blive offentliggjort. Undersøgelsen vil desuden blive offentliggjort på Ankestyrelsens hjemmeside.

Udvælgelse af kommuner

Formålet med praksisundersøgelser er at give et repræsentativt billede af praksis og administration i kommunerne, og praksisundersøgelserne bygger på en tilfældig udvælgelse af kommuner, således at alle kommuner over en årrække bliver udvalgt til at deltage i Ankestyrelsens undersøgelser af sagsbehandlingen indenfor social- og beskæftigelsesområdet.

Yderligere information om Ankestyrelsens praksisundersøgelser findes på Ankestyrelsens hjemmeside www.ast.dk.

Eventuelle spørgsmål vedrørende indsendelse af sagerne bedes rettet til XXXX, tlf. XXXX eller e-mail XXXX@ast.dk.

Med venlig hilsen
XXXX

Bilag 1

FORSIDESKEMA TIL HVER SAG

Praksisundersøgelse om uarbejdsdygtighed efter sygedagpengeloven

Kommunenavn:

Borgers navn:

Fødselsdato (ddmmåå):

Første sygedag:

Tidspunkt for standsning af sygedagpengeudbetaling:

Evt. beskæftigelse:

Diagnose:

Afklaringsforløb:

Ja	
- Hvis ja, angives hvor og i hvilken periode	
Nej	

Hvad drejer sagen sig om? (Sæt kun ét kryds)

Afslag på ansøgning om sygedagpenge efter en § 7-vurdering	
Stop af sygedagpenge til lønmodtager efter § 7, stk. 3	
Stop af sygedagpenge efter § 7, stk. 4	
Stop af sygedagpenge efter § 7, stk. 5	

Eventuelle bemærkninger:

BILAG 2

Afkrydsningsliste

Akter, der ønskes indsendt:

- Forsideskema
- Kommunens afgørelse
- Eventuelle partshøringsbemærkninger
- Partshøring
- Eventuelle breve sendt til arbejdsgiver (herunder f.eks. afgørelse og partshøring)
- Eventuelle afgørelser om forlængelse af sygedagpengere retten
- Helbredsmæssige oplysninger (i kronologisk rækkefølge)
- Kommunens anmodninger om lægeerklæringer (LÆ 121 mv.)
- Kommunens interne journalrapport
- Opfølgingsplaner
- Oplysningskema
- Øvrige akter, herunder f.eks. opfølgninger/evalueringer fra eventuelle afholdte praktikker
- Hvis sygedagpengene standses efter en § 7-vurdering på revurderingstidspunktet eller kort tid¹ før dette, ønskes revurderingstidspunktet oplyst
- Akter, der måtte være indkommet i tidsrummet mellem datoen for kommunens afgørelse og frem til datoen for Ankestyrelsens indkaldelsesbrev.

Akterne i sagen **ønskes indsendt i den ovenfor angivne rækkefølge.**

¹ Kort tid før skal forstås som op til en kalendermåned før den dato, revurderingstidspunktet ville være indtrådt

BILAG 3

Kommuner, der deltager i praksisundersøgelsen

Københavns Kommune
Herlev Kommune
Frederikssund Kommune
Køge Kommune
Vordingborg Kommune
Odense Kommune
Aabenraa Kommune
Fredericia Kommune
Vejle Kommune
Silkeborg Kommune
Viborg Kommune
Thisted Kommune

5.2 Indkaldelsesbrev udsendt den 16. september 2015

Att. Chefen for sygedagpengeafdelingen

Deltagelse i praksisundersøgelse om uarbejdsdygtighed efter sygedagpengeloven

Ankestyrelsen gennemfører en praksisundersøgelse om uarbejdsdygtighed efter sygedagpengeloven.

Vi anmoder derfor kommunen om at indsende 10 sager, så de er Ankestyrelsen i hænde senest

Onsdag den 30. september 2015

Af hensyn til den fremtidige dialog om praksisundersøgelsen skal Ankestyrelsen bede om, at der udpeges en kontaktperson i kommunen. Navn, e-mail og tlf.nr. bedes indberettet til Ankestyrelsen hurtigst muligt på XXXX@ast.dk mærket "Uarbejdsdygtighed Praksisundersøgelse – kontaktoplysninger" i emnefeltet.

Undersøgelsens fokus

Undersøgelsens fokus vil være sager, hvor

- 3) kommunen ved ansøgning om sygedagpenge efter en § 7-vurdering giver afslag på udbetaling af sygedagpenge.
- 4) kommunen efter en § 7-vurdering stopper udbetaling af sygedagpenge.

Sager, der indkaldes

Vi skal anmode kommunen om at indsende 10 sager, heraf:

- To sager, hvor kommunen giver afslag på ansøgning om sygedagpenge efter en § 7-vurdering (udbetalingen påbegyndes aldrig)
- To sager, hvor kommunen standser udbetalingen til en lønmodtager, der er i beskæftigelse, efter sygedagpengelovens § 7, stk. 3
- To sager, hvor kommunen standser udbetalingen efter sygedagpengelovens § 7, stk. 4
- Fire sager, hvor kommunen standser udbetalingen efter sygedagpengelovens § 7, stk. 5

For at sikre en tilfældig udvælgelse af sagerne skal kommunerne udvælge sagerne, så de vedrører de 10 seneste afgørelser truffet før den 1. juli 2015 og er fordelt på sagskategorierne, der er beskrevet ovenfor.

Sagerne må ikke være anket og videresendt til Ankestyrelsen med henblik på behandling. Sager, hvor afgørelsen efter remonstration er ændret, og sagen herefter ikke er videresendt til Ankestyrelsen, indgår i undersøgelsen.

Akter, der ønskes indsendt

Samtlige akter i sagerne bedes indsendt. Vi beder kommunen om at være særlig opmærksom på at indsende akter fra hele forløbet af sagsbehandlingen, herunder oplysninger i fortegnelser over akter, der kan være relevante.

Vi beder endvidere kommunen om at medsende akter, der måtte være indkommet på sagen i tidsrummet mellem datoen for kommunens afgørelse og frem til datoen for Ankestyrelsens indkaldelsesbrev, som er den 16. september 2015.

Vi har medsendt en afkrydsningsliste over de akter, som kommunen bedes indsende, se *bilag 2*. Akterne skal indsendes i den rækkefølge, der er angivet på afkrydsningslisten.

Vi henleder opmærksomheden på, at vi ved undersøgelsen vil lægge til grund, at vi har modtaget samtlige sagsakter, og at vi derfor kan bedømme sagen på samme grundlag, som kommunen har haft. Vi retter ikke efterfølgende henvendelse til kommunen om eventuelle manglende akter, hvilket kan få indflydelse på vurderingen af kommunens afgørelse.

Kommunen anmodes endvidere om at udfylde og vedlægge et forsideskema til hver af de udtagne sager. Se *bilag 1*.

Sagerne bedes indsendt elektronisk ved anvendelse af følgende procedure:

- Send sagerne krypteret til: sikkermail.aalborg@ast.dk
- Udfyld emnefeltet med "att. Uarbejdsdygtighed – Praksisundersøgelse".
OBS: Det er vigtigt, at kommunen ikke skriver personfølsomme oplysninger (som borgers navn og cpr-nummer) i emnefeltet, da dette ikke er krypteret.
- Send sagens akter i PDF-format. Vi foretrækker, at akterne er samlet i ét dokument, men vi kan godt håndtere flere PDF-dokumenter pr. sag.

Husk eventuelt at scanne ikke-digitale akter ind.

- Send én sag pr. mail.

Vær dog opmærksomme på, at vores sikre mail har en begrænsning på 25 mb pr. mail. Fylder mailen mere end 25 mb, kan vi ikke modtage den. Hvis sagen er meget stor, bør I derfor tjekke, at den ikke overskrider denne grænse. Overskrides grænsen, skal sagen sendes i flere mails.

Hvis det er nødvendigt at sende flere mails, laves en tilføjelse til ovenstående standard i emnefeltet, eksempelvis "att. Uarbejdsdygtighed – Praksisundersøgelse – sag 1, del 1 af 3".

Vi sender en bekræftelse til jer, når vi har modtaget sagerne.

Undersøgelsens omfang

Ankestyrelsen har den 11. august 2015 indkaldt i alt 120 sager fra i alt 12 kommuner. Da det ikke har været muligt at indsamle 120 sager i forbindelse med første indkaldelse, har Ankestyrelsen besluttet at indkalde yderligere 40 sager fra i alt 4 kommuner. En samlet oversigt over kommunerne i undersøgelsen fremgår af *bilag 3*.

Metode og opfølgning

Praksisundersøgelsen omfatter et mindre antal afgørelser fra hver kommune, og undersøgelsen sigter dermed ikke på at vurdere praksis i den enkelte kommune. Kommunerne vil blive vurderet under ét. Ankestyrelsen vil dog give en konkret tilbagemelding på de enkelte sager, når den foreløbige afrapportering sendes til kommunerne.

Det forventes, at resultaterne fra undersøgelsen vil kunne præsenteres for de deltagende kommuner i 1. kvartal 2016. Den endelige rapport om undersøgelsen vil først herefter blive offentliggjort. Undersøgelsen vil desuden blive offentliggjort på Ankestyrelsens hjemmeside.

Udvælgelse af kommuner

Formålet med praksisundersøgelser er at give et repræsentativt billede af praksis og administration i kommunerne, og praksisundersøgelserne bygger på en tilfældig udvælgelse af kommuner, således at alle kommuner over en årrække bliver udvalgt til at deltage i Ankestyrelsens undersøgelser af sagsbehandlingen indenfor social- og beskæftigelsesområdet.

Yderligere information om Ankestyrelsens praksisundersøgelser findes på Ankestyrelsens hjemmeside www.ast.dk.

Eventuelle spørgsmål vedrørende indsendelse af sagerne bedes rettet til XXXX, tlf. XXXX eller e-mail XXXX@ast.dk.

Med venlig hilsen
XXXX

Bilag 1

FORSIDESKEMA TIL HVER SAG

Praksisundersøgelse om uarbejdsdygtighed efter sygedagpengeloven

Kommunenavn:

Borgers navn:

Fødselsdato (ddmmåå):

Første sygedag:

Tidspunkt for standsning af sygedagpengeudbetaling:

Eventuelt revurderingstidspunkt:

Evt. beskæftigelse:

Har arbejdsgiver modtaget refusion:

Diagnose:

Afklaringsforløb:

Ja	
- Hvis ja, angives hvor og i hvilken periode	
Nej	

Hvad drejer sagen sig om? (Sæt kun ét kryds)

Afslag på ansøgning om sygedagpenge efter en § 7-vurdering	
Stop af sygedagpenge til lønmodtager efter § 7, stk. 3	
Stop af sygedagpenge efter § 7, stk. 4	
Stop af sygedagpenge efter § 7, stk. 5	

Eventuelle bemærkninger:

BILAG 2

Afkrydsningsliste

Akter, der ønskes indsendt:

- Forsideskema
- Kommunens afgørelse
- Eventuelle partshøringsbemærkninger
- Partshøring
- Eventuelle breve sendt til arbejdsgiver (herunder f.eks. afgørelse og partshøring)
- Eventuelle afgørelser om forlængelse af sygedagpengeretten
- Helbredsmæssige oplysninger (i kronologisk rækkefølge)
- Kommunens anmodninger om lægeerklæringer (LÆ 121 mv.)
- Kommunens interne journalrapport
- Opfølgingsplaner
- Oplysningskema
- Øvrige akter, herunder f.eks. opfølgninger/evalueringer fra eventuelle afholdte praktikker
- Hvis sygedagpengene standses efter en § 7-vurdering på revurderingstidspunktet eller kort tid² før dette, ønskes revurderingstidspunktet oplyst
- Akter, der måtte være indkommet i tidsrummet mellem datoen for kommunens afgørelse og frem til datoen for Ankestyrelsens indkaldelsesbrev.

Akterne i sagen **ønskes indsendt i den ovenfor angivne rækkefølge.**

² Kort tid før skal forstås som op til en kalendermåned før den dato, revurderingstidspunktet ville være indtrådt

BILAG 3

Kommuner, der deltager i praksisundersøgelsen

Københavns Kommune
Herlev Kommune
Frederikssund Kommune
Køge Kommune
Vordingborg Kommune
Odense Kommune
Aabenraa Kommune
Fredericia Kommune
Vejle Kommune
Silkeborg Kommune
Viborg Kommune
Thisted Kommune
Herning Kommune
Hjørring Kommune
Holstebro Kommune
Esbjerg Kommune

Bilag 6 Måleskema

Kommunenavn

- (16) Esbjerg Kommune
- (6) Fredericia Kommune
- (7) Frederikssund Kommune
- (8) Herlev Kommune
- (13) Herning Kommune
- (15) Holstebro Kommune
- (14) Hjørring Kommune
- (1) Københavns Kommune
- (4) Køge Kommune
- (2) Odense Kommune
- (9) Silkeborg Kommune
- (10) Thisted Kommune
- (3) Vejle Kommune
- (11) Viborg Kommune
- (5) Vordingborg Kommune
- (12) Aabenraa Kommune

Kommunenr.

Sagsnr.

Sagsbehandler (skriv dine initialer)

1. Grundoplysninger

1.1. Borgerens fødselsdato(ddmmåå)

1.2. Køn

- (1) Mand
(2) Kvinde

2. Oplysninger om kommunens afgørelse

2.1. Dato for kommunens afgørelse

- (1) Dato _____
(2) Uoplyst

2.1. Bemærkninger

2.2. Hvad går kommunens afgørelse ud på?

- (1) Afslag efter § 7 på ansøgning om sygedagpenge (der tænkes her på de tilfælde, der er omfattet af principafgørelse 83-14). Altså hvor kommunen giver afslag på sygedagpenge uden at påbegynde sygedagpengeudbetalingen)
- (2) Stop af sygedagpenge til en lønmodtager efter § 7, stk. 3
- (3) Stop af sygedagpenge efter § 7, stk. 4
- (4) Stop af sygedagpenge efter § 7, stk. 5

2.2. Bemærkninger

3. Den materielle vurdering af kommunens afgørelse

3.1. Er afgørelsen samlet set rigtig?

- (1) Ja, afgørelsen er i overensstemmelse med regler og praksis
- (2) Nej, afgørelsen ville blive ændret eller sagen hjemvist, hvis det havde været en klagesag

3.1. Bemærkninger

3.2. I hvilket omfang er sagen oplyst?

- (1) Ingen oplysninger mangler
- (2) Enkelte mindre væsentlige oplysninger mangler
- (3) Afgørende oplysninger mangler

3.2. Bemærkninger

3.3. Er betingelsen for at udsætte påbegyndelse af sygedagpengeudbetalingen med henblik på at indhente oplysninger opfyldt?

- (4) I høj grad
- (3) I nogen grad
- (2) Nej
- (1) Ikke relevant i denne sag
- (5) Sagen er ikke tilstrækkeligt oplyst til at vurdere dette

3.3. Bemærkninger

3.3.1. Er vurderingen efter § 7 korrekt?

- (4) I høj grad
- (3) I nogen grad
- (2) Nej

- (1) Ikke relevant i denne sag

3.3.1. Bemærkninger

3.3.2. Hvis nej i pkt. 3.3.1 hvad skyldes det?(vælg gerne flere svarmuligheder)

- (1) Vurderingen efter § 7, stk. 1 var ikke korrekt
- (2) Vurderingen efter § 7, stk. 3 var ikke korrekt
- (3) Vurderingen efter § 7, stk. 4 var ikke korrekt
- (4) Vurderingen efter § 7, stk. 5 var ikke korrekt
- (5) Manglende stillingtagen til retssikkerhedslovens § 7a
- (6) Sagen er ikke tilstrækkelig oplyst
- (7) Andet _____

3.3.2. Bemærkninger

3.4. Er vurderingen efter § 7, stk. 3 korrekt?

- (4) I høj grad
- (3) I nogen grad
- (2) Nej

3.4. Bemærkninger

3.4.1. Hvis nej i pkt. 3.4. hvad skyldes det?

- (1) Den brede vurdering er lavet for tidligt
- (2) Den sygemeldte kan ikke stå til rådighed på det brede arbejdsmarked
- (3) Manglende stillingtagen til retssikkerhedslovens § 7a
- (4) Sagen er ikke tilstrækkeligt oplyst
- (5) Andet _____

3.4.1. Bemærkninger

3.5. Er vurderingen efter § 7, stk. 4, korrekt?

- (4) I høj grad
- (3) I nogen grad
- (2) Nej

3.5. Bemærkninger

3.5.1. Hvis nej i pkt. 3.5., hvad skyldes det?(vælg gerne flere svarmuligheder)

- (1) Den sygemeldte er ikke arbejdsdygtig i forhold til det arbejdsområde, som pågældende står til rådighed for
- (2) Manglende stillingtagen til retssikkerhedslovens § 7a
- (3) Sagen er ikke tilstrækkeligt oplyst
- (4) Andet _____

3.5.1. Bemærkninger

3.6. Er vurderingen efter § 7, stk. 5, korrekt?

- (4) I høj grad
- (3) I nogen grad
- (2) Nej

3.6. Bemærkninger

3.6.1. Hvis nej i pkt. 3.6., hvad skyldes det?(vælg gerne flere svarmuligheder)

- (1) Den helbredsmæssige tilstand er ikke stationær
- (2) Det er ikke afklaret, om den sygemeldte er berettiget til revalidering, ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension
- (3) Manglende stillingtagen til retssikkerhedslovens § 7a
- (4) Sagen er ikke tilstrækkeligt oplyst
- (5) Andet _____

3.6.1. Bemærkninger

4. Vurdering af særlige sagsbehandlingsregler
(Sygedagpengelovens kapitel 6 og retssikkerhedslovens § 7a)

4.1. Har kommunen indhentet oplysningsskema?

- (1) Ja
- (2) Nej

4.1. Bemærkninger

4.2. Har kommunen haft et tilstrækkeligt lægeligt oplysningsgrundlag?

- (3) I høj grad
(2) I nogen grad
(1) Nej

4.2. Bemærkninger

4.3. Har kommunen foretaget visitation, revisitation og opfølgning efter reglerne i sygedagspengelovens kapitel 6?

- (3) I høj grad
(2) I nogen grad
(4) I ringe grad
(1) Nej
(5) Særlige frikommune regler
(6) Ikke relevant

4.3. Bemærkninger

4.3.1. Var borgeren i ansættelse ved sygemeldingen?

- (1) Ja
(2) Nej
(3) Selvstændig

4.3.1.1. Var borgeren i ansættelse på standsningstidspunktet/ansøgningstidspunktet?

- (1) Ja
- (2) Nej
- (3) Selvstændig

4.3.2. Er arbejdsgiver blevet inddraget, jf. sygedagpengelovens § 9, stk. 1?

- (1) Ja
- (2) Nej
- (3) Ikke relevant

4.3.2. Bemærkninger

4.3.3. Har kommunen informeret arbejdsgiver om relevante initiativer, jf. sygedagpengelovens § 9, stk.2

- (1) Ja
- (2) Til dels
- (3) Nej
- (4) Ingen relevante initiativer

4.3.3. Bemærkninger

4.3.4. Har kommunen truffet afgørelse overfor arbejdsgiver om afslag på/standsning af sygedagpenge?

- (1) Ja
- (2) Nej
- (3) Borger var ikke længere i ansættelse på standsningstidspunktet

4.3.4. Bemærkninger

4.4. Har kommunen efter retssikkerhedslovens § 7a senest to uger før ophør af sygedagpengeudbetalingen taget stilling til, om der er behov for yderligere foranstaltninger for at bringe borgeren tilbage til arbejdsmarkedet?(De to uger regnes tilbage fra og med den sidste dag, hvor der udbetales sygedagpenge)

- (1) Tidligere eller senest to uger før ophør
- (2) Senere end to uger før ophør
- (3) Ikke taget stilling
- (4) Ikke relevant

4.4. Bemærkninger

4.5. Hvornår er inddragelsen af borgeren efter retssikkerhedslovens 7a sket får ophør af udbetalingen af sygedagpenge?(De sidste to uger regnes tilbage fra og med den sidste dag, hvor der udbetales sygedagpenge)

- (1) Tidligere eller senest to uger før ophør
- (2) Senere end to uger før ophør
- (3) Borgeren er ikke inddraget
- (4) Ikke relevant

4.5. Bemærkninger

4.6. Hvilke andre end borgeren har efter retssikkerhedslovens § 7a været inddraget i sagen i kommunen før ophør af udbetalingen af sygedagpengene? (vælg gerne flere svarmuligheder)

- (1) Egen læge
- (2) Faglig organisation
- (3) Virksomhed
- (4) Andre _____
- (5) Ingen
- (6) Ikke relevant

4.6. Bemærkninger

4.7. Hvornår er inddragelsen af andre relevante end borgeren efter retssikkerhedslovens § 7a sket før ophøret af sygedagpenge?(de to uger regnes tilbage fra og med den sidste dag, hvor der udbetales sygedagpenge)

- (1) Tidligere eller senest to uger før ophør
- (2) Senere end to uger før ophør
- (3) Andre ikke inddraget
- (4) Ikke relevant

4.7. Bemærkninger

4.8. Er kommunens anvendelse af retssikkerhedslovens § 7a korrekt?

- (4) I høj grad
- (3) I nogen grad
- (2) Nej

- (1) Ikke relevant i denne sag

4.8. Bemærkninger

5. Vurdering af formelle regler i øvrigt

5.1. Er begrundelsen for afgørelsen i overensstemmelse med forvaltningslovens §§ 22-24?

- (3) I høj grad
(2) I nogen grad
(1) Nej
(4) Ikke muligt at vurdere

5.1. Bemærkninger

5.2. Er begrundelsen for afgørelsen til arbejdsgiver i overensstemmelse med forvaltningslovens §§ 22-24?

- (1) I høj grad
(2) I nogen grad
(3) Nej
(4) Borger var ikke i ansættelse på standsningstidspunktet
(5) Ikke relevant
(6) Ikke muligt at vurdere

5.2. Bemærkninger

5.3. Er klagevejledningen korrekt? (Forvaltningslovens § 25)

- (3) I høj grad
- (2) I nogen grad
- (1) Nej
- (4) Ikke muligt at vurdere

5.3. Bemærkninger

5.4. Er klagevejledning overfor arbejdsgiver korrekt?

- (1) I høj grad
- (2) I nogen grad
- (3) Nej
- (4) Borger var ikke i ansættelse på standsningstidspunktet
- (5) Ikke relevant
- (6) Ikke muligt at vurdere

5.4. Bemærkninger

5.5. Har der været foretaget partshøring?(Forvaltningslovens § 19)

- (4) I høj grad
- (3) I nogen grad
- (2) Nej
- (1) Partshøring er ikke aktuel

5.5. Bemærkninger

5.6. Er arbejdsgiver partshørt?

- (4) I høj grad
- (3) I nogen grad
- (2) Nej
- (1) Borger var ikke i ansættelse på standsningstidspunktet
- (5) Selvstændig

5.6. Bemærkninger

5.7. Giver sagen i øvrigt anledning til bemærkninger om formaliteten?

- (1) Ja
- (2) Nej

5.7. Bemærkninger
